

අල් අද්ඛුල් ඉස්ලාම්

(ඉස්ලාමීය සාහිත්‍යය)

ඉස්ලාමීය දීනියාත් ධර්මාචාර්යවරුන්ට (උපදේශකවරුන්)
අදාළ සහතික පත්‍ර විභාගය සඳහා පෙළ පොත්

අල් අද්ඛුල් ඉස්ලාම්

(ඉස්ලාමීය ඉලක්කියම්)

ඉස්ලාමීය තේනියාත් (තර්මාඡ්ඡාර්ය) ඡාන්ඛිතම්
ඡාඨ්ඡෂක්ඡුරිය ඡාඨඡුත්තකම්

Al - Adhabul Islam

(Islamic Literature)

Text Book for
Islamic Deeniyyath (Dharmacharya) Certificate Examination

الأدب الإسلامي

الكتاب المقرر لشهادة الإمتحانات

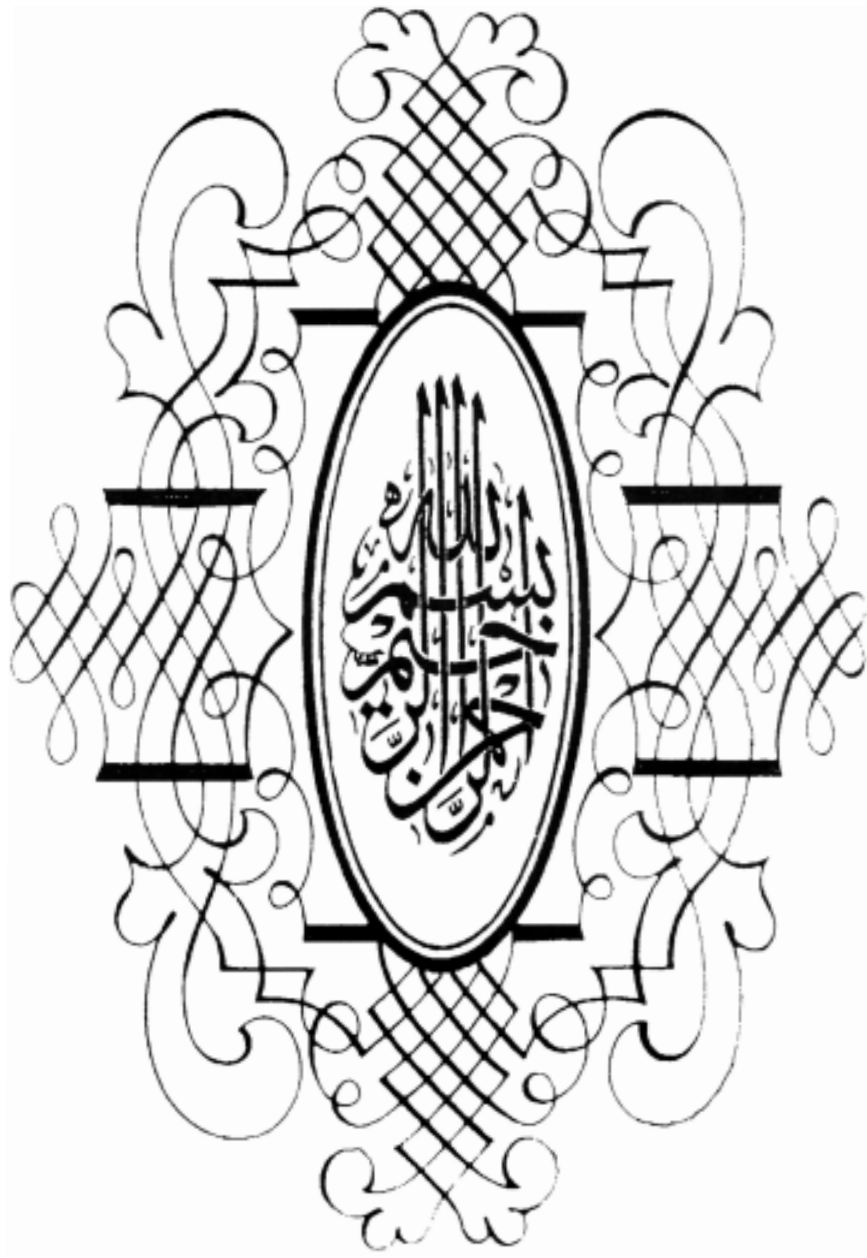
الدينية للمعلمين

إصدار: إدارة الشؤون الإسلامية

كولومبو-سريلانكا

Published by :

*Department of Muslim Religious and Cultural Affairs
180, T. B. Jayah Mawatha,
Colombo - 10,
Sri Lanka.*

- ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்** : கலாநிதி எம். ஏ. எம். சுகீரி
பணிப்பாளர்
ஜாமிஆ நளீமிய்யா கலாபீடம்
- அஷ்டஷெய்க் ஏ. சி. அகார் முஹம்மத்
பிரதிப் பணிப்பாளர்
ஜாமிஆ நளீமிய்யா கலாபீடம்
துணைத் தலைவர்
அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா சபை
- அஷ்டஷெய்க் வை. எல். எம். நவவி (நளீமி)
முன்னாள் பணிப்பாளர்
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
- அஷ்டஷெய்க் எம். எச். எம். ஸமீல் (நளீமி)
பணிப்பாளர்
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
- எழுத்தாளர் குழு அங்கத்தவர்கள்** : கலாநிதி மௌலவி எம்.எஸ்.எம்.ஜலால்தீன் (கபூரி)
முன்னாள் பீடாதிபதி / சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
- அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். நாளிர் B.A. (Hons)
வளவாளர்
தேசிய கல்வி நிறுவகம், மஹரகம்
- அல்ஹாஜ் எம். எம். றாஸிக்
முன்னாள் மொழிபெயர்ப்பாளர்
இலங்கை பாராளுமன்றம்
- செம்மையாக்கற் குழு** : அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம் ஜெமீல் (M.A.)
முன்னாள் செயலாளர்
முஸ்லிம் விவகார இராஜாங்க அமைச்சு
- எம். ஜி. எம். அமீன் (M.A.)
முன்னாள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

செம்மையாக்கற் குழு (தொடர்ச்சி) : அல்ஹாஜ் எம். எம். எம். ஸாபீர் (M.A.)
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

அஷ்டஷெய்க் எம். எச். எம். புஹாரி B.A. (Hons) PGDE
முன்னாள் பிரதம செயற்திட்ட அதிகாரி
தேசிய கல்வி நிறுவகம்
மஹரகம்

இணையாக்கம்

: மௌலவி அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். லாபிர் (கபூரி)
(B.A.) PGDE
மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளன பாடத்திட்டக்
குழுத்தலைவர்

மௌலவி அல்ஹாஜ் எம். எச். நூறுல் அமீன் (நத்வி)
(B.A.) (Cey.)
உதவிப் பணிப்பாளர்
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

- தலைப்பு** : **அல் அதபுல் இஸ்லாம்**
(இஸ்லாமிய இலக்கியம்)
- இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் (தர்மாச்சார்ய) சான்றிதழ் பரீட்சைக்குரியது
- பதிப்பாசிரியர்** : அல்ஹாஜ். மௌலவி எம். எச். நூறுல் அமீன் (நத்வி) (B.A.) (Cey.)
உதவிப் பணிப்பாளர்
முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
- வெளியீடு** : முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
180, T. B. ஜாயா மாவத்தை
கொழும்பு -10, இலங்கை.
- பதிப்பு** : அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களம்
டாக்டர் டெனிஸ்டர் டி சில்வா மாவத்தை
கொழும்பு - 08
- முதற்பதிப்பு** : 2014
- பதிப்புரிமை** : முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

மாண்புமிகு பிரதமர், புத்த சாசன மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சர் அவர்களது ஆசிச் செய்தி

இலங்கை சமயங்களுக்கும் கலாசாரங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கும் ஒரு தேசமாகும். சிறுபிராயம் முதல் பிள்ளைகளிடையே கலாசாரம், சகவாழ்வு, மானிடத்துவம் பற்றிய மனப்பாங்கை வளர்ப்பதன் ஊடாகவே தேசத்தையும் சமூகத்தையும் மதிக்கின்ற, சமய கலாசாரத்தை கௌரவிக்கின்ற, மனிதமாண்பை புரிந்து கொண்ட சமூகமொன்றை உருவாக்க முடியும். பரிட்சையை மையப்படுத்திய கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் சிலவேளை தார்மீக பண்பாட்டு ரீதியான கல்வியை வழங்குவது கடினமாகலாம். இதனால் இலங்கையில் ஞாயிறு சமய பாடசாலைக் கல்வித்திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ சமய பிள்ளைகள் தத்தமது சமய ஸ்தலங்களுக்கு அல்லது பாடசாலைகளுக்கு சென்று சமயக் கல்வியைப்பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சமயக் கல்விப் போதனைகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்களை வளப்படுத்துவதற்கான பயிற்சித் திட்டங்கள், சீருடை வழங்கல் மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களுக்கான ஆசிரியர் கைநூல், மாணவர்களுக்கான பாடநூல் என்பனவும் இலவசமாக வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பௌத்த சமய பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சகல வசதிகளும் ஏனைய சமயம் சார்ந்த பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். அஹதிய்யா என்ற பெயரில் செயற்படும் இஸ்லாமிய சமய பாடசாலைகளுக்கு அவசியமான பாடத்திட்டத்தை தயார் செய்யும் வேலைத்திட்டத்தினை சிறப்பாக நிறைவு செய்துள்ள முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் இதே பிரகாரம் பாடநூல் தொகுதியொன்றை வெளியிட மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை பாராட்டுக்குரியது.

சமயக் கல்விப் போதனையின் இலக்கை அடைவதில் ஆசிரியர்களுக்கான வழிகாட்டல்களை வழங்குவது இன்றியமையாததாகும். மிக விரைவில் இது விடயமாக உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என நம்புகிறேன்.

எந்தவொரு மட்டத்திலாயினும் கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடு வெற்றியளிப்பதற்கு உரிய பாடநூல்கள் அவசியம் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். இவ்வவசியத் தேவையை சரியாகப் புரிந்து கொண்டுள்ள முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் தேசிய பாடத்திட்டத்திற்கமைவாக இரு பரீட்சைகளுக்குமான பாடநூல்களை வெளியிட ஏற்பாடு செய்திருப்பது காலத்தின் தேவையாகும். சமய விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் என்ற வகையில் நான் இதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதை செய்து முடிப்பதற்கு பங்களிப்புச் செய்த முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சகலருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தி. மு. ஜயரத்ன
இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக்
குடியரசின் பிரதமரும்
புத்த சாசனம் மற்றும்
மத அலுவல்கள் அமைச்சரும்

புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சு,
இல. 135, தர்மபால மாவத்தை,
கொழும்பு - 07.

கௌரவ புத்த சாசன மற்றும் மத அலுவல்கள் பிரதீயமைச்சரின் ஆசிச் செய்தி

பல்லின சமய, கலாசார விழுமியங்களைக் கொண்ட இலங்கைத் திருநாட்டு மக்கள் மத்தியில், தார்மீக சமூகமொன்றைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கில் இலங்கையில் வதியும் பிரதான நான்கு சமயத்தவர்களும் தத்தமது பங்களிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் மூலம் முதன் முறையாக இஸ்லாமிய சமய (அஹதிய்யா) பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டத்தினையும் அப்பாடத்திட்டத்திற்கமைவாக பாடநூல்களையும் வெளியிடும் இச்சிறப்பான வேளையில் வாழ்த்துச் செய்தி யொன்றை வெளியிடக் கிடைத்தமையினை பெரும் நற்பேறாகக் கருதுகிறேன்.

நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கு எமது அமைச்சின் ஊடாக பங்களிப்புச் செய்வது எமது கடமை என்பதோடு பல தசாப்தங்களாக இயங்கிவரும் அஹதிய்யா சமய பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தமது சமய கல்விப்பணிகளை முன்கொண்டு செல்வதற்கு இது பேருதவியாக அமையும் என நம்புகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி நிலைத்திருப்பது அரசியல் பொருளாதார அபிவிருத்தியுடன் சமய, சமூக மட்டத்திலான அபிவிருத்தியும் இணைந்து தான் என உறுதியுடன் நம்பிக்கை பூண்டுள்ளேன். குறிப்பாக சமூக மட்டத்திலான ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பேணுவதாயின் சமய, கலாசார துறைசார் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மேற்படி சமய, சமூக கலாசார விழுமியங்களைப் பாதுகாப்பதில் அஹதிய்யா முதலான சமயப் பாடசாலைகள் ஆற்றும் பணி விலைமதிக்க முடியாததாகும்.

சிறு பராயம் முதல் பிள்ளைகளை சமய பின்னணியில் வாழப் பயிற்றுவிப்பதுபோல் அதற்கான பயிற்சிகளை வழங்குவதன் மூலம் ஒழுக்க விழுமியங்களால் போஷிக்கப்பட்ட இளைய தலைமுறையொன்று உருவாகுவதை எதிர்பார்க்க முடியும்.

எங்களைப் போல் பல்லின சமய, கலாசார சமூகமொன்று வாழும் நாட்டில் பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமிய, கத்தோலிக்க மக்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு அவரவர்களது சமய அறிவையும் விளக்கத்தையும் வழங்குவதற்கு இதுபோன்ற சமய பாடசாலைகள் ஊடாக மேற்கொள்ளும் அறப்பணி மகத்தானதாகும்.

இம்மகத்தான பணியைச் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் இதற்கு பங்களிப்புச் செய்த அனைவருக்கும் எமது அமைச்சின் நன்றியறிதலை சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

எம். கே. ஏ. டி. எஸ். குணவர்தன,
பிரதியமைச்சர்,
புத்த சாசன மற்றும் மத அலுவல்கள்
அமைச்சு.

புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சு,
இல. 135, தர்மபால மாவத்தை,
கொழும்பு - 07.

புத்த சாசன மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளரது ஆசிச் செய்தி

தார்மீக சமுதாயமொன்றை தோற்றுவிப்பதில் சமயக் கல்வி அதிமுக்கிய பங்காற்றுகிறது. பாலர் பருவம் முதல் பிள்ளைகளிடையே சமய விழுமியச் சிந்தனையை ஏற்படுத்த முடியுமாயின் நாட்டின் சமூக சூழலை நல்ல நிலைக்கு மாற்றுவது கஷ்டமாயிராது. யாவரிடத்திலும் நல்ல மனப்பாங்கு ஏற்படுவது அனுபவங்கள் ஊடேயாகும். சமயக்கல்வி பயனுள்ள அனுபவங்களை வழங்குவதற்கான சிறந்த ஊடகமாகும். பரீட்சையை மையப்படுத்திய பொதுக்கல்வியுடன் மாத்திரம் சமய அறிவைப் புகட்டுவது சிரமமான காரியமாகும். இதற்கு மாற்றீடாக இலங்கையில் ஞாயிறு தினங்களில் நடாத்தப்படும் சமய பாடசாலைகள் முறை இத்துறையில் பெருமளவு வெற்றியை ஈட்டித்தந்துள்ளது.

பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ பிள்ளைகளிடையே சமய சூழலும் சமய அறிவும் விருத்தி செய்யப்படும் வகையில் ஒவ்வொரு சமயம் சார் பிள்ளைகளுக்குமாக வெவ்வேறான சமயப் பாடசாலைகள் நடைபெறுகின்றன. சமய பாடசாலைகளுக்கான பாடத்திட்டம், பாடநூல் என்பன தற்போதைக்கு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களுக்கு அவசியப்படும் பயிற்சித்திட்டங்கள் மற்றும் ஆசிரியர் சீருடை என்பன வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு முக்கிய குறைபாடாக விளங்கி வந்த பாடநூல்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்கின்றமை முக்கிய அம்சமாகும். சகல சமய குழந்தைகளுக்கும் ஒரே விதமான வசதிகளை செய்து கொடுப்பது அரசின் கொள்கையாகும். இஸ்லாமிய சமய பாடசாலைகள் விடயத்தில், முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

பாடத்திட்டத்தை தயாரித்து சிறப்பாக வெளியிட்டு வைத்த இத்திணைக்களம், தேவையான பாடநூல்களை வெளியிட ஏற்பாடு செய்தமை சமய கல்வித்துறையில் ஒரு திருப்பு முனையாகும். எந்தவொரு கல்வி மட்டத்திலும் பாடத்திட்டத்தின் உரிய பலாபலன்களை அடைவதில் பாடநூல்கள் முக்கிய பங்கு வகிப்பதை மறுக்க முடியாது. இவ்வவசியத் தேவையினை சரிவரப்பூரிந்து கொண்டுள்ள முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் ஆரம்ப நடவடிக்கையாக அஹதிய்யா (தஹம்) இறுதிச் சான்றிதழ் பரீட்சைக்குரிய பாடநூல்

களையும், தீனிய்யாத் (தர்மாச்சார்ய) சான்றிதழ் பரீட்சைக்குரிய பாடநூல்களுடன் மொத்தம் 10 நூல்களை வெளியிட எடுத்துள்ள நடவடிக்கையினையிட்டு இத்திணைக்களத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சின் செயலாளர் என்ற வகையில் நான் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

மேற்படி அறப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் திணைக்கள ஊழியர்கள், வளவாளர்கள், நூலாக்கக்குழுவினர் ஆகிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளை சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எம். கே. பீ. தீசாநாயக்க,
செயலாளர்,
புத்த சாசன மற்றும் மத அலுவல்கள்
அமைச்சு.

புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சு,
இல. 135, தர்மபால மாவத்தை,
கொழும்பு - 07.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளரின் ஆசீர் செய்தி

இன்றைய உலகு பயங்கர ஆன்மீக வறுமையிலும் வெறுமையிலும் வாடிக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையாக இன்றைய உலகின் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது ஆன்மீக வீழ்ச்சியும் அதனடியாகப் பிறந்துள்ள பண்பாட்டு வீழ்ச்சியுமாகும் எனக் குறிப்பிட்டால் அது மிகையாகாது.

சமய சார்பற்ற சிந்தனை, சடவாதம், உலகாயதம் முதலான மதவிரோத கொள்கைகளின் செல்வாக்கின் காரணமாகவே ஆன்மீக, தார்மீக, ஒழுக்க பண்பாட்டுத் துறைகளில் பயங்கர பின்னடைவை இன்று நாம் கண்டு வருகிறோம். அறிவைப் பூஜிக்கின்ற சமூகம் ஆன்மீகத்தைப் புறக்கணிக்கிறது. உடலைக் கவனிக்கின்ற சமூகம் உள்ளத்தை மறந்துவிடுகின்றது. இம்மையை நேசிக்கின்ற சமூகம் மறுமையை நிராகரிக்கின்றது.

சமகால உலகின் இத்தகைய சமய விரோத சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்து மனித சமூகத்தை சன்மார்க்க அடிப்படையில், ஆன்மீகப் பாதையில் வழிநடாத்த வல்ல அறிவையும், புலமையையும், ஆளுமையையும் உருவாக்குகின்ற பயிற்சிப் பாசறைகளான அரபுக் கல்லூரிகளோடு இணைந்து அஹதிய்யா பாடசாலைகளும் இயங்கிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அஹதிய்யா பாடசாலைகள் இலங்கையில் 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக இயங்கிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அஹதிய்யா பாடசாலைகளை சிறந்த முறையில் வழிநடத்துவதற்காக திணைக்களம் அதற்கான முழுமையான பாடத்திட்டத்தை வெளியிட்டு வழிநடாத்தி வந்துள்ளமை அனைவரும் அறிந்ததே.

இந்த வகையில் இப்பாடத்திட்டங்கள் மூலம் பூரண பயனைப் பெற முடியாது என்பதை அறிந்த திணைக்களம், முதற்கட்டமாக இப்பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவாக இஸ்லாமிய சன்மார்க்க (அஹதிய்யா; அல்குர்ஆன்) பாடசாலை இறுதிச்சான்றிதழ் பரீட்சை மற்றும் இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் (தர்மாச்சார்ய) சான்றிதழ் பரீட்சைகளுக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந்த பணியை சிறப்பாக மேற்கொண்ட புத்தக

ஆக்கக்குழுவுக்கும் தொகுப்பாசிரியர் குழு மற்றும் இப்பணியில்
மும்முரமாக ஈடுபட்ட எமது திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர்
அஷ்டஷெய்க் எம். எச். நூறுல் அமீன் அவர்களுக்கும் மற்றும் இப்பணியில்
இணைந்து பணியாற்றிய அனைவருக்கும் நன்றியை தெரிவிப்பதோடு,
இப்பணியில் ஈடுபட்டவர்களது உழைப்பையும், அவர்களது முயற்சி
யையும் அல்லாஹ் அங்கீகரித்துச் சிறந்த நற்கூலிகளை வழங்க
வேண்டும் என வல்ல அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அஷ்டஷெய்க் எம். எச். எம். ஸமீல்,
பணிப்பாளர்,
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களம்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
180, T. B. ஜாயா மாவத்தை,
கொழும்பு - 10.

**உயர் கல்வி அமைச்சின் சீரேஷ்ட
உதவிச் செயலாளரின் (முஸ்லிம் சமய
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின்
முன்னாள் பணிப்பாளர்)
ஆசிச் செய்தி**

இஸ்லாம் ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகும். முஸ்லிமாக வாழ்வதாயின் அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ் தொடர்பான தெளிவான அறிவைப் பெறுவது அவசியமாகும். "அறிவைத்தேடுவது முஸ்லிமான ஆண், பெண் இரு பாலார் மீதும் கடமையாகும்." என்ற கருத்தில் வரும் நபிமொழியும் "அல்குர்ஆனைக் கற்று மற்றவர்களுக்கும் கற்றுக்கொடுப்பவரே உங்களில் சிறந்தவர்" என்ற கருத்தில் வரும் நபிமொழியும் இதனை வலியுறுத்துகின்றன. இலங்கையில் இஸ்லாத்தை பாடசாலைப் பருவத்தில் கற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு சிறந்த ஊடகமாக அஹதிய்யா பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் அஹதிய்யா பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் போற்றத்தக்க சேவைகளை வழங்கி வருகின்றமை யாவரும் அறிந்ததாகும். முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் அஹதிய்யா பாடசாலைகளுக்கு வருடாந்தம் வழங்கி வரும் சேவைகள் அஹதிய்யாவின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் உறுதுணையாக அமைகின்றன.

பாலர் கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரையான 14 வருடங்களுக்குரிய தேசிய அஹதிய்யாப் பாடத்திட்டம் தயாரித்தமை இலங்கை அரசாங்க பரீட்சை திணைக்களம் மூலம் அஹதிய்யா இறுதி சான்றிதழ் பரீட்சை, இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் (தர்மாச்சாரிய) சான்றிதழ் பரீட்சை ஆகிய இரு பரீட்சைகளையும் நடாத்த ஏற்பாடு செய்தமை, மாவட்ட ரீதியாக அஹதிய்யா ஆசிரியர்களுக்கான செயலமர்வுகளும் கருத்தரங்குகளும் நடாத்தியமை, அஹதிய்யா ஆசிரியர்களுக்கான வருடாந்த நூல் கொள்வனவுக் கொடுப்பனவு வழங்கியமையும், வருடாந்தம் ஆசிரியர்களுக்கான சீருடை வழங்கியமையும் என்பன அப்பணிகளில் சிலவாகும்.

இவற்றில் அஹதிய்யா பாடசாலைகளது வரலாற்றில் தேசிய பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக பாடநூல்கள் வெளியிடப்படுவது முக்கியதொரு மைல்கல்லாகும். அஹதிய்யா சமூகத்தின் ஏகோபித்த

கோரிக்கையின் முதற்கட்டம் இன்று நிறைவேறுவதையிட்டு உளப் பூரிப்படைகிறேன். முதற் கட்டமாக, அஹதிய்யா இறுதிச் சான்றிதழ் பரீட்சை வகுப்புகளுக்குரிய அகீதா, மஸாதிருஷ்ஷாஆ, பிக்குஹூல் இஸ்லாம், ஸீரா வத்தாஃக், அஹ்லாக் ஆகிய நான்கு பாடங்களுக்கும் தீனிய்யாத் பரீட்சைக்குரிய மேற்படி நான்கு பாடங்களுடன் அரபு மொழியும் இஸ்லாமிய இலக்கியமும் ஆகிய ஆறு பாடங்களுக்குமாக பத்து பாட நூல்கள் வெளிவருகின்றமை சிறப்பித்துக் கூறவேண்டிய தொன்றாகும். புதிய பணிப்பாளர் தலைமையில் இப்பணிகள் யாவும் தொடரும் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

மேற்படி பணிகளை முன்கொண்டு செல்வதில் ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை அயராது உழைத்துவரும் உதவிப் பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் எம். எச். நூறுல் அமீன் மற்றும் திணைக்கள அதிகாரிகள் மற்றும் எழுத்தாளர் குழு அங்கத்தவர்கள், தொகுப்பாசிரியர்கள் ஆகியோர் என்றும் நன்றிக்குரியவர்களாவர். அல்லாஹ் அவர்களது முயற்சிகளை அங்கீகரித்துக் கொள்வானாக. இப்பணியில் இவர்களுடன் சேர்ந்து ஈடுபடுவதற்கு கிடைத்தமையை அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கிய ஒரு மகத்தான சந்தர்ப்பமாகவே கருதுகின்றேன்.

இதற்காக என்னால் ஆன பணிகளைச் செய்யக் காத்திருக்கின்றேன்.

அல்லாஹ்வின் அருள் வேண்டி அனைவருக்கும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆமீன் !

அஷ்ஷெய்க் Y. L. M. நவவீ,
உயர் கல்வியமைச்சின்
சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளர்,
(முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளர்)

உயர் கல்வியமைச்சு,
இல. 18, வோட் பிளேஸ்,
கொழும்பு - 07.

மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளன பாடத்திட்டக் குழுத் தலைவரின் ஆசிச் செய்தி

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

அஹதிய்யாப் பாடசாலைகள் மூலம் கடந்த ஆறு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக முஸ்லிம் சமூகம் பல நன்மைகளையடைந்து வந்துள்ளது. இருப்பினும் எதிர்பார்க்கப்படும் முறையான பயனை சமூகம் அடைவதற்கு முக்கிய சில தடைகள் இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று பாடநூல் இல்லாமை, மற்றையது தேவையான ஆசிரிய வளம் கிடைக்காமை எனலாம்.

பெரும்பாலும் அஹதிய்யாப் பாடசாலைகளில் க.பொ.த. (சாதாரண தரம்) அல்லது க.பொ.த.(உயர் தரம்) வரை கற்றவர்களே கற்பித்தல் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஒரு சில இடங்களிலேயே உலமாக்களும் பயிற்றப்பட்ட அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் கற்பித்தற் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அஹதிய்யா பாடசாலைகளில் போதிக்கும் ஆசிரியர்களது அறிவு மட்டத்தை மேம்படுத்தும் வகையிலேயே இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் (தர்மாச்சாரிய) பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடநெறியைக் கற்றுத் தேர்வதன் மூலம் அவர்கள் சன்மார்க்க போதனாசிரியர்களுக்கான தராதரத்தைப் பெறுகின்றனர். இச்சான்றிதழ் உடையவர்களை சமய ஆசிரியர்களாக நியமிக்கும் திட்டத்தினை அரசு முன் கொண்டுள்ளது. எனவே இப்பாடத்திட்டம் முறையாக கற்பிக்கப்படுவதன் மூலம் அஹதிய்யாக்கள் எதிர்நோக்கும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்க முடியும். அத்தோடு ஆசிரியர்களது கல்வித்தரத்தை மேம்படுத்தவும் முடியும். மேலும் இவர்களிடம் கற்கும் மாணவர்களது அறிவுமட்டம் உயர்வடையும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

இது விடயத்தில் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் கரிசனை கொண்டு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு செயற்பட்டுவருகின்றமை பாராட்டுக்குரியது. இதற்கு முன்னோடியாக விளங்கிய முன்னாள் பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் Y. L. M. நவவி அவர்களது பங்களிப்பு மெச்சத்தக்கதாகும். அவரது வழிகாட்டல்களும் ஆலோசனைகளும் இதற்கு உறுதுணையாக விளங்கின. அவருக்கு பக்கபலமாக விளங்கிய முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் M. H. நூறுல் அமீன் அவர்களது அயராது முயற்சியும் ஈடுபாடும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. அஹதிய்யாப்

பாடசாலைகள் மத்திய சம்மேளனம் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் இந்தப் பங்களிப்பினை நன்றியுணர்வோடு நோக்குகிறது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கை பூராவும் எமது இளைய தலை முறையினரான பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு இஸ்லாமிய அறிவையும் உணர்வையும் ஊட்டி தூய இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் வழியில் நடாத்தும் பொறுப்பையேற்று செயற்பட்டு வரும் அஹதிய்யாவின் முன்னோடிகள், அதன் தொண்டர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகிய அனைவரும் அல்லாஹ்வின் அருளுக்குரியவர்கள் என்பதை கூறவிரும்புகிறோம்.

அஹதிய்யாவின் ஸ்தாபகத்தலைவர் மர்ஹூம் எம்.எச்.அப்துல் அனீஸ் அவர்களைத் தொடர்ந்து எம்மோடு பணியாற்றியாற்றுகின்ற தலைவர்கள், நிருவாகிகள் யாவருக்கும் இவ்விஸ்தாபனத்தை வழிநடாத்திச் செல்வதற்கான மனோபலத்தையும் உடற்சகத்தையும் நல்க வேண்டுமென மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளனம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளனம் 1988 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பாடத்திட்டத்தை வகுத்தது, இதனைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் தேசிய ரீதியாக 2003 ஆம் ஆண்டு பொதுப்பாடத்திட்டத்தை அறிமுகஞ் செய்தது, 2005 ஆம் ஆண்டு முதல் தேசிய மட்டத்தில் அஹதிய்யா இறுதிச் சான்றிதழ் பரீட்சைகள் இடம் பெற்றாலும் பரீட்சைகளுக்கான பாடநூல்கள் எதுவும் இல்லாதிருந்தமை பெரும் குறைபாடாக இருந்தது. இதனால் இது பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களது எண்ணிக்கையும் குறைவாக இருந்ததுடன் விண்ணப்பித்தோருள் பரீட்சைக்குத் தோற்றாமலிருப்போரின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாயிருந்தது.

மேற்படி குறைபாட்டை முன்னாள் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் வை. எல். எம். நவவி அவர்களிடம் எடுத்துக்கூறியபோது அவர் தேவையான நூல்களைத் தயாரித்து வெளியிட முன்வந்தார். அவர் விட்ட இடத்தில் இருந்து இப்பணியை சிறப்பாக தொடர்கின்ற பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் எம். எச். எம். ஸமீல் அவர்களின் பங்களிப்பும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பணியில் ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக. அவர்களின் பணியை அங்கீகரிப்பானாக.

மௌலவி எம். எச். எம். லாயிர்,
மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளனம்,
பாடத்திட்டக்குழுத் தலைவர்.

பதிப்புரை

பீஸ்மில்லாஹிர்ஹம்மான் ரஹீம்

சர்வ புகழும் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரித்தாகட்டும்!
அல்ஹம்துலில்லாஹ் !

“(எனக்கு வழிப்பட்டு என்னை) வணங்குவதற்கன்றி ஜின்களையும்
மனிதர்களையும் நான் சிருஷ்டிக்கவில்லை.”(அல்குர்ஆன் - 51 : 56)

இவ்வுலகில் மானிட வர்க்கம் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கம்
அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை ஏற்று, நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை
அடிச்சுவடுகளை முறையாக பின்பற்றி முஸ்லிமாக வாழ்ந்து மரணிப்பதே
யாகும். அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு
முஸ்லிமும் ஆத்மீக சிந்தனையுடன் தனது வாழ்வை இபாதத்துடன்
இணைத்துக் கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் அருள்வாக்கு பின்வருமாறு சான்று
பகர்கின்றது : "இவ்வுலகத்தில் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கு நன்மையை
நாடினால் அவனுக்கு மார்க்கத்தில் தெளிவான விளக்கத்தை
வழங்குகிறான்." (அல்ஹதீஸ்)

மேற்படி இறைவசனத்திற்கும் நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைக்கும்
ஏற்ப மார்க்கத்துடன் தொடர்புடையவனாக வாழ்வது கட்டாயக்
கடமையாகும். இவ்வாறாக ஒரு முஸ்லிம் இறையச்சம், பொறுமை,
சகிப்புத்தன்மை, நல்லொழுக்கம், நற்பண்புகளுடன் வாழ்வதற்கு
இஸ்லாமிய சன்மார்க்கக் கல்வியை பெற்றுக் கொள்வது இன்றியமையாத
தாகும். மார்க்கக் கல்வியை பெறுவது உண்மையான மு.மினாக
வாழ்வதற்கு வழி வகுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறான
நல்லொழுக்கமுடைய ஒரு சமூகத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு இன்று
நாடளாவியரீதியில் பல இஸ்லாமிய ஷரீஆ கல்வி நிறுவனங்களும்,
தனியார் அமைப்புகளும் தங்களாலான பங்களிப்புகளைச் செய்து
வருவது உண்மையில் போற்றத்தக்கதாகும்.

மேற்படி நோக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு சுமார் ஆறு தசாப்தங்களுக்கு மேல் அஹதிய்யா கல்வியை மேம்படுத்துவதற்காக திட்டங்களை வகுத்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மத்திய அஹதிய்யா சம்மேளன தலைவர் மற்றும் நிர்வாக உறுப்பினர்களின் பணி என்றும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

அத்துடன் இந்நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் பல ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறிப்பாக அரபுக் கல்லூரிகள், அஹதிய்யா பாடசாலைகள், குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள் போன்ற இஸ்லாமிய கல்வி நிறுவனங்களின் கல்வித் தரத்தினை மேம்படுத்துவதிலும், பௌதிக வளங்களை விரிவுபடுத்துவதிலும் இத்திணைக்களம் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. இவற்றுள் அஹதிய்யா பாடசாலை மாணவர்களின் நலன் கருதி பல திட்டங்களை வகுத்து செயற்பட்டு வந்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த வகையில் முதல் பணியாக அஹதிய்யா மற்றும் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களுக்கான பாடத்திட்டத்தினை 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டு வைத்தமையும் இப்பாடத்திட்டத்திற்கமைவாக 2005 ஆம் ஆண்டு அஹதிய்யா இறுதிச் சான்றிதழ் பரீட்சையை நடாத்துவதற்கு இத்திணைக்களம் நிதியுதவி வழங்கி தேவையான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன் 2008 ஆம் ஆண்டு இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் தர்மாச்சார்ய பரீட்சையையும் பரீட்சைத்திணைக்களத்தின் மூலமாக நடாத்துவதற்கு சகல நடவடிக்கைகளையும் இத்திணைக்களம் மேற்கொண்டது. மேலும் 2008 ஆம் ஆண்டு அஹதிய்யா பாலர் வகுப்பு முதல் இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் தர்மாச்சார்ய பரீட்சை வரைக்குமான பாடத்திட்டங்களை வகுத்து தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் இத்திணைக்களம் வருடந்தோறும் அஹதிய்யா ஆசிரிய ஆசிரியைகளுக்கான சீருடை மற்றும் புத்தகக் கொடுப்பனவு வழங்குதல்; கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்தல் போன்றவற்றையும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

குறிப்பாக அஹதிய்யா இறுதிச் சான்றிதழ் மற்றும் இஸ்லாமிய தீனிய்யாத் (தர்மாச்சார்ய) பரீட்சைகளுக்கு தோற்றுபவர்கள் பாடப் புத்தகங்கள் இல்லாததன் காரணமாக பரீட்சைக்கு தோற்றுவதில் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். இதனை கருத்திற்கொண்டு பரீட்சைகளுக்கு ஏற்றவிதமாக பாடப்புத்தகங்களை உருவாக்கும் பணியை எமது திணைக்களம் மேற்கொண்டது.

மேற்படி நூல்களை வெளியிடுவதற்கும் மற்றும் செயற்திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கும் முன்னோடியாக விளங்கி ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிய முன்னாள் பணிப்பாளர்களான அஷ்ஷெய்க் Y. L. M. நவவி அவர்களுக்கும் அஷ்ஷெய்க் M. I. அமீர் அவர்களுக்கும் இந்நூல் எவ்வித தங்கு தடையுமின்றி துரிதமாக வெளிவர காரணமாக இருந்த தற்போதைய பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் M. H. M. ஸமீல் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இப்பாடப் புத்தகங்களை வடிவமைத்து பிரசுரிப்பதற்கு எல்லா வகையிலும் ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிய ஜாமிஆ நளீமிய்யா கலாபீடப் பணிப்பாளர் கலாநிதி எம். ஏ. எம். சுக்ரி மற்றும் பிரதிப்பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் ஏ. சீ. அகார் முஹம்மத் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இப்பணியை செவ்வனே முடிப்பதற்கு ஒத்துழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் வழங்கியவர்களையும் நன்றியுடன் ரூபகப்படுத்திக் கொள்கின்றேன்.

இப்புத்தகம் நூலுருவில் வெளிவருவதற்கு பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பாடவிதானங்களுக்கேற்ப பாடங்களை எழுதி வடிவமைத்து தந்த எழுத்தாளர் குழு அங்கத்தவர்களான மௌலவி கலாநிதி எம். எஸ். எம். ஜலால்தீன் (கபூரி) முன்னாள் பீடாதிபதி தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். நாளிர் (B. A. Hons) வளவாளர், தேசிய கல்வி நிறுவகம், மஹரகம் மற்றும் அல்ஹாஜ் எம். எம். றாஸிக், முன்னாள் மொழிப்பெயர்ப்பாளர், இலங்கை பாராளுமன்றம் ஆகியோர்களுக்கும் எமது திணைக்களத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அத்துடன் இப்புத்தகத்தினை செம்மைப்படுத்தி, வடிவமைத்து தந்தவர்களான முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர் அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெமீல், பேராதனை பல்கலைக்கழக முன்னாள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அல்ஹாஜ் எம். ஐ. எம். அமீன், கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அல்ஹாஜ் எம். எம். எம். ஸாபீர், மகரகம தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் முன்னாள் பிரதம செயற்திட்ட அதிகாரி அஷ்ஷெய்க் எம். எச். எம். புகாரி (நளீமி) ஆகியோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் இப்புத்தகத்தை நூலாக்குவதற்கு ஆரம்பம் முதல் இன்று வரை என்னுடன் இணைப்பாளராக செயலாற்றிய மௌலவி எம். எச். எம். லாபீர் (கபூரி) மற்றும் அல்முபாரக் தேசிய பாடசாலை சிரேஷ்ட ஆசிரியை திருமதி எம். டி. எஸ். றுவைதா அவர்களுக்கும் இப்புத்தகம் நூல் வடிவில் வெளிவருவதற்கு பல வகைகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய ஜாமிஆ நளீமிய்யா சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அஷ்ஷெய்க் எம். ஜே. எம். அறபாத் கரீம் (நளீமி) அவர்களுக்கும், மேலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய எமது திணைக்கள அதிகாரிகளான அஷ்ஷெய்க் எம். ஐ. முனீர் (நளீமி), திருமதி எம். ஐ. ரஸீனா, அல்ஹாஜ் ஏ. ஏ. எம். அஸ்ரின், திருமதி எம். வை. எப். இன்சிபா மற்றும் இப்பணிக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய திணைக்கள அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும், சிற்றூழியர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் இப்புத்தகத்தை கணினி வடிவமைத்துத் தந்த திருமதி எம். எப். ஷாமிலா, திருமதி எம். எச். எஸ். பாத்திமா மஹ்ஸனி, திருமதி எம். எச். எப். ரிஸானா ஆகியோருக்கும் மற்றும் இப்புத்தகத்தின் அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்துத் தந்த ஜனாப் அஸார் வஸீர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மற்றும் அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களத்தின் கணினிப் பிரிவில் கடமையாற்றும் திருமதி ஏ. என். ஹிதாயா அவர்களுக்கும் எமது திணைக்களத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்பாடநூல் சம்பந்தமாக ஏதேனும் ஆலோசனைகளும் கருத்துக்களும் இருப்பின் மறுபதிப்பில் பிரசுரிப்பதற்கு ஏதுவாக முஸ்லிம் சமய கலாசார திணைக்களத்திற்கு அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். எனவே இப்பணியில் ஈடுபட்ட சகலரதும் முயற்சியை எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வதுடன் உரிய பயனை அடைவதற்கு நம் அனைவருக்கும் அல்லாஹ் நல்லருள் பாலிப்பானாக!

ஆமீன் !!

மௌலவி எம். எச். நாறுல் அமீன்,
உதவிப்பணிப்பாளர்,
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களம்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
180 T. B. ஜாயா மாவத்தை,
கொழும்பு - 10.

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
01. இலக்கியம்	01
02. இஸ்லாமிய இலக்கியம்	02
03. தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம்	23
04. இலங்கையில் இஸ்லாமிய இலக்கிய பங்காளர்	25
05. சிங்கள மொழிமுலமான இலக்கிய பங்காளர்	51
06. அறபுத் தமிழின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	75
07. அறபுத் தமிழ் நூல்கள்	80

அல் அதபுல் இஸ்லாமி வல் லுகதுல் அறபிய்யா (இஸ்லாமிய இலக்கியமும் அறபு மொழியும்)

நூல் அறிமுகம்

இலக்கியம் என்பது இலட்சியம் என்ற வடசொல்லின் தமிழ் வடிவம் என்பர். இலட்சியத்தை மையமாகக் கொண்டு அழகியல் வடிவில் புனையப்படும் ஆக்கங்கள் இலக்கியம் எனப்படுகின்றன. அறபுமொழியில் இலக்கியத்தை “அதப்” என்ற சொல்லால் வழங்குவர். அந்தச் சொல்லின் மற்றொரு கருத்து ஒழுக்கம் என்பதாகும். இதிலிருந்து ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்தும் அழகியல் சார்ந்த வடிவமே இலக்கியம் எனவும் கொள்ளலாம்.

இஸ்லாத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த இலக்கியங்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியம் எனப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்பதற்கும் பல்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மானுடவியல் கலைகளில் முற்று முழுவதான வரைவிலக்கணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது மிகச் சிரமமானது என்பதால் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது விளக்கத்துக்கேற்ப வெவ்வேறான வரைவிலக்கணங்களை வழங்கியுள்ளார்கள். எனினும் அவற்றுக்கிடையே ஒருமைப்பாடு காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

“இஸ்லாமிய கோட்பாடு எல்லைகளில் நின்று, மனிதன், வாழ்வு, பிரபஞ்சம் பற்றி எடுத்துக்கூறும் இலட்சியக் கலை வெளிப்பாடு இஸ்லாமிய இலக்கியம்” என்பது சர்வதேச இஸ்லாமிய இலக்கிய ஒன்றியத்தின் வரைவிலக்கணமாகும். முஸ்லிம் இலக்கியவாதி வாழ்க்கை பற்றிய தனது அனுபவத்தை இஸ்லாமிய கோட்பாட்டினூடாக அழகியல் ரீதியாக வெளிப்படுத்துவதே இஸ்லாமிய இலக்கியமென பேராசிரியர் முஹம்மத் ஹஸன் அல்பரிகஷ் என்பார் குறிப்பிடுகிறார்.

இவற்றை நோக்கும்போது இஸ்லாமிய இலக்கியம், காலம், இடம், மொழி, இன எல்லைகளைத் தாண்டி இஸ்லாமிய ஷரீஆவை மட்டும் கருவாகக் கொண்டு உருவானது என்பது மிகத் தெளிவானது ஆகவே எந்த மொழியிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியம் உருவாகலாம்.

ஒரு சமுதாயத்தின் வரலாறு போன்றே அச்சமுகத்தின் இலக்கிய வகைகளும் முதுசமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் தலையீடு காரணமாக வரலாறு போன்றே இலக்கியமும் புறக்கணிக்கப்படும் நிலை வளர்ந்து வருகின்றது.

ஆதலால் முஸ்லிம்கள் தமது இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை தெரிந்துகொள்வதும் அடுத்த சந்ததிக்கு அடையாளப்படுத்துவதும் மிக முக்கிய சமுகத் தேவையாகும். அந்தத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கான வழிகாட்டல் இன்றைய சந்ததியினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் முதல்வாரிசு என்ற வகையில் அறபு இலக்கியமும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகால இலக்கிய ஊடகம் என்ற வகையில் அறபுத்தமிழ் இலக்கியமும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமகால இலக்கிய ஆக்கங்கள் கூடுதலாக வெளியாகும். இலக்கியம் என்ற வகையில் முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியமும் சில இலக்கிய பணியாளர்களுடன் சேர்த்து நோக்கப்படுகின்றன.

எமது நோக்கங்கள் நிறைவேற ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஒத்துழைப்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.

அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். நாளிர்
வளவாளர்
தேசிய கல்வி நிறுவகம்
மஹரகம்.

இலக்கியம்

இலக்கியம் என்ற தமிழ்ச் சொல் “இலட்சியம்” என்ற வட சொல்லிலிருந்து பிறந்தது என்பர். இலட்சியம் என்பது வாழ்வின் நோக்கத்தைக் குறிப்பது. இதனை இலக்கு, குறிக்கோள் என்றும் வழங்குவர். வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறிக்கோள் உண்டு. அந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கான வழியை காண்பிப்பது இலக்கியம் எனலாம். இதனை அரபியில் “அதப்” எனவும் ஆங்கிலத்தில் Literature எனவும் வழங்குவர்.

இலக்கியம் என்பது உள்ளடக்கம், வெளிப்பாடு என்ற இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டது. இதனை கரு, உரு எனவும் வழங்குவது உண்டு. சிலர் உருவை முதன்மைப்படுத்தியும், சிலர் கருவை முதன்மைப்படுத்தியும் வேறு சிலர், கரு, உரு இரண்டையும் உள்ளடக்கியும் இலக்கியத்திற்கு வரைவிலக்கணம் வகுப்பர்.

இலக்கியம், கற்பனை வளமும், கலையழகும் வாய்ந்த ஒரு படைப்பு; மொழி எனும் கருவி வழியாக வெளிப்படும் வாழ்க்கை அனுபவம் என்றும், இலக்கியம், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு; அது மனித உணர்வுகளோடு பேசும் ஆயுதம். மனிதன் அறிவால் மட்டும் பேசுவதில்லை; உணர்வுகளாலும் பேசுகிறான். உள்ளதை உள்ளவாறு அன்றி உணர்ந்தவாறு கூறுவதே இலக்கியம் என்றும் கூறுவர்.

இலக்கியம் பற்றி நஜீப் அல் கைலானி கூறும் போது, “அது பல்வேறு கூறுகளால் உருவாகும் அழகு வடிவம். அதன் முதல் அம்சம், தெரிவு செய்யப்பட்டு எடுத்தாளப்படும் மொழியாகும். மொழி என்பது சொற்களின் பிரயோகமாகும். கருத்தை உணர்த்தி தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற சொற்களுக்கு மொழியில் தனியான இடமுண்டு ; எனினும் அந்தச் சொல் மாத்திரம் தனித்து நின்று தனது பணியைச் செய்வதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் பிரயோகிக்கப்படும் சொற்கூட்டத்தோடு இணைந்தே அதனைச் செய்கிறது. அச்சொல், ஊட்டிவிடுகின்ற சிந்தனை, வளர்த்துவிடுகின்ற கற்பனை, தூண்டிவிடுகின்ற உணர்வுகள் என்பனவற்றின் ஊடாக அப்பணியைச் செய்கின்றது. அதன் அழகு வடிவம், இலக்கிய கர்த்தாவுக்கும், வாசகனுக்கும் இடையே உறவை ஏற்படுத்தும் உயிரோட்டமுள்ள அனுபவமாக அமைந்து விடுகின்றது. அது உள்ளங்களோடும் உணர்வுகளோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்கிறார்.

எனவே தான், “இலக்கியம் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி; வாழ்க்கையின் விமர்சனம்; வாழ்க்கை அனுபவக் கருவூலம்; புனையா ஓவியம்” என பலரும் வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றனர்.

இலக்கியம், அழகியற் கலைகளில் ஒன்று. அது மிக விரிவானது; தாக்கம் செலுத்தக்கூடியது. அது கவிதையாகவும், கதை, நாடகம், சுயசரிதை, கட்டுரை போன்ற உரைநடை வடிவங்களாகவும் இடம் பெறலாம். குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கிய வடிவத்திற்கே உரியதென அமைந்த சில பொது ஒழுங்குகள் காணப்படுகின்றன. கவிதையில், அதற்கே உரிய இசை, ஓசையமைப்பு – கதையில், அதன் நிகழ்வுகள், பாத்திரங்கள், ஆரம்பம் முடிவு – மேடை நாடகங்களில், இடம், காலம், உரையாடல் என கூறுகள் இருப்பதை உதாரணமாக சுட்டிக்காட்டலாம்.

ஒரு கலைஞன், சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற அரசியல், சமூக பிறழ்வுகளை பல வடிவங்களில் எடுத்துக்காட்டுகிறான். கவிதை, கதை, நாவல், நாடகம் போன்றவைகளுக்கூடாக அவை முன்வைக்கப்பட முடியும். இலக்கியவாதி, கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல், நடத்தை, தொடர்பு போன்றனவாயிலாக, தான் நம்பும் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்துகிறான்.

இலக்கியம் என்பது பொதுவானது. ஆனால் மனிதனில் காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகள் இலக்கியத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றன. கால மாற்றத்தையொட்டி, பண்டைய இலக்கியம், நவீன இலக்கிய மென்றும், வெளிப்பாடு அல்லது அமைப்பை பொறுத்து, கவிதை இலக்கியம், உரைநடை இலக்கியமென்றும், மொழியைப் பொறுத்து தமிழிலக்கியம், அறபிலக்கியம் என்றும், சமயத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, பௌத்த இலக்கியம், கிறிஸ்தவ இலக்கியமென்றும், வடிவங்களைப் பொறுத்து கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், உரைச்சித்திரம் என்றும் வேறுபடுத்தி நோக்குவதுண்டு. பொதுவுடைமை வாத இலக்கியம், அறிவியல் இலக்கியம், தலித் இலக்கியம் என்று பாகுபடுத்தி நோக்குகின்ற மரபும் உண்டு.

இஸ்லாமிய இலக்கியம்

இலக்கியத்தைப் பல்வேறு வகையாகக் கூறுபோட்டுக் காண்பிப்பது சரியானதா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இது பற்றி நஜீப் அல்கைலானி இருப்பியல் வாத இலக்கியம், சோஷலிச யதார்த்த இலக்கியம், சியோனிஸ இலக்கியம், இயற்கை வாத இலக்கியம், பழமைவாத இலக்கியமென்றெல்லாம் இலக்கியங்கள் பல பெயர்கள் கொண்டு இயங்கும் போது, முஸ்லிம்களின்

“இஸ்லாமிய இலக்கியம்” என்ற பிரயோகத்தை மாத்திரம் குறை காண்பது ஆச்சரியமானது. எல்லா இனப்பறவைகளும் பாடலாம்; ஆனால் இந்த புல்புல் மட்டும் பாடக்கூடாதா? எனக் கேட்கிறார்.

சில இலக்கியங்களுக்கும், அவை சார்ந்திருக்கும் கொள்கைகளுக்கு மிடையிலான தொடர்பு பலவீனமானதாகவோ, முரண்பட்டதாகவோ இருக்கலாம். செயற்கையானதாகவோ, குறைவான திருப்தியை அளிப்பனவாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கும், இஸ்லாத்துக்குமிடையிலான தொடர்பு பிரிக்க முடியாதது. இஸ்லாம் வெறுமனே கருத்தியல் தத்துவமல்ல ; ஒதுங்கி நிற்கும் ஒரு கருத்துச் சித்திரமும்ல்ல. அது வாழ்வு முழுவதையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கொள்கை.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறும். இதன் கருத்து, கற்பனை; உணர்ச்சி போன்றவற்றுக்கு இடமில்லை என்பதன்று. இலக்கியம் உணர்ச்சியோடும் கற்பனையோடும் தொடர்புடையது. அவையின்றி இலக்கிய மில்லை. ஆதலால் இஸ்லாமிய இலக்கியம் இஸ்லாத்தோடு இணைந்ததாகவும், இலக்கியத்தன்மை கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

கலாநிதி யூசுப் அல் கர்ழாவி, “மனிதன், பிரபஞ்சம், வாழ்வு, வரலாறு, தனிமனிதன், சமூகம் என்பன பற்றி இஸ்லாமிய கண்ணோட்டத்தோடு உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதே இஸ்லாமிய இலக்கியம்” என வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார்.

பிரபஞ்சம், மனிதன், வாழ்வு பற்றி இஸ்லாத்துக்கே உரிய ஒரு கோட்பாடு உண்டு. அது இஸ்லாமிய இலட்சியவாதத்தின் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்டதாகும். இக்கோட்பாட்டின் மூலத்திலிருந்து உருவாகிய இலக்கியமே இஸ்லாமிய இலக்கியமாகும் என்பது மற்றொரு வரைவிலக்கணமாகும்.

ஒவ்வோர் இலட்சியவாதத்துக்கும் பிரபஞ்சம், வாழ்வு, மனிதன் பற்றிய அணுகுமுறை உண்டு. அவற்றின் இலக்கியம், அந்த அணுகுமுறையில் இருந்தே தோன்றுகின்றது. அந்த வகையில் இலட்சியவாதங்களை வகுத்துக்கொண்டோர், அதன் சக்திமிக்க பிரசார சாதனமாக இலக்கியத்தைக் கையாளுகின்றனர். உதாரணமாக, ரஷ்ய எழுத்தாளர்களின் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள்; முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் ஊழல்கள், வர்க்கபேதம் உருவாக்குகின்ற பிரச்சினைகளையும், பொதுவுடமைச் சமுதாயத்தின் சிறப்புக்களையும் மிக நுட்பமாக சித்தரித்துக்காட்டுவதை அவதானிக்கலாம்.

“இஸ்லாத்தின் மூலம் தாக்கம் பெற்ற எழுத்துக்கள் அனைத்தும் இஸ்லாமிய இலக்கியம்” என கலாநிதி அலி ஸுபஹ் குறிப்பிடுகின்றார். இஸ்லாமிய இலக்கியம் உண்மை, நன்மை, அழகு என்ற மூன்று அடிப்படைப் பண்புகளோடு தொடர்புடையது. அது உண்மை வெளிப்படுத்தப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது நன்மையான வழிகளையே கையாளுகிறது. உண்மையைப் புலப்படுத்துவதற்கு நல்வழியைக் கையாண்டு அழகுணர்வைத் துணையாகக் கொள்கிறது. இந்த அடிப்படையில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகிய மூன்றுடனும் இணைந்து நிற்பதை காணலாம்.

ஒவ்வொரு பொருளையும் கணிப்பதற்கு இஸ்லாம் தனக்கே உரிய சிறப்பான மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அம்மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் நல்லவற்றை ஏற்று; தீயவற்றை நிராகரிக்கின்றது. சிலவற்றை நிராகரிக்காமல் அவற்றுக்கு இஸ்லாமிய பண்புகளை கொடுத்து இணைத்துக் கொள்கிறது. பொதுவான இந்தக் கொள்கையை இலக்கியத்திலும் கடைப்பிடிக்கின்றது.

பிரபஞ்சம், இயற்கை, வாழ்வு, மனிதன் ஆகியவற்றை இஸ்லாம் நோக்கும் தன்மைக்கேற்ப அவற்றை அழகிய நோக்கில் அணுகி விளக்குவதே இஸ்லாமிய இலக்கியமாகும். பேராசிரியர் முஹம்மது குதுப் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை “அதபுல் ஈமான்” எனவும், “அதபுல் அகீதா” எனவும் வர்ணிக்கிறார். ஏனெனில், இஸ்லாமிய இலக்கியம், ஈமானிலிருந்தும், அதன் அடியாகத்தோன்றும் அகீதாவிலிருந்துமே ஊற்றெடுக்கின்றது. எனவே, அதற்கு முரணாகத் தோன்றுகின்ற இலக்கியம், இஸ்லாமிய இலக்கியம் ஆகாது.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் யதார்த்தத்தை தூண்டுவதில்லை. அது கதைக்குதவாத கற்பனைக்கு இடமளிப்பதில்லை. இஸ்லாமிய இலக்கியவாதி இலக்கிய அழகுலகில் சஞ்சரித்தாலும், கற்பனை வானில் சிறகடித்தாலும் நிஜ உலகை மறப்பதில்லை. சத்தியத்தோடு உள்ள உறவை துண்டித்துக் கொள்வதுமில்லை. முஸ்லிம் இலக்கியவாதி (அதீபுல் முஸ்லிம்) யின் இரண்டு கால்களும் பூமியில் ஆழப் பதிந்திருக்கும். அவனது இலட்சியங்கள் கார்த்திகை விண்மீன் கூட்டத்தை தொடும் என நஜீப் அல் கைலானி சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் வெறும் இலக்கியச் சுவையையும், கலை இன்பத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டதன்று. அது ஓர் உயர்ந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கான துணைச்சாதனமாகும். இறை நம்பிக்கை, மறுமை நம்பிக்கை ஆகியவற்றை மனித உள்ளத்தில் தோற்றுவித்து உயர்ந்த உன்னதமான பண்புகளை அவனில் வளர்ப்பதே அதன் இலட்சியமாகும்.

அறபு மொழி, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் இயல்பான மொழியாகவும், அடிப்படை மொழியாகவும் அமைந்துள்ளது. இதன் கருத்து, இஸ்லாமிய இலக்கியம் அறபு மொழியோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதல்ல. பன்மைத்துவமும் பன்மொழியுமுடைய உலகில் ; இஸ்லாமிய இலக்கியம் அனைத்துலக இலக்கியமாகும். பார்ஸி, உருது, துருக்கி, ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜேர்மன், தமிழ், சிங்களம் போன்ற மொழிகளிலும் அது கட்டாயம் எழுதப்பட வேண்டும். இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை... . ஒவ்வொரு மொழியிலும் அதற்குரிய அழகியல் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை தாக்கம் செலுத்தும் வெளிப்பாட்டுத்தன்மை கொண்டவை. ஆதலால் தான், ஷங்கி, பூஸரி போன்றவர்களின் கவிதைகளை சுவைப்பது போலவே இக்பால், ருமி முதலானவர்களின் பாடல்களாலும் ஈர்க்கப் படுகிறோம்.

அறபு இலக்கியம் தொன்மைமிகு பாரம்பரியத்தையும், இலக்கியக் கருவூலங்களையும் கொண்டது. அறபு அல்குர்ஆனின் மொழி; இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் முதன்மொழியும் கூட. ஆதலால் அறபு இலக்கியம் இஸ்லாமிய இலக்கியமாகவே இருக்க வேண்டும். வேறு வகையில் சொல்வதானால் இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்ற பிரயோகம் முதன்மையாக அறபு இலக்கியத்தையே சுட்டிக்காட்டும். இஸ்லாமிய பிரசாரம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் அறபு இலக்கியம் ; இஸ்லாமிய கலாசாரத்தினதும் நாகரிகத்தினதும் வெளியீடாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்பது குறிப்பிட்ட காலத்துக்குரியதல்ல. அது எல்லாக் காலத்துக்கும் உரியது; எல்லா இடத்திற்கும் உரியது. அதன் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டுடன் இணைந்த அதன் கருத்துக்கள் கால வளர்ச்சிக்கேற்ப வளர்ந்தும் நெகிழ்ந்தும் தோற்றம் தர முடியும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் அல்குர்ஆனின் நிழலில் வாழ்வது; வளர்ச்சியடைவது. ஆதலால் அல்குர்ஆனின் போக்கு, முறைமை, உதாரணங்கள், உவமைகள் போன்றவற்றால் அது தாக்கமடைவது இயல்பானது. வலிமை, நுண்மை, தூய்மை, உண்மை, பொறுப்புணர்வு முதலான பண்புகள் அதிலிருந்தே பெறப்படுகின்றன.

இஸ்லாமிய பிரசாரம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே இஸ்லாமிய கவிதை, அல்குர்ஆனின் சொற்களையும், வசனங்களையும் பெறுமானங்களையும் சட்டங்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளது. இஸ்லாமிய உலகில் பயின்று வருகின்ற மொழிகளில் அறபுச்சொற்களும், அல்குர்ஆனின் வசன ஒழுங்கும், அழகும்

ஈர்க்கப்பட்டு இடம்பெற்று வருகின்றன. அல்குர்ஆனின் இலக்கியப் பெறுமானங்களும் அம்மொழிகளில் ஊடுருவியுள்ளன. கூடவே அல்குர்ஆனின் கொள்கைகளும் அதில் பிரதிபலிக்கின்றன.

இஸ்லாமிய இலக்கியம், பாரிய இஸ்லாமிய கட்டமைப்பின் ஓர் அங்கமாக இருப்பதால் அதன் உயர்ந்த கொள்கையை, அதன் வார்த்தைகளுக்கூடாக வெளிப்படுத்தியது. த.:வாவின் அடிப்படைச் சாதனமாகவும் அமைந்துள்ளது. இஸ்லாம் அறிமுகமான காலகட்டத்தில் அறபு நாட்டில் கவிதை இலக்கியம் உயர்ந்து நின்றது. அதனோடு போட்டியிடும் வகையில் தான் அல்குர்ஆனின் நடையும் அமைந்தது. ஜாஹிலிய்யாக் கவிஞர்களோடு “முஹ்ழரமீன்” எனப்பட்ட ஹஸ்ஸான் பின் ஸாபித் (றழி), அப்துல்லா இப்னு ரவாஹா (றழி), கஅப் இப்னு மாலிக் (றழி) போன்ற கவிஞர்கள் எதிர்க்கவி பாடி அதனை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இன்றும், யூத கிறிஸ்தவ இருப்பியல்வாத ஊடகங்களுக்கு முன்னால் போராடுகின்ற ஊடக வழிமுறையாகவும் இஸ்லாமிய இலக்கியம் பணியாற்று கின்றது.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் முழு வாழ்க்கையையும் உள்ளடக்கிப் பேசும். வாழ்வின் எல்லா விவகாரங்களையும் கருத்திற்கொள்ளும். வாழ்வு பற்றிய இஸ்லாமிய கோட்பாட்டுக்கு அமைவாகவே அனைத்தையும் நோக்கும். அது உண்மையைப் போலியாக்காது. போலிகளை உண்மையாக்காது. நேர்வழிக்குப் பதிலாக வழிகேட்டை ஆதரிக்காது; நயவஞ்சகத்தை போசிக்காது. ஷைத்தானின் அரண்களான வழிகேடு, ஒடுக்குமுறை, அநியாயம் போன்றவற்றை சுட்டுவீழ்த்தும். உண்மை, நன்மை, அழகு என்பவற்றைப் பிரசாரம் செய்யும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்றும் மாறாத விதிகளைக் கொண்டதல்ல. அது நடைமுறை வாழ்விலிருந்து தூரமானதுமல்ல. சட்டங்களையே பேசி உபந்நியாசம் செய்வதுமல்ல. அது வளர்கின்ற அழகியல் அமைப்பாகும். பாரிய, செயல் திறன்மிக்க, பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்ற சுவையும் பயனுமிக்க இலக்கிய உத்திகளைக் கையாளுகின்றது. ஏனெனில், வாழ்க்கை தினமும் நவீனமடைகின்றது; வளர்ச்சியடைகின்றது.

“இஸ்லாமிய இலக்கியம்” இஸ்லாமிய பெறுமானங்கள் என்ற வட்டத்துள் நின்று அதன் அடிப்படைகளைப் பின்பற்றுவதாகவே அமையும். அது உயிரோட்டமான உள்ளத்தின் இலக்கியம். அது சீரான உள நிலையைக் கொண்டது. சரியான கோட்பாட்டையும், ஆக்கபூர்வமான கற்பனைத்திறனையும், நேரான

உணர்வுகளையும் கொண்டது; உள்பிறழ்வுகளுக்கு ஆட்பட்டுச் செல்லாதது. அது தெளிவானதும், துல்லியமானதுமாகும். வழிதவறிய மயக்கநிலை, அழிவை ஏற்படுத்தும் குழப்பநிலை, அவநம்பிக்கை போன்றவற்றிற்கு அது உடன்பட மாட்டாது. அச்சுறுத்தல் நிறைந்த, எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற வாழ்க்கையோட்டத்தில் அடைக்கலம் கொடுக்கின்ற பாதுகாப்பான கூரையாகவே அது இருக்கும். அதன் ஆயுதம் தூய்மையான சொற்களாகும். அல்குர்ஆனின் சூறா இப்ராஹிம் (வசனம் 24, 25) இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. சட்ட வல்லுனர் இஸ்லாமிய சட்டத்துக்குக் கொடுத்த அடிப்படை விதிமுறைதான் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கும் உரியதாகும். அதாவது சட்டத்தால் ஹராமாக்கப்பட்டவை தவிர ; அனைத்தும் ஹலாலானவை என்பதாகும். ஆதலால் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் தடுக்கப்பட்டவை குறைவாகவும், அனுமதிக்கப்பட்டவை அதிகமானதாகவும் இருக்கும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் இஸ்லாமிய பெறுமானங்களிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும். கருத்துக்களை கலைத்துவ தோற்றத்தில் முன்வைக்கும். உண்மையை மட்டுமே பேசும். வாசகர்களைக் கவர்வதற்காக இயற்கையான உணர்வுகளுக்கே இடமளிக்கும். முழு பிரபஞ்சத்தையும்; அதிலுள்ள அல்லாஹ்வின் படைப்புக் களையும் அழகுணர்வோடு எடுத்துக் காட்டும். வசந்தத்தின் பொலிவு, தெளிந்த நீரோடை, அசைந்தாடும் மலர்ச்செடிகள், உயர்ந்து நிற்கும் மலைத்தொடர்கள் மட்டுமன்றி, மனித வாழ்வின் போராட்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லும்.

உள்ளதை உணர்ந்தவாறு கூறுவதே இலக்கியம் என்பதை பேராசிரியர் முஹம்மது குதுப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். ஒருவர், நபி (ஸல்) அவர்கள் உயர்ந்த பண்புகளைக் கொண்ட சத்திய புருஷர் என விளக்குவது இஸ்லாமிய இலக்கியமாகாது. நபி (ஸல்) அவர்களை இறைவனின் பேரொளிச் சுடரின் ஒளிப்பிழம்பாகவும், அந்த ஒளிப்பிழம்பின் வெளிச்சம் உலகின் நான்கு திக்கையும் ஒளிமயமாக்கியதாகவும் நோக்கி விளக்கினால், அந்த விளக்கமும் வர்ணனையும் இஸ்லாமிய இலக்கியமாகும். பத்ர் யுத்தத்தை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டமாகவும், போரில் சத்தியத்துக்காகப் போராடியோர் அசத்தியத்துக்காகப் போராடியோரை ஈமானியப் பலத்தினால் வெற்றி கொண்டனர் என விளக்கினால் அது இலக்கியமன்று. ஒளியை இருள் விரட்டியதாகவும், ஒளிக்கும் இருளுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் இருளை ஒளி வெற்றி கொண்டதாகவும் விளக்கும் போது அது இலக்கியமாகின்றது. இலக்கியம் எந்தப் பொருளையும் கருவாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் அப்பொருளை கையாளும் முறையைப் பொறுத்து அது இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெறும்.

இதற்கான சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம் :-

"ஐகர்த்தாவின் கன்னிப் பெண்" என்ற நாவலில் நஜீப் அல் கைலானி கூறுகிறார்.

"நீ திரும்பும் வரை உன்னை எதிர்பார்த்திருப்பேன்....."

அவன் தன் பெட்டியிலிருந்த ஒரு சிறிய முஸ்ஹபை எடுத்து நீட்டினான்.

"இது வானத்தின் பரிசு. மிகச்சிறந்த தோழன். உன் வாழ்வை அது நிறைக்கும்.

நான் திரும்பியதும் மீண்டும் ஒரு முறை அதனை இருவருமாக வாசிக்க வேண்டும்."

அவள் அந்நூலை வாங்கிக் கொண்டாள். தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள். கண்களில் கண்ணீர் மல்க திரும்பிச் சென்றாள்.....

(அல்குர்ஆன் பற்றிய பல உரைகள் செய்யும் வேலையை இந்த சில வரிகள் செய்துவிடும். இலக்கியத்துக்கு இவ்வகை ஆற்றல் உண்டு.)

கவிஞர் பஹாவுத்தீன் அல் அமீரியின் கவிதையிலிருந்து,

"இருள் சூழ்ந்து கும்மிருட்டாய் வரும் போது

அதன் பயங்கர ஆழத்தில்

உன் மகிமையை நுகர்கிறேன்.

என் உளக்கண்ணுக்கு படைப்பினங்கள்

அவற்றின் அழகு தெரிகிறது. அவற்றின் அழகில்

உன் அழகைக் காண்கிறேன்.

அறிவின் காதுகளுக்கு நட்சத்திர நாவுகள்

பேசுவது கேட்டது.

அவள் உன் புகழ் பாடுகின்றாள்.

பணிவும் பக்தியும் வணக்க உணர்வும் என்னை பீடித்தது.

நான் உன் முன்னே நிற்கிறேன்

என்ற உணர்வு என்னை ஆட்கொண்டது.

என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

சிரம்பணிந்து வணங்கி விழுந்தேன்.

யாரால் தான் அதைக்கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

நவீன இஸ்லாமிய அறபு இலக்கியம்

அறபு இலக்கியம் எனப்படுவது எழுத்தாளர்களினால் தொகுக்கப்படுகின்ற அறபு மொழியிலான கவிதை மற்றும் உரைநடையாகும். அறபு மொழியில் இலக்கியம் என்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் "அல்-அதப்" எனும் சொல் நன்நடத்தை, நற்பழக்கவழக்கங்கள், கலாசாரம் மேலும் வளமாக்குதல் போன்ற கருத்துக் களிலிருந்து பெறப்பட்டது.

அறபு இலக்கியமானது, 6ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்கனவே தோற்று விக்கப்பட்ட எழுத்து மொழியின் பாகங்களிலிருந்தே தோன்றியது. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் அல்குர்ஆன் அரேபிய கலாச்சாரத்திலும் ; அதன் இலக்கியத்திலும் இறுதிவரை பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தது. அறபு இலக்கியமானது, இஸ்லாத்தின் பொற்காலத்தில் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது. எனினும் அது இன்றுவரை அறபுலகிலே கவிஞர்கள் மற்றும் உரைநடையாளர்களைக் கொண்டு தொடர்ச்சி யான வெற்றியைப் பெற்று உயிரோட்டமானதாக இருந்து வருகின்றது.

❖ ஆரம்ப இஸ்லாமிய இலக்கியம்

அல்-குர்ஆன் அருளப்படுவதற்கும், இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கும் முற்பட்ட காலம் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் "ஜாஹிலிய்யா" அல்லது "அறியாமைக் காலம்" எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த அறிவீனத்தில் மதம் சார்ந்த அறியாமை பிரதானமாகக் காணப்பட்டதுடன், இக்காலத்திற்கு முன்னர் சொற்பமான இலக்கியம் காணப்பட்ட போதிலும் விசேடமாக வாய்மூலமான சம்பிரதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சிந்துபாத் மற்றும் அந்தர் இப்னு சதாத் போன்ற கதைகளே அனேகமாகக் காணப்பட்டிருப்பினும் அவை பிற்காலத்திலேயே தொகுக்கப்பட்டன. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்திலேயே உயிரோட்டமான எழுத்து முறைமை மலர்ச்சி காண ஆரம்பமானது. இந்த நடைமுறை இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே முக்கியமான இரண்டு தொகுப்புக்களான "முஅல்லகாத்" மற்றும் "முபள்ளலியாத்" ஆகியவற்றில் கையாளப்பட்டது.

❖ அல்-குர்ஆனும் இஸ்லாமும்

அறபு மொழியில் அல்குர்ஆன் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தது. அல்குர்ஆனில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மொழியே பாரம்பரிய அறபு என அழைக்கப்படுவதுடன் நவீன அறபும் இதற்கு ஒத்ததாகவே

இருக்கின்றது. இம்மொழியில் எழுதப்பட்ட ஏதாவது குறிப்பிட்ட அளவினை யுடைய முதல் தொகுப்பாக அல் - குர்ஆன் காணப்படாவிடிலும், அது 666 வசனங்களையுடைய 114 அத்தியாயங்களைக் கொண்டு முன்னைய இலக்கிய தொகுப்புக் களைவிட மிக சிறப்பான அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. அது ஏவல்கள், கதைகள், அறிவுரைகள், நீதிக் கதைகள், அல்லாஹ்விட மிருந்து நேரடியாக கிடைக்கப்பெற்ற பேச்சுக்கள், போதனைகள் மற்றும் அதனை எவ்வாறு பெற்று விளங்கிக் கொள்வது என்பன தொடர்பான விபரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

அறபுக் கவிதை

20 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட அறபு இலக்கியத்தின் பெரும் பகுதி செய்யுள் வடிவிலேயே காணப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் உரைநடை காணப் பட்டிருப்பினும், அது கவிதை அடிகளைக் கொண்டமைந்ததாகவோ, "ஸஜ்உ" வடிவினால் ஆனதாகவோ, மோனை உரைநடையானதாகவோ இருக்கின்றது. கவிதையின் கருப்பொருளானது கம்பீரமிக்க துதிப்பாடல்கள் தொடக்கம், கசப்பான தனிப்பட்ட தாக்குதல்களையும், மதம் மற்றும் மறைமுகமான கருத்துக்கள் தொடக்கம் பாலியல் மற்றும் மது சம்பந்தமான கவிதைகள் வரை உள்ளடக்கியிருக்கும். ஏனைய இலக்கியங்களில் காணப்படுவது போன்று கேட்பதற்கு இனிமையான கருத்துக்கள் இடம்பெறுவது கவிதையிலும் முக்கிய விடயமாக கருதப்படுகின்றது. கவிதை மற்றும் அனேகமான உரைநடைகள் சத்தமாக வாசிக்கக்கூடிய அமைப்பில் எழுதப்பட்டதுடன் அனைத்து எழுத்துக்களும் இயன்றளவு ரசனையானதாக அமைப்பதற்கு பெருங்கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

நவீன இலக்கியம்

அனேகமாக, அறேபிய கலாசாரத்துடன் தொடர்புபட்டதாகவே அறேபிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகியது. இதுவே அறபியில் "அந்-நஹ்ழா" என அழைக்கப்படுகின்றது. அறேபிய இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட இம்மறுமலர்ச்சியானது பிற நாடுகளுக்குப் பரவ முன்னர் 20 ஆம் நூற்றாண்டுவரை எகிப்துக்கும், லெபனானிற்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இம்மறுமலர்ச்சியானது அறேபிய உலகிற்கு மாத்திரம் உணரப்படாது, அதற்கப்பால் அறேபிய ஆக்கங்களை ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்க்கும் பேரார்வத்தினையும் ஏற்படுத்தியது. அறேபிய மொழியின் பாவனையானது, விசேடமாக கவிதைத் துறையில் மறுமலர்ச்சி அடைந்து, முன்னைய அறேபிய இலக்கியத்தை அலங்கரித்த சிக்கலான உவமை, உருவகங்கள் கைவிடப்பட்டன.

20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அறாபிய எழுத்தாளர்கள் அவர்களுடைய கவிதையிலும், எழுத்துக்களிலும் அன்றைய அறேபிய உலகின் அரசியல், சமூக நிலைமைகளை சித்தரித்துள்ளார்கள். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் காலனித்துவத்துக்கு எதிரான கருத்துக்கள் மேலோங்கி இருந்ததுடன் இன்றுவரை எழுத்தாளர்கள் மேற்கத்திய உலகுடனான உறவை ஆராய்கிறார்கள். உள்ளூர் அரசியல் பிரச்சினை காரணமாக இன்றைய சில அராபிய எழுத்தாளர்கள் தணிக்கைகளுக்கு உட்படுகிறார்கள். இதில் பிரபல்யம் பெற்ற மஹ்முத் ஸயீத் (ஈராக்) பிரபல்யமான நாவல்களை எழுதினார். பின் பறாக்கா அல்லீ, சொனல்லா இப்றாஹீம், அப்துல் றஹ்மான் முனீப் ஆகியோர் சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். இதேபோல் அரசுகளைப் பற்றி ஆதரித்து, புகழ்ந்து எழுதியவர்கள் கலாசாரம் சம்பந்தப்பட்ட குழுக்களில் அதிகாரமிக்க பதவிகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள். யதார்த்த பூர்வமான எழுத்தாளர்களும் அரசியல் ரீதியான கடுமையான கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் அரசியல் மறுசீரமைப்புக்காக வெளியிட்டுள்ளார்கள். தாஹா ஹுசைனின் எகிப்திய தேசியவாதத்திற்கு ஆதரவாக இருந்த ; “எதிர்காலத்தில் எகிப்தின் கலாசாரம்” எனும் படைப்பும், பெண்கள் உரிமைக்காக குரல் எழுப்பியவரான நாவால் அல் சாதாவிலின் படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்க சிலவாகும்.

அந் நவ்வழா அல்லது மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனக் குறிப்பிடப் படுகின்ற 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் இருந்த அஹ்மத் ஷெளகி, ஹாபீஸ் இப்றாஹீம் ஆகியோர் பாரம்பரிய கவிதைகளை முன்னேற்றுவது பற்றி ஆராய்ந்தனர். இந்த ஆரம்பகால கவிஞர்கள் மேற்கத்திய இலக்கியத்தில் பரிட்சயமானவர்கள். ஆனாலும் பாரம்பரிய கஸ்தா நடையை பின்பற்றினார்கள். ஆனால் கலீல் முற்றன் போன்ற புலவர்கள் இலக்கியக் கவர்ச்சியில் குறை உள்ளதாக உணர்ந்தார்கள்.

அடுத்த தலைமுறைக் கவிஞர்கள், காதல் பூர்வமான கவிஞர்கள். இவர்கள் மேற்கத்தைய கவிதைகளின் விருத்திகளை உள்வாங்கினார்கள். பாரம்பரிய கவிதைகளால் இவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாக உணர்ந்தார்கள். ஷெளகி போன்ற கவிஞர்கள் பாரம்பரிய முறையை தொடர்ந்தும் பேணினார்கள். மஜ்ஹத் கவிஞர்களான கலீல் ஜிப்ரான், மீக்காயில் நயீமா ஆகியோர் நாடுகடந்து சென்று அதிகளவில் அமெரிக்காவில் எழுதினார்கள். அறாபிய கவிதைகளில் புது ஆராய்ச்சிகளையும் மேற்கொண்டார்கள். இந்த ஆராய்ச்சியானது 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்பகுதியில் மத்திய கிழக்கில் தொடர்ந்தது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அறாபியக் கவிஞர்கள் நவீன போக்கிலும்; கருத்திலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், ஈராக்கினைச் சேர்ந்த பத்ர் சாக்கீர் அல்-சய்யத் என்பவர் அறபியில் சிறந்த வாக்கியங்களை உருவாக்கியவராவார். மிக அண்மையில் அடுனில் என்பவர் இந்தக் கவிதைப் போக்கு சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியை மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

கவிதை, அறாபிய உலகத்தில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. மஹ்முத் தர்வீஷ் என்பவர் பலஸ்தீனிய தேசிய கவிஞராக கருதப்பட்டதுடன் அவருடைய இறுதிக் கிரியைகளில் ஆயிரக்கணக்கானோர் பங்குபற்றினர். சிரியாவைச் சேர்ந்த நிஸார் கப்பானி எனும் கவிஞர் அரசியல் ரீதியாக குறைந்த கருத்துக்களை வெளியிட்டு இருந்தாலும் அவர் கலாசார ரீதியாக முக்கியமான ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். மேலும் இவரது கவிதைகள் பல பிரபல்யமான பாடல்களுக்கு பாடல்வரியாகவுள்ளன.

நவீன அறபிய நாவல்கள்

நவீன காலப்பகுதிக்குரிய எழுச்சியானது இரு தனித்துவமான போக்குகளைக் கொண்டிருந்தது. பழமை போக்கானது பண்டைய இலக்கியப் போக்குகளை மீண்டும் கண்டறிந்ததுடன், பாரம்பரியமான இலக்கியங்களான "மகாமா", ஆயிரத்தொரு இரவுகள் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது. இதற்கு எதிர்மறையாக நவீன போக்கானது மேற்கத்தேய நாவல்களை அறபு மொழிக்கு மொழி பெயர்ப்பதாக இருந்தது.

சிரியா, லெபனான், எகிப்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் பாரம்பரிய "மகாமா"வை தழுவினதாக படைப்புக்களை உருவாக்கினார்கள். இதில் முக்கியமானதாகக் காணப்பட்ட அல்-முவைலிஹி என்பவரின் "தஹதீத் ஒப் ஈஸா இப்னு ஹிஸாம்", இஸ்மாயீலிய காலப்பகுதியின் எகிப்திய சமூகத்தை விபரித்தது. இந்த செயற்பாடு நவீன அறபு நாவலின் விருத்திக்கான முதற்கட்டமாக அமைகிறது. இந்தப் போக்கு 1860 ஆம் ஆண்டின் டமஸ்கஸ் குழப்பத்தினைத் தொடர்ந்து எகிப்தில் தனது குடும்பத்துடன் குடியேறிய லெபனானைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜி ஸைதான் எனப்படும் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளரினாலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஸைதான், தனது வரலாற்று நாவல்களை எகிப்திய பத்திரிகையான அல்-ஹிலாலில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வெளியிட்டார். இந்த நாவல்கள் அதன் மொழியின் நெளிவுத் தன்மை, இலகுவான கட்டமைப்பு மற்றும் எழுத்தாளரின் உயிரோட்டமான கற்பனை ஆகியன காரணமாக

மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்பட்டன. தமது செயற்பாடுகளில் தத்துவ ரீதியான சிந்தனைகளை இணைத்திருந்த கலில் ஜிப்ரான் மற்றும் மீக்காயில் நயீமா ஆகிய இருவரும் இக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஏனைய இரு முக்கிய எழுத்தாளர்களாவார். இருப்பினும், இலக்கிய விமர்சகர்கள் இந்த நான்கு எழுத்தாளர்களின் செயற்பாடுகளும் உண்மையான நாவல்களாக இருக்கக்கூடும் எனக் கருதுவதில்லை. ஆனால் அந்த அமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிலவற்றை நவீன நாவலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதாக இருக்கும். அதிகமான விமர்சகர்கள் முஹம்மத் ஹுஸைன் ஹைகலின் நாவலான 'செய்னப்' ஐ அறியுமொழியில் அமைந்த முதல் நாவலென குறிப்பிடுகின்ற அதேவேளை, ஏனையோர் முகம்மத் தாஹிர் அத்ரா தென்ஸாவியைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நவீன அறியு நாவலின் கருப்பொருளானது அறியுலகின் செல்வந்த குடும்பங்களின் குடும்ப வாழ்க்கையின் வெளிப்படையான தன்மைகள் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. அதிகமான சிறியளவிலான குடும்ப நாடகங்களுக்கு அரசியல் மற்றும் யுத்தத்துடன் கூடிய பிரதேசங்களின் முரண்பாடுகளை அடிக்கடி பின்னணியாக நடிப்பதனை தவிர்க்க முடியாதுள்ளது. நஜீப் மஹ்பூழ் என்பவரின் ஆக்கங்கள் கெய்ரோ வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதுடன், நவீன கெய்ரோ வாசிகளின் மூன்று பரம்பரைகளுக்கிடான போராட்டத்தினை விபரிக்கும். அவரது Cairo Technology எனும் நாவல் 1988 ஆம் ஆண்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசினை வென்று கொடுத்தது.

நவீன நாடகங்கள்

நவீன அறியு நாடகமானது 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரதானமாக எகிப்தில் ஆரம்பமானதுடன், பிரான்ஸின் ஆக்கங்களை ஒத்ததாக இருந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அறேபிய மண் வாசனையை உடையதாக வளர்ச்சியடைய ஆரம்பமானதுடன் அனைத்து இடங்களிலும் காணக்கூடியதாகவும் இருந்தது. தெளபீக் அல்-ஹக்கீம் என்பவரே மிக முக்கியமான அறேபிய நாடக ஆசிரியராக காணப்பட்டார். அவரது முதல் நாடகமாக அல்-குர்ஆனிலே உள்ள தூங்கிய ஏழுபேர்களின் கதையை திரும்பக் கூறுவதும், இரண்டாவதாக ஆயிரத்தொரு இரவிற்கான இறுதியுரையும் காணப்படுகின்றது. ஈராக்கின் யூசுப் அல் அனி, சிரியாவின் சாதல்லா வஹூஸ் ஆகியோரை இப்பகுதியின் ஏனைய முக்கிய நாடக ஆசிரியர்களாக கூறலாம்.

அறபு இலக்கியத்தில் பெண்கள்

அறபு இலக்கியத்தில் பெண்கள் பெரும் பங்கினை வகிக்காதபோதும் அவர்கள் ஒரு தொடர்ச்சியான பங்களிப்பினை வழங்கிக் கொண்டிருந்தனர். 7ஆம் நூற்றாண்டில் அல்-கன்ஸா, லைலா அல்-அஹலிய்யா ஆகியோர் மிகப்பண்டைய கவிஞர்களாவர். இரங்கற்பா மீதான அவர்களது கவனமானது, பெண்கள் தொகுப்பதற்காகவென்றே வடிவமைக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. பிற்கால கவிஞர்களில் ஒருவரான அல்-அந்துலூஸின் இளவரசியான வல்லாதாஹ் சூபித்துவ கவிதைகளை எழுதியதுடன் கவி நண்பனான இப்னு லைதூனின் காதலியாகவுமிருந்தார். இவர்களும் ஏனைய இளம் பெண் எழுத்தாளர்களும் பெண் இலக்கியத்திற்கான ஒரு மறைமுக உலகை வரையறுக்கின்றனர். “ஸிராத அல் அமிராஹ் தட் அல் ஹிமா” எனும் ஓர் அரேபிய வீர காவியத்தில் ஒரு பெண் போர் வீராங்கனை பிரதான கதாபாத்திரமாக இருப்பதும், ஆயிரத்தொரு இரவில் ஹைரஸாத் தன் வாழ்வைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு சாமர்த்தியமான கதைகள் சொல்வதன் மூலமும் அறபு இலக்கியத்திலே பெண்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றனர் எனலாம்.

நவீன அறபு இலக்கியமானது பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை பிரசுரிப்பதற்கு அனுமதியளித்தது. மேஸியாத் பத்வா தெளகான், சுஹைர் அல்-கலாமாவி, உல்பத் இத்லிபி, லைபா பஅல் பாக்கி, ஸுஹ்ராபி மத்தும்மால், ஹோதா பரகத், அலிபா ரிபாத் ஆகிய சிலர் நாவல் மற்றும் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாவர்.

நவீன கால அறபுக் கவிஞர்கள்

1. மஹ்முத் ஸாமி அல் பாருதி
2. இப்றாஹீம் அல் முன்திர்
3. புஆத் அல் கதீப்
4. ரஸீத் ஸலீம் அல் கூரி
5. இல்யாஸ் அப்துல்லாஹ்
6. பஸாறத் அல்கூரி
7. முஹம்மத் சுலைமான் அல் அஹ்மத்
8. அபுல் காஸிம் அஸ் ஸாபி
9. முஹம்மத் மஹ்முத் அஸ் ஸுபைரி
10. ஹஸன் அப்துல்லாஹ் அல் குர்ஸி

1. மஹ்மூத் ஸாமி அல் பாருத்

- இவர் கி.பி. 1838இல், எகிப்தின் "பாபுல் கல்க்" இலுள்ள "ஸராயா" வில் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை "ஹஸன் பேக் ஹுஸ்னி" எகிப்திய பீரங்கிப் படைத் தலைவர்களில் ஒருவர்.
- இவர் தனது கல்வியை முஹம்மத் அலி நிறுவிய இராணுவப் பாடசாலைகளில் ஒன்றில் பெற்றுக் கொண்டார். 1855இல் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறினார். இவர் தனது சிறுபருவத்தி லிருந்தே கவிதையை விரும்பக்கூடியவராக இருந்தார்.
- இவர் அதிகமான பதவிகளை வகித்துள்ளார். அவற்றுள் மிக முக்கியமானது கி. பி. 1882 - ஹி. 1299 இல் எகிப்து நாட்டின் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டமையாகும்.
- இவர் மாணவனாக இருக்கும்போதே கவிதைகளை தொகுக்க ஆரம்பித்தார். மேலும் கவிதைகளை விரும்பி வாசித்தார். அறபு மொழி இலக்கியங்களைக் கற்பதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டினார்.
- இவரது கவிதைகளில் தன்னைப் பற்றி வெளிப்படுத்தினார். மேலும் பின்வரும் நோக்கங்களுக்காக கவிதைகள் பாடியுள்ளார். பெருமை, வீரம், காதல், அன்பு, புகழ், இயற்கையை வர்ணித்தல், இரங்கல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவரது கவிதைகளை உள்ளடக்கிய "தீவான்" ; அவரது உரைநடை இலக்கியங்களை உள்ளடக்கிய "கைதுப் அபாவித்" என்ற நூலும் அவரது தொகுப்புகளாகும்.
- அவரது கவிதைகள் உள்ளடக்கியுள்ள முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு. அவை அரேபியக் கவிதை, சரித்திரக் கவிதை, இரங்கல் கவிதை, தத்துவக் கவிதை, அரசியல் கவிதை, சமூகக் கவிதை போன்றவைகளாகும்.

2. புஆத் அல்கதீப் :-

- இவர் கி.பி. 1880இல் லெபனானிலுள்ள "ஸஹீம்" என்ற இடத்தில் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை "அல்கஸ் தானியூஸ் ஸ.தீ" பாடசாலையில் கற்றுக்கொண்டார். உயர் கல்வியை "ஸுகுல் கர்ப்" கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். பின்பு பேருத்திலுள்ள அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து 1904 இல் பட்டதாரியானார்.

- 1908 இல் எகிப்துக்கு சென்று பெரும் அறபுக் கவிஞர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அவர்களுள் இஸ்மாஈல் ஸப்ரி, அஹ்மத் ஷௌகி, கலீல் மத்தான், ஹாபிழ் இப்றாஹீம் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர்.
- பின்பு சூடான் தலைநகர் குர்தூமுக்கு சென்று அங்கு "கார்டூன் கல்லூரியில் அறபு மொழி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.
- பின்னர் அங்கிருந்து ஹிஜாஸுக்கு வந்தார். 1916 இல் அரசியல் வெளிவிவகார அமைச்சர் பதவியை பொறுப்பேற்றார். 1926இல் அமீர் அப்துல்லாஹ்வின் ஆலோசகராகவும் 1945 இல் மலிக் அப்துல் அஸீஸின் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றினார். ஹி-1367இல் ஆப்கானிஸ்தானுக்கான சவுதி அரேபியாவின் தூதராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- இவர் கவிதை இலக்கியத் துறைகளுக்கு பங்காற்றியுள்ளார். இரண்டு பாகங்களைக் கொண்ட பெரும் இலக்கிய புத்தகம் 1959இல் எகிப்திலுள்ள "தாருல் மஆரிப்" இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.
- இவரது கவிதைகளில் அதிகமானவை இன உணர்வுகளையும்; தேசிய உணர்வுகளையும் தூண்டக் கூடியதாக இருந்தமையால் "அறேபிய புரட்சிக் கவிஞர்" என்று அழைக்கப்பட்டார். ஏனெனில் இவரது கவிதைகள் இலட்சியங்களை தூண்டக் கூடியதாகவும், போராட்டம், புரட்சி ஆகியவற்றின் பால் அழைப்பு விடுக்கக் கூடியனவாகவும் அமைந்திருந்தன.
- இவர் ஹி-1376, ரமழான் 15ம் நாள் திங்கட்கிழமை காபூல் நகரில் மரணமானார்.
- இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த "ஹுஸைன் அல் மரஸபி, கலாநிதி ஹைகல் அப்பாஸ் மஹ்முத்" போன்ற அறிஞர்கள் இவரது அறபு இலக்கிய சேவைகள் குறித்து புகழ்ந்துள்ளார்கள்.
- இவரது ஜனாஸாவில் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய வாதிகள் பலரும் கலந்து இரங்கல் உரைகளை நிகழ்த்தினார்கள்.

3. இப்றாஹீம் அல்முன்தீர்

- இவர் அபு ஸலாஹ் இப்றாஹீம் முன்தீர் கமால் ஆவார். இவர் 1875ல் "மஹீததா" வில் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மஹீததா விலுள்ள பாடசாலையொன்றில் பெற்றுக் கொண்டார் பிறகு "கர்னத் ஸஹ்வானி" லுள்ள லெபனானிய பாடசாலைக்கு மாறினார்.
- அவர் "தீர்மார் இல்யாஸ் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பிறகு கி. பி. 1895 இல் ஸவீர் விலும் கி.பி 1900 இல் பேரூத்திலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.
- கி. பி. 1910 இல் மஹீதாவில் புஸ்தான் தாஹிலிய்யா என்ற பாடசாலையை நிறுவினார். இவர் தனது வாழ்வில் நீதிமன்ற பொறுப்புக்களையும் வகித்துள்ளார். இவர் வழக்கறிஞராகவும், நீதிபதியாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். 1922 இல் மஜ்லிஸ் அந்நியாபியின் உறுப்பினராகவும் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.
- இவர் மொழி, இலக்கியம், கவிதை ஆகிய துறைகளில் அதிகமான தொகுப்புக்களை விட்டுச் சென்றுள்ளார். அவற்றுள் "கிதாபுல் முன்தீர்" என்ற நூலைத் தவிர ஏனைய அனைத்தும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகும்.
- இவரின் கவிதைகள் பல விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன. அவற்றின் மூலம் தனது சமூகத்தின் அதிகமான பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கண்டார்

4. ரஸீத் ஸலீம் அல்கூரி :-

- இவர் "பர்பாரா" எனும் கிராமத்தில் கி.பி. 1887இல் பிறந்தார். இவர் கைஸர் வஹீத் அல்கர்ஸௌஸி என்ற பிரபல்யமான ஆசிரியரிடம் ஆரம்பத்தில் மாணவனாக இணைந்து கொண்டார். அவரது 13வது வயதில் ஸைதாவிலுள்ள அமெரிக்க கலைகள் பாடசாலையில் இணைந்து 02 வருடங்கள் கல்வி பெற்றார். பின்பு "ஸுகுல் கர்ப்" பாடசாலையில் இணைந்து ஒரு வருடம் கல்வி பெற்றார். கி. பி. 1905இல் பேரூத்திலுள்ள அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து கொண்டார். 1915 இல் "ஸான் பாவுலா" வுக்குச் சென்று கற்பித்தலிலும் பத்திரிகைத் துறையிலும் ஈடுபட்டார்.

- இவர் தேசியக் கவிஞர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவரது கவிதைகளில் ஆழமாக நாட்டுப் பற்றின் வெளிப்பாட்டையும் அறபு மொழிப் பற்றையும் அவதானிக்கலாம். "எனது தேசிய உணர்வுகள்" என்ற தலைப்பில் பேசிய உரையின் மூலம் அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவருடைய கவிதைகள் பல தீவான்களாக பதிக்கப்பட்டுள்ளன. "அர்ரஸீதியாத், அல் கரவியாத், அல் அஆஸீர், அல்லாமிய்யாதுத் தலாத்," போன்றவை அவற்றுள் முக்கியமானவைகளாகும்.
- இவரைப் பற்றி பல்வேறு இலக்கியவாதிகள் புகழ்ந்து பேசியுள்ளனர்.
- இவர் 1957இல் மரணமானார்.

5. இல்யாஸ் அப்துல்லாஹ்

- இவர் அபுல் பழல் அல்வலீத் இல்யாஸ் இப்னு அப்துல்லாஹ் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவர் 1889இல் "கர்தைப் ஹம்றா" எனுமிடத்தில் பிறந்தார். 06 வயதில் தனது கிராமத்திலுள்ள பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார். சில வருடங்களுள் அறபு மொழியையும், பிரான்ஸ் மொழியையும் கற்றுக்கொண்டார். தனது ஆரம்ப வயதிலேயே கவிதையில் ஆர்வம் காட்டினார். 1899 இறுதியில் அவரது தந்தை "ஐன்தூரா" பாடசாலையில் அவரை சேர்த்தார். 1903 இல் "அல் ஹிக்மா" பாடசாலையில் சேர்ந்து அறபு மொழியை ஆழமாகக் கற்றுக் கொண்டார்.
- 1913 – 1916 வரை "அல்ஹம்றா" என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட்டார். இவர் மொழி, வரலாறு, இலக்கியம், கவிதை, நாடகம், இசை, அரசியல், தத்துவம் போன்ற துறைகளில் நூல்களை தொகுத்துள்ளார்.
- இவர் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம், ஆறுகள், பசுமையான புற்கள், மழைத்துளிகள் போன்ற இயற்கையான அம்சங்களை வர்ணித்து கவிதைகளைப் பாடினார். மேலும் அவரது கவிதைகளில் அறேபிய பிரச்சினைகள் பற்றியும் அறேபிய புரட்சிகள், அரசியல் போராட்டம் பற்றியும் அதிகம் கவனம் செலுத்தியுள்ளார்.
- இவர் 1941இல் மரணமானார்.

6. பஸாரத் அல் கூரி :-

- இவர் பஸாரத் இப்னு அத்தபீப் அப்துல்லாஹ் அல்கூரி ஆவார். இவர் பேருத் இல் 1890இல் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை "அல் உர்தூத்த்கிஸியா" பாடசாலையில் பெற்றுக் கொண்டார். அங்கு பிரஞ்சு, அறபு மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டார். தனது 14 வது வயதில் "அல் ஹிக்மா" பாடசாலையில் இணைந்து கொண்டார். இந்த வயதிலிருந்தே இவர் கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கிவிட்டார்.
- 1908இல் பேருத்தில் "அல் பர்க்" என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். அது நாளாந்த அரசியல், இலக்கிய, பொருளாதார, விடயங்களை உள்ளடக்கியது.
- 1922இல் திருமணம் செய்து கொண்டார். 1927இல் லெபனானிய பத்திரிகையின் ஒரு அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர் "அஹ்தல்" என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.
- இவர் கவிதை இலக்கியத்துறைகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்தினார். இயற்கை, இரங்கல், காதல், அன்பு போன்ற அம்சங்களை மையமாக வைத்து கவிதைகளைப் பாடினார். இவரது கவிதைகளில் அவர் வாழ்ந்த லெபனானிய கிராமத்தின் தாக்கம் காணப்படுகின்றது. சமூகப் பிரச்சினைகள், நாடு பற்றியும் கவிதைகளைப் பாடியுள்ளார்.
- இவர் பேருத்திலுள்ள தனது வீட்டில் 1968இல் மரணமானார்.

7. முஹம்மத் சுலைமான் அல் அஹ்மத்

- இவர் 1905 இல் "தீபா" என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை மொழி, இலக்கியம், சட்டம் ஆகிய துறைகளில் அறிஞராக இருந்ததால் அதிகமான விடயங்களை தனது தந்தையிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார்.
- தனது சிறுவயதிலேயே மொழி, இலக்கிய நூல்களை அதிகம் வாசித்து கவிதைகளையும் மனனம் செய்து கொண்டார். இவரது 12வது வயதில் "ரஸீத் தல்:" என்ற அறிஞர் இவரது தந்தையை சந்திக்க வந்த போது, இவரின் புத்திக் கூர்மை, திறமையைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்.

டமஸ்கஸிலுள்ள பாடசாலையில் இவரை கல்வி கற்க அனுப்பும்படி இவரது தந்தையை வேண்டிக் கொண்டார். இதன்பிறகு கல்வி கற்க டமஸ்கஸ்கிற்கு பயணமானார். அங்கு ரஸீத் தலீஃ. உடன் இணைந்து கொண்டார். 1938இல் பக்தாதிலுள்ள ஆசிரியர் கலாசாலையில் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்.

- இவர் கவிதை, இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபாடு காட்டினார். இவரது உள்ளம் கவிதை பாட விரும்பிவிட்டால் அதைப் பற்றியே இரவு பகலாக சிந்திப்பார். அவரது கவிதைகளில் தத்துவங்கள் நிரம்பியிருந்தன. அவை சிந்தனையை தூண்டின. அவரது கவிதைகளில் தேசிய உணர்வை தூண்டக்கூடிய கருத்துக்கள் நிறைந்திருந்தன. நாட்டுக்காக போராடி உயிரை மாய்த்தவர்களுக்கு இரங்கல் கவிதைகளையும் பாடியுள்ளார்.
- இவர் 1981 இல் மரணமானார்.

8. அபுல் காஸிம் அஸ்ஸாமி:-

- இவர் அபுல் காஸிம் இப்னு முஹம்மது இப்னு அபில் காஸிம் அஸ்ஸாமி ஆவார். இவர் 1906 இல் "தூஸர்" நகரத்திலுள்ள "அஸ்ஸாபிய்யா" பகுதியில் பிறந்தார். இவரது தந்தை 20 வருடங்களுக்கு மேலாக தூனுஸியாவின் பல நகரங்களில் நீதிபதியாக பணிபுரிந்ததால் இவர் குறிப்பிட்ட பாடசாலையில் நிலையாக படிக்க முடியவில்லை.
- இவரது தந்தை வீட்டிலேயே ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கினார். இவருடைய 05 வயதில் "காபூஸ்" யிலுள்ள குத்தாபில் சேர்ந்தார். 1920 இல் "ஜாமிஉஸ் ஸைதானா" வில் இணைந்து கொண்டார்.
- இவர் கவிதைத்துறையில் ஈடுபட்டார். இவர் ஒரு கவிதையைப் பாடும் போது தான் பாடுகின்ற பறவை, அல்லது தான் இன்னுமொரு உலகத்தில் இருக்கின்றேன் என்ற உணர்வுடன் ஆழமான கற்பனை, சிந்தனையுடன் பாடுவார். இவர் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக கவிதை பாடியுள்ளார். இவர் எந்த தலைவரையும் புகழ்ந்து பாடவில்லை. எவரிடமும் கைநீட்டிக் கேட்கவுமில்லை. சுதந்திரமாக கவிதை பாடினார். இவருடைய கவிதைகளில் தேசிய உணர்வு, மனிதப் பண்பு, சமூக சீர்திருத்த கருத்துக்கள், தஸவ்வுப், இயற்கை வர்ணனை, அன்பு, உண்மை போன்ற அம்சங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தன.
- இவர் 1929இல் இருதய நோயால் பீடிக்கப்பட்டு 1934இல் மரணமானார்.

9. முஹம்மத் மஹ்முத் அஸ் ஸுபைர்

- இவர் எகிப்தின் "ஸன்ஆவில்" கி.பி. 1918இல் (ஹி. 1328) நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தினார். இவர் கெய்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாக இருக்கும் போதே அரசியலில் ஈடுபட்டார். பின்பு யெமனுக்கு மீண்டார். யெமனில் ஏற்பட்ட முதலாவது புரட்சியின் பின்னர் தனது சகாக்களுடன் எகிப்துக்குச் சென்றார். தனது நாட்டுக்கு திரும்பிய பின் கல்வி அமைச்சரானார். பின்பு தொலைத் தொடர்பு விவகாரங்களுக்கான பிரதமரின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- இவர் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை உள்ளடக்கிய கவிதைகளை அதிகம் பாடியுள்ளார். குறிப்பாக எகிப்தில் காணப்பட்ட சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான தீர்வுகள், அதற்கான அழைப்புகள் அவரது கவிதைகளில் அதிகம் காணப்பட்டன. இதனால் இவரது கவிதைகளில் நாட்டு மக்களை நாட்டுப்பற்றுடன் வாழுமாறு அழைப்பு விடுத்தார். "மஸ்ரஉழ் ழமீர்" என்ற தலைப்பில் அவர் பாடிய கவிதைகள் இவற்றை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இவர் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டார். அவை தெளரதுஸ் ஸி.ர், ஸலாதுன் பில் ஜஹீம் என்பனவாகும்.
- இவர் கி.பி. 1965 மார்ச் 30 ஆம் திகதி மரணமானார்.

10. ஹஸன் அப்துல்லாஹ் அல்குர்ஸி :-

- இவர் மக்காவில் 1928இல் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியையும், உயர்தரக் கல்வியையும் மக்காவிலுள்ள "அல்பலாஹ்" பாடசாலையில் கற்றுக் கொண்டார். றியாதிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் தனது உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அமெரிக்க "ஓரிஸேனா" பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கியத் துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.
- இவர் சஊதி அரேபியாவின் நிதி அமைச்சில் பல்வேறுபட்ட பதவிகளையும் வகித்துள்ளார்.
- இவர் சிறுவயது முதலே கவிதை, இலக்கியத் துறைகளில் ஆர்வங்கொண்டு ஈடுபாடு காட்டினார். 10 வயதுக்குள் குர்ஆனை முழுமையாக மனனம்

செய்து கொண்டார். உமைய்யா, அப்பாஸியக் காலத்து அறபுக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மனனம் செய்து கொண்டார். இலக்கியவாதிகளின் நூல்களையும் அறபுக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்களையும் வாசிப்பவராக இருந்தார்.

- அறேபிய உலகில் வாழ்ந்த பெரும் இலக்கியவாதிகளுடனும், கவிஞர்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்."அல் பஸமாதூல் முலவ்வனா, மவாகிபுத் திக்ரீய்யாத், அல் அம்ஸி அழ்ழாஇ:." போன்ற பல கவிதை தொகுப்புகளை வெளியிட்டார். மேலும் உரை நடை இலக்கியத்திலும் இரண்டு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
- மேலும் இலக்கிய ரீதியிலான பல ஆய்வுகளையும் மேற் கொண்டுள்ளார். இவரது கவிதைகளில் அன்பு, இயற்கை வர்ணனை, நாட்டுப்பற்று போன்ற கருத்துக்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன.

தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம்

இஸ்லாமிய இலக்கியம் வெவ்வேறு மொழிகளில் அமையும் போது, அது அவ்வம் மொழிகளை அடைமொழியாகக் கொள்கிறது. அந்த வகையில் தான் தமிழ் மொழியில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைக்கப்பட்ட போது இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்றோ தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியமென்றோ வழங்கப்பட்டது.

தமிழ்மொழி பேசும் மக்களுக்கு மத்தியில் இஸ்லாம் அறிமுகமான போது, தமிழில் இஸ்லாமிய அறிவு நூல்கள் தோன்றியது போன்று இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களும் தோன்றின. தமிழிலக்கிய பரப்பில் காணப்படும் எல்லாப் பிரபந்தங்களையும் அடிப்படையாக வைத்து முஸ்லிம்கள் இலக்கியம் படைக்கவில்லையாயினும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு படைப்புக்கள் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சைவ, வைணவ, பௌத்த, கிறிஸ்தவ சமயங்களைச் சேர்ந்த புலவர்கள் தங்களுடைய சமயங்களையும், சமுதாயத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி இலக்கியம் படைத்துள்ளதை காணலாம். அவ்வாறே முஸ்லிம் தமிழ் புலவர்களும் தமது சமயத்தை முதன்மைப்படுத்தி இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். எனவே தான், முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கியங்களை படைத்ததில் எவருக்கும் பின்னிற்பவர்களல்லர் என (தமிழ் நூல் வரலாறு) கண்ணப்ப முதலியார் குறிப்பிடுகிறார். கி.பி. 17 ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மாத்திரம் 14 இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்கள் வெளியாகியுள்ளன என்பதும், தமிழ் மொழியில் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்கள் முஸ்லிம் புலவர்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் நோக்கத்தக்கனவாகும்.

காப்பியம் (சீறாப்புராணம் - உமறுப்புலவர்) ஆற்றுப்படை (புலவராற்றுப்படை - குலாம் காதினு நாவலர்), அந்தாதி (திரு மதீனத்தந்தாதி - பிச்சை இபுராஹிம் புலவர்), பிள்ளைத்தமிழ் (நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழ் - செய்யது அன்பியா ஸாஹிப்), கலம்பகம் (மக்கா கலம்பகம் - செய்கு அப்துல் காதிர் நைனா ஆலிம் புலவர்) அம்மாணை (நபியவதார அம்மாணை - கவிக்களஞ்சியப் புலவர், உமறுப்புலவர் மகன்), மாலை (இரகூல் மாலை - சாமு நைனா லெப்பை ஆலிம் புலவர்), ஏசல் (தாய் மகனேசல் - அஹமது லெப்பை ஆலிம் சாஹிப்), கீர்த்தனை (சுகிர்த்த மெய்ஞ்ஞான சங்கீர்த்தனம் - அப்துல் காதிர் லெப்பை), சிந்து (நவநீத ரத்னாலங்கார சிந்து - சீனி காதிரு முகியத்தீன்), திருப்புகழ் (நவரத்தினம் திருப்புகழ் - யாழ் அசனா லெப்பை), கும்மி (செய்கு முஸ்தபா

கும்மிப்பாடல் - காலி, முஹம்மத் காஸிம் புலவர்), தாலாட்டு (பஞ்சரத்தினத் தாலாட்டு - ஹஸன் அலிப் புலவர்) முதலிய பிரபந்தங்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை தவிர முஸ்லிம் புலவர்கள் தமக்கே உரித்தான முனாஜாத் (முனாஜாத் மாளிகை - செய்யது முஹம்மது ஆலிம்), கிஸ்ஸா (யூஸுப் நபி கிஸ்ஸா - மதாரு சாஹிப் புலவர்), மசாலா (நூறு மசாலா - கன்னஹுமது மசூரா முஹம்மது புலவர்), நாமா (மிஹ்ராஜ் நாமா - மதார் சாஹிப் புலவர்) என்ற பெயர்களிலும் இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட போது ஏற்கனவே வழக்கில் இருந்த தமிழ் மரபை பின்பற்றியதாக - சில இலக்கியங்கள் அல்லது ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்களின் சில பகுதிகள் அல்லது அணுகுமுறைகள் - அமைந்துள்ளன. இதனால் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியமா, தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியமா என்ற கருத்து மோதல் இடம்பெற்று வருகின்றது.

இஸ்லாம் என்பது, அல்குர்ஆன், சுன்னாவின் அடிப்படையில் கட்டி யெழுப்பப்பட்டதாகும். ஆதலால் அதன் இலக்கியமும் இஸ்லாத்தின் வரம்பை மீறாததாக இருக்க வேண்டும். முதன்மை இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய நூலாக கருதப்படும் சீறாவில் கூட நாட்டு நகர வர்ணனைகள் அறபு நாட்டுக்கு பதிலாக தமிழ் நாடு சார்ந்ததாக அமைந்துள்ளன. சீறாவை உமறுப்புலவர் இயற்றினார் என்பதற்காக இதனை இஸ்லாமிய இலக்கியமாக கொள்ள முடியாது என்றும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளுக்கு முரணான எத்தனையோ கருத்துக்கள் சீறாவில் இருப்பதாகவும் சிலர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். (உ-ம் : தசைக்கட்டி பெண்ணுருவாகிய படலம்). இதனால் தான், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்பதும் ; முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு என்பதும் இரு வேறு பொருளைத் தருகின்றது என பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டார். (தினகரன் 02-07-1979)

முஸ்லிம் ஒருவர் இயற்றும் இலக்கியமெல்லாம் இஸ்லாமிய இலக்கியமாகுமா? ஆகாது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். முஸ்லிம்களாகிய எமக்கென உள்ள கலாசார தனித்துவத்தைப் பிரதிபலித்துக்காட்டும் இலக்கியமே இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியமாகும் என கலாநிதி. ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் இதற்குப் பதிலளிக்கிறார் (தினகரன் 08-04-2007)

எனினும், பிற்காலத்தில் இஸ்லாத்துக்கு முரணான அம்சங்களை விடுத்து தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைக்கும் முறை வளர ஆரம்பித்தது. இதனை அறபுத்தமிழ் இலக்கியம் ஆரம்பித்து வைத்தது எனலாம். அதனைத்தொடர்ந்து பிற மொழிகளிலான இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டு வாசகர்கள்

இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்ததால் தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைப்பதற்கான வழிகாட்டல்கள் கிடைத்தன.

இலங்கையில் அஸனலெப்பை, அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர், கசாவத்தை ஆலிம், புத்தளம் சேக் அலாவுத்தீன், மருதமுனை சின்ன ஆலிம் அப்பா முதலான பல முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் பல தமிழ் இலக்கியங்களை தந்துள்ளார்கள்.

இங்கு, தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைப்பதற்கான அல்லது அதற்கான சிந்தனையை முன்வைத்த இலங்கை முன்னோடிகள் சிலரை அவர்களின் பணிகளோடு நோக்கவிருக்கிறோம். பொதுவாக இலங்கை முஸ்லிம்களால் மறுமலர்ச்சித் தந்தையாக பாராட்டப்படும் முஹம்மத் காஸிம் சித்திலெப்பை, சமூக, கல்வி, கலாசார துறைகள் போன்றே இலக்கியத்துறையிலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். அவரை நேசித்த அவரது சிந்தனையாலும், செயற்பாடுகளாலும் தாக்கம் பெற்ற கலாநிதி ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் இலக்கிய பணிகள் அவதானிக்கப்படுகின்றன. அஸீஸின் ஊக்குவிப்பினாலும், உபகாரத்தினாலும் முன்னுக்கு வந்த பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களின் சாதனைகள் அடுத்து முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைத்தோர் அதிகமாக காணப்படினும், சிலரின் பணிகள் மட்டும் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

❖ தமிழ் மொழி மூலம் இலங்கையில் இலக்கியப் பங்காற்றியவர்கள்

எம். ஸீ. சித்திலெப்பை (1838 - 1898)

சித்திலெப்பை என அறிமுகமாகியுள்ளவர் முஹம்மத் காஸிம் என்பவராவார். இவரது முப்பாட்டனார் முல்க் ரஹ்மதுல்லாஹ் என்பவர் வணிக நோக்கத்தோடு இலங்கை வந்து தென்மேல் கரையிலுள்ள அமுத்கமவில் குடியேறினார். சித்திலெப்பையின் பாட்டனாரான முஹம்மத் லெப்பை சிறீ விக்ரம ராசசிங்கனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கண்டியில் குடியேறினார்.

தந்தை சித்திலெப்பை ஓர் அறிஞர். 1833ல் புரக்டராக நியமனம் பெற்றார். இவருக்கு மூன்று ஆண்களும் இரண்டு பெண்களும் பிறந்தனர். இவர்கள் ஐவரும் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினர்; அறபு மொழியையும் கற்றிருந்தனர். இவரது மூத்த மகனான முஹம்மது லெப்பை ஓர் ஆலிமும், புலவருமாவார்.

இவர் முஸ்லிம்களின் தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். முஸ்லிம்களின் விவாக – விவாக விலக்கு தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் நீதிபதியாகவும் பணியாற்றினார்.

சித்தி லெப்பையின் மகனான முஹம்மது காஸிம் 1838 இல் கண்டியில் பிறந்தார். ஜெனரல் ஸ்கூலில் ஆங்கிலம் பயின்றார். மூத்த சகோதரர் முஹம்மத் லெப்பையிடம் அறபுமொழி கற்றார். கசாவத்தை ஆலிம் எனப்பட்ட செய்கு முஹம்மத் ஆலிமிடம் இஸ்லாமிய கலாஞானங்களை கற்றார். 1871 இல் காயப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த காதிர் முஸாப் பிள்ளை என்பவரின் மகள் ஸெய்யிதா உம்மாவை மணமுடித்தார்.

1884-1887 காலப்பிரிவில் அவர் கொழும்பில் குடியிருந்தார். அவ்வேளை இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல், சமூக, கல்வி, கலாசாரப் பணிகளின் முன்னேற்றத்துக்காக தீவிரமாக உழைத்தார். தனது பன்மொழிப் புலமையையும், நாவன்மையையும், எழுத்தாற்றலையும் சமூக நலனுக்காகப் பயன்படுத்தினார். மஸ்ஜிதுகளிலும், பொதுக்கூட்டங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். "முஸ்லிம் நேசன்" என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்து எழுத்தாக்கங்களுக்கூடாக மக்களை தட்டியெழுப்பினார். கண்டிக்கு மீண்ட அவர் 1898 இல் வபாத்தானார்.

எம். ஸீ சித்திலெப்பையின் இலக்கியப் பணிகளை மூன்று தலைப்புகளில் விளக்கலாம்

1. **மொழி நடை பற்றிய அவரது கருத்தும் அவர் கையாண்ட மொழி நடையும்.** "சில ஆலிம்களும், செய்குமார்களும் சிறு சிறு புத்தகங்கள் கோர்வை செய்து வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அவைகளை வாசிப்பவனுக்கு அறிவுண்டாவதற்குப் பதிலாக புத்தி தடுமாறி விடுகிறது. விளங்க வேண்டிய கருத்துக்களை விளங்கக் கூடாமல் அறபுச் சொற்களை நுழைத்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமான கொச்சைத் தமிழ்ப்பாஷையொன்றை உண்டாக்கிக் கொண்டு சிக்கை அதிக சிக்கலாக்கி விடுகிறார்கள்.

மனிதனுடைய நடையுடை வழக்கம் ஆகிய இவைகள் காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசமாக இருப்பது போல பாஷையும் வித்தியாசப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தமிழ் வசனங்கள் எழுதும் போதும் திலங்கு (தெலுங்கு). இந்துஸ்தான், இங்கிலீஷ் முதலிய சொற்களைச் சேர்த்து எழுதும் சில

பத்திரிகையாசிரியர்களும் இந்த சுத்தமான தமிழில் எழுதியிருக்கிற புத்தகத்தைப் பார்வையிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.” (முஸ்லிம் நேசன்)

“மேலும், இந்த ஊர்களில் அனேகருடைய ஈமான், தக்லீத் உடைய ஈமானாயிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம், இங்கு வழங்குகின்ற உரைக் கிதாபுகளில் குர்வானாயத்தில் உள்ள வசனங்களையும், ஹதீதுகளையும், கிஸ்ஸாக்களையும் காட்டியிருப்பதல்லாமல் அக்லைக் கொண்டு ஆராய்ந்து திட்டப்படுத்துவதற்குரிய இல்முகள் அடங்கியிருக்கும் கிதாபுகள் அரிதாக இருப்பதாலும் அந்த இல்முகளை தேடாதிருப்பதாலுமே அநேக வணக்கங்களை செய்து வந்தும் கல்வி இருளாகவும், தீய குணங்கள் நிரம்பியும் துன்யாவிலாசை மேலிட்டுமிருப்பது இந்த இல்முகளைக் கொண்டு ஈமான் உறுதியாகாததாலுமே. அல்லாஹுத் தஆலாவின் உதவி கொண்டு இவைகளை விபரித்துக் காட்டுவோம்.” (ஞான தீபம்)

ஏறத்தாழ இவரது சமகாலத்தவரான ஆறுமுக நாவலர், வட சொற்களையும் ; தமிழ்ச் சொற்களையும் கையாண்டு எழுதிய மணிப்பிரவாள நடையையொத்ததாக ஓர் உரைநடையை அறிமுகப்படுத்தினார். சிலர் இதனை வேறுவகையாகக் கூறுவர். சித்திலெப்பை வாழ்ந்த காலத்திலும் அறபுத்தமிழ் வழக்கிலிருந்தது. ஆதலால் வழக்கிலிருந்த அறபுத்தமிழ் மரபை தமிழில் கையாண்டார். இது அன்றைய மக்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்கு இலகுவாக அமைந்தது. எனினும் தூய தமிழில் எழுத வேண்டுமென்பதில் அவர் உறுதியாக நின்றார் என்பதை மறுக்க முடியாது.

அவரது அறபுத்தமிழ் நடடைக்கு மற்றோர் மாதிரியைப் பாருங்கள்; “நமது **சரகின்** பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்படுத்தி, தொழிலை நடத்திக் கொள். இவ்விதம் நீ செய்து வந்தால் **துன்யாவில்** செய்கின்ற வேலைகளெல்லாம் **இபாதத்தாகி** விடும். நீ இப்பொழுது செய்து வருகின்ற **ழாஹிருடைய அமல்களின் அஸ்ராருகளைச்** சொல்லித் தருகிறேன். அவைகளையறிந்து உமது **அமல்களைச்** செய். அப்பொழுது உமக்கு **இல்ஹாமுடைய மகாம்** வந்து விடும். **செய்கில்லாமல்** உயர்த்தியான **மகாம்**களுக்குச் செல்லக்கூடாது.” (அஸ்ராருல் ஆலம்)

சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் அவரது மொழிநடை, அவரது கால மொழி நடையைத் தழுவியது. நீண்ட வசனங்களைக் கொண்டது. அறபுச் சொற்பிரயோகங்கள் இடையிடையே கையாளப்படுவது. சாதாரண பொதுமக்களும் விளங்கக்கூடிய பாணியிலானது எனக் குறிப்பிடலாம்.

2. **அச்ச ஊடகங்கள்** : முஹம்மத் காஸிம் சித்திலெப்பையின் பணிகளை வெளிக்காட்டும் சாதனங்களாக அவரது பத்திரிகைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூல்கள் என்ற அச்ச ஊடகங்களே அமைந்துள்ளன. அவர் முஸ்லிம் நேசன் என்ற பத்திரிகையை 1882 இல் ஆரம்பித்தார்.

“தமிழ்பாஷை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அறபுக் கிதாபுகளிலிருந்து அறிய வேண்டிய அறிவுகளை ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள கல்விகளையும், விசேடமாக புதினங்களையும் படித்தவர்களும், படியாதவர்களும், இளையவர்களும், மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்து அறிந்து கொள்ளும்படி ஒரு பத்திரிகையை வாரந்தோறும் பிரசுரம் செய்ய விரும்பி இப்பத்திரிகைக்கு முஸ்லிம் நேசன் எனப் பெயரிட்டோம். (முஸ்லிம் நேசன் 02.12.1882)

“முஸ்லிம்கள் சீர்திருத்தமும் நாகரிகமுமடைய வேண்டுமென்ற ஊக்கம் கொண்டே இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறோம். இப்பத்திரிகையை நாம் பிரசுரம் செய்த நோக்கம் கல்வி யின்பத்தை யூட்டிவிக்கும் படியே.” (08.01.1885)

“நாம் இப்பத்திரிகையை பிரசுரம் செய்வது ஊரில் நடக்கும் புதினங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதற்கல்ல. மார்க்க விஷயங்களையும் எடுத்துப் பேசி தர்க்கித்து திருத்தமடைவதற்கே.” (21.09.1886)

முஸ்லிம் நேசன் வெளிவந்து கொண்டிருந்த போதே ஞானதீபம் என்னும் மாதாந்த சஞ்சிகையையும் ஆரம்பித்தார். இது 1892 இல் முதல் இதழை விரித்தது. 1892 இல் “சுருத்துஸ்ஸலாத்” எனும் நூலையும் ; 1885 இல் “அஸன்பே சரித்திரம்” என்ற இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நாவலையும், 1891ல் “அஸ்ராருல் ஆலம்” என்ற ஆன்மீக நூலையும் வெளியிட்டார். இவை தவிர, “ஹிதாயதுல் காஸிமிய்யா”, அபூநவாஸின் கதை, துருக்கியர் - கிரேக்கர் யுத்த சரித்திரம், இலங்கைச் சோனகர் சரித்திரம், அவ்லாதுர் ரஸூலும் உலமாக்களும் என்ற நூல்களையும் தந்துள்ளார்.

இவரைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும், நூல்களும் வெளிவந்தமை இலங்கை முஸ்லிம்களின் தமிழ் அச்ச ஊடகங்களுக்கு இவர் முன்னோடியாக அமைந்துள்ளார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

3. **பாடநூல்கள் :** சித்திலெப்பை வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் ஆங்கிலம் படிப்பது ஹராம் என்ற தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் இலங்கை முஸ்லிம்கள் மிஷனிகளால் நடத்தப்பட்ட ஆங்கில பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல மறுப்புத் தெரிவித்தனர். ஆங்கிலம் கற்பது பாவம் என்று எண்ணினர். இது முஸ்லிம்களின் எழுச்சிக்குத் தடையாக அமையும் என்பதை சித்திலெப்பை உணர்ந்தார். ஆகவே, முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டும் என்பதை எழுதியும், பேசியும் வற்புறுத்தினார். எகிப்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட விடுதலை வீரர்களில் ஒருவராக ஓராபி பாஷாவை இதற்காகப் பயன்படுத்தினார். எகிப்திய முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலம் கற்கின்றனர் என்பதை அவர் மூலம் எடுத்துக் காட்டினார்.

இந்தத் தொடர் முயற்சியின் காரணமாக வாப்பிச்சி மரைக்கார் முதலானோரின் பங்களிப்புடன் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். கொழும்பில் 1884 இல் மத்ரஸ்துல் கைரிய்யா அல் இஸ்லாமிய்யா 1892 இல் மதுரஸ்துஸ் ஸாஹிறா என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கண்டிக்கு மீண்டபின் அங்கும் நாட்டின் வேறு பிரதேசங்களிலும் முஸ்லிம் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். அப்பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்காக பாடநூல்களை எழுதினார்.

இதுபற்றி அறிஞர் சித்திலெப்பை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "முதலில் நான் சிறு பிள்ளைகளின் உபயோகத்திற்காக முதலாவது புத்தகத்தை எழுதினேன். இந்நூலில் எளிய சொற்களும், வாக்கியங்களும் உள்ளன. இதே முறையை அனுசரித்தே இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது பாட நூல்களையும் எழுதியுள்ளேன். இரண்டாவதாக நான் ஓர் இலக்கண நூலை மூன்று பாகங்கள் கொண்டதாக எழுதியுள்ளேன். இவையெல்லாம் இலங்கைப் பாடசாலைகளில் பயிற்றப்படுகின்றன." (எஸ். எம். கமால்தீன்)

அவரது தமிழ் முதலாம் புத்தகம் 71 பாடங்களைக் கொண்டது. அதில் அன்றாட வாழ்வுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள், மாணவருக்கு அறிவுரை கூறும் பாணியில் அமைந்துள்ளன. சொற்கள் ஓரெழுத்து, ஈரெழுத்து என படிமுறையாக ஏழுமொழித்துச் சொற்கள் வரை அமைந்துள்ளன. இந்நூல் ஆறுமுக நாவலரின் பாலபாடம் முதற் புத்தகத்தை தழுவி எழுதப் பட்டுள்ளதாக உள்ளது. (எம். ஐ. எம் அமீன்)

அவரது பாட நூல்களில் துஹ்பதுந்நஹ்பு, (இலக்கணம்) கிதாபுல் ஹிஸாப் (கணிதம்); அறபு முதற் புத்தகம், அறபு இரண்டாம் புத்தகம், தமிழ் 1 – 5 ஆம் புத்தகங்கள் என்பன குறிப்பிடத் தக்கவை. எனவே, தமிழில் மாணவர்களுக்கான பாடநூல் எழுதுவதிலும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இவர் முன்னோடியாக உள்ளார்.

முஹம்மத் காஸிம் சித்திலெப்பை பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். அவர் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கு ஆற்றியுள்ள பங்களிப்புகளை இங்கு சுருக்கமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம்.

ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் (1911 - 1973)

ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் நிர்வாக சேவை அதிகாரியாவார். இவர் 1911 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். அவர் தந்தை எஸ்.எம். அபூபக்கர் புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணியும் காதியுமாவார். யாழ் நகர சபையின் உபதலைவராகவும் ; அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக்கின் (1946) தலைவராகவும் பணியாற்றியவராவார். அஸீஸ் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக்கல்வியை யாழ். இந்துக்கல்லூரியிலும் பெற்றார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் வரலாற்றுத்துறைப்பட்ட தாரியாக வெளியேறிய இவர், உயர்கல்விக்காக கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் சென்றார். இலங்கை சிவில் சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததால் தாய் நாட்டுக்கு மீண்டார்.

இவரது இலக்கியப் பணிகளை நான்கு தலைப்புக்களில் விளக்கலாம்

1. **மொழிக் கொள்கை** : இலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்மொழி எது? அவர்களின் போதனா மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அடிக்கடி முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. 1950 களின் பிற்கூற்றில் இப்பிரச்சினை மேலெழுந்த போது, முஸ்லிம்களின் தாய்மொழி தமிழ் என்றும், அவர்களின் கல்வி மொழி தமிழாகவே இருக்க வேண்டுமென்றும் அடிக்கடி சொன்னார். அவரது மொழிக்கொள்கை பின்வருமாறு அமைகிறது. 'இந்த ஊரில் குடியிருக்கிறவர்கள் அறபு, தமிழ், இங்கிலீஷ், சிங்களம் ஆகிய பாஷைகளைப் படிக்கிறது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. நமது மார்க்கம், நமது வணக்கம், குர்ஆன் ஆகியவைகளெல்லாம் அறபுப் பாஷையில்லிருப்பதால் அறபு படிக்கிறது எல்லாவற்றிலும் மிகவும் பிரதானம்.

இரண்டாவது தமிழ்ப் பாஷை. இது நாம் பேசுகின்ற பாஷையாயிருப்பதால் அதையறியாதவன் குருடனைப் போலாயிருப்பான். எந்த வேலையிலும் இவனுக்கு வழிகாட்ட ஒருவன் வேண்டியிருக்கும். மூன்றாவது இங்கிலீஷ் பாஷை. அரசாளுகின்ற சாதியுடைய பாஷையாயிருப்பதால் எந்தத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் இந்தப்பாஷை தேவையாயிருக்கும். நாலாவது சிங்களப்பாஷை. இந்தத் தீவில் குடியிருப்பவர்களில் மிகுதியானவர்கள் சிங்களவர்களானபடியால் அந்தப் பாஷை படித்திருந்தால் மிகவும் பிரயோசனமுண்டு. இந்தப்பாஷைகளைப் பிள்ளைகள் 6 வயது முதல் 11 வயது வரை படித்து அந்தப் பாஷையிலுள்ள சாஸ்திரங்களையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்" என்ற சித்திலெப்பையின் கருத்தை இவர் அங்கீகரித்தார். ஓர் இனத்தின் தாய்மொழி ஆக்கப்படுவதல்ல; ஏற்கனவே அது ஆகியிருப்பது என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார்.

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் எண்ணிக்கையில் குறைவானது. தனித்தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களான கிழக்கு மாகாணம், மன்னார், புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களிலேயே கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ அரசியல் பலமுண்டு. தெற்கு, மத்திய இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழை கைவிடுவதன் மூலம் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு முஸ்லிம்களுடனான தொடர்புகளை நிச்சயமாக துண்டித்துக் கொள்வர் என 1953இல் எழுதினார்.

மொழி மாற்றங்கள் இலங்கை அரசியலில் எவ்வாறு சென்று கொண்டிருந்தாலும் ; தமிழை அந்நியப்படுத்தாத மொழிக் கொள்கை யொன்றை முஸ்லிம்கள் தெரிவு செய்வதே அவர்களின் சுதந்திர இருப்புக்கும் மரபிற்கும் அரசியல் பலத்திற்கும் சாதகமானது என்ற கருத்து அவரது மொழிக்கொள்கையில் பிரதிபலித்தது.

2. **அறபுத் தமிழ் :** "அறபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத்தமிழ்" என்ற கோஷத்தை முன்வைத்தவர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் ஆவார். முஸ்லிம் வீடுகளில் பேசப்படும் தமிழ் வித்தியாசமானது என்பது உண்மை. ஒரு சில சுத்த தமிழ் சொற்களுக்கு பதிலாக அறபுப் பதங்கள் பாவனையில் வந்து சேர்ந்து கொண்டன. தமிழ் பண்டிதர்களும், சுத்தத்தமிழ் வாதிகளும் அவ்வறபுச் சொற்களை தமிழ் அகராதியில் சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்துவிட்டதால் அறபுத்தமிழ் என்ற பதம் ஒரு விசேட கருத்தோடு வழங்கலாயிற்று; வளரலாயிற்று எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இலங்கை முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலோர் தமிழையே பேசுகின்றனர். ஆனால் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கிலும், தென்னிந்திய முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கிலும் பல அறபுச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுக்கான தமிழ் சொற்களிருந்தும் அவ்வறபுச் சொற்களே கையாளப்படுவது கவனத்திற்பாலது. எனவே, முஸ்லிம்களின் தமிழ் வழக்கினை குறிப்பதற்கு அறபுத்தமிழ் என்ற தொடர் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. முன்னர் அறபுத்தமிழை அறபியில் எழுதினர். அறபு மொழி இல்லாத தமிழ் ஒலிகளைக் குறிப்பதற்கு அறபு எழுத்துக்களோடு விஷேச புள்ளிகளைச் சேர்த்து எழுதுவர். இக்காலத்தில் அறபுத்தமிழ் அதிகமாக தமிழிலேயே எழுதப்படுகின்றது. (இலங்கையில் இஸ்லாம்)

அறபுத்தமிழ் நூல்கள், தமிழையும், அறபுத் தமிழையும் "லிஸானுல் அர்வியா" என்று அழைப்பதும், அறபு எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட தமிழை "அரிவிய்யா" என இஸ்லாமிய தமிழ் அறிஞர்கள் அழைப்பதும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அறபு என்னும் சொல்லே அரிவிய்யா என்றும் அரவம் என்றும் மருவியிருக்கலாம். எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த அறபு லிபியில் புதிதாக பேசப்பழகிக்கொண்ட தமிழை எழுதியது அறபுத் தமிழின் ஆரம்ப நிலை. தமிழ் லிபியில் அறபுச் சொற்களை எழுதுவதும், அச்சொற்கள் தமிழில் பரவிவருவதும் பிற்கால நிலை. அறபு மக்கள் தமது மொழியை மறந்து காலக்கிரமத்தில் "அறபுத் தமிழ்" எனும் ஒன்றினை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள் என அவர் குறிப்பிடுகிறார். (ஆபிரிக்க அனுபவங்கள்)

இஸ்லாமிய பண்புகளை விளக்குவதற்கு சில அறபுச் சொற்களை கையாளுவது எந்த அளவுக்கு அவசியமோ அந்த அளவிற்கு சில தமிழ் சொற்களை தவிர்த்தலும் அவசியம் என்பது அஸீஸின் கருத்தாகும். அவதரித்தல், இரண்டறக் கலத்தல், காட்சி அளித்தல் போன்ற பதங்களை அல்லாஹ்வைப் பற்றி பேசும் போது பிரயோகிப்பது இஸ்லாமிய ஏகத்துவக் கொள்கைக்கு முரணாக அமைந்துவிடும். வேண்டாத அறபுச் சொற்கள் முஸ்லிம்களின் இலக்கியங்களில் மலிந்து கிடப்பதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவ்வாறு மலிந்து கிடந்தால் முஸ்லிம் அல்லாதோர் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை நுகர முடியாது.

இதற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை அஸீஸ் எடுத்திக் காட்டியுள்ளார். ஒலிக்குறிப்பு ஒருமைப்பாடு, அறபுத்தமிழ் அகராதி, அறபுத் தமிழ் இலக்கியக் கோவை, வாசிப்புப் புத்தகங்களை வெளியிடல், அறபுத்

தமிழ் சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை எழுதுதல், இலட்சிய பூர்வமான திறனாய்வு சஞ்சிகைகளை வெளியிடல் என்பன அவற்றுள் அடங்கும்.

3. **அறிஞர்களையும் இலக்கியவாதிகளையும் அறிமுகம் செய்தல்.-** கலாநிதி அஸீஸ், அஸனா லெப்பை புலவர், விபுலானந்த அடிகள், அல்லாமா இக்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம் முதலிய கவிஞர்களையும், எம்.ஸீ. சித்திலெப்பை, ஓராபி பாஷா, முஹம்மதலி ஜின்னா முதலிய தலைவர்களையும் ஆங்கில, தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் கண்டியில் உதவி அரசாங்க அதிபராக பணியாற்றிய போது, விபுலானந்த அடிகளாருடன் தொடர்பு கொண்டார். அவர் மூலமாகவே சித்தி லெப்பை பற்றிய அநேக தகவல்களை திரட்டிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. புதிய சந்ததியினர் அஸீஸ் மூலமாகவே சித்திலெப்பையை அறிந்து கொண்டனர். இது போன்றே இக்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம் ஆகிய கவிஞர்களும் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். ஓராபி பாஷா, முஹம்மதலி ஜின்னா ஆகியோரின் விடுதலை வேட்கையும் விளக்கப்பட்டது.

அதே நேரத்தில் அஸீஸை வெளியுலகமும் தெரிந்து கொண்டது. அல் அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்கை மாணவர் நால்வரை இணைத்ததன் மூலம் எகிப்துடனான தொடர்பு ஏற்பட்டது. அங்கிருந்ததைப் பார்த்து இலங்கையில் அகில இலங்கை வாலிப முன்னணியை (வை. எம். எம். ஏ.) தாபித்தார். வரலாற்று ஆய்வாளரான அவர் ஆபிரிக்க நாடுகளில் பயணம் செய்தார். தமிழ் மாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டார். தமது பிரயாண அனுபவங்களை வைத்தே நூல்கள் எழுதினார்.

இலங்கையில் இஸ்லாம் (1963) மொழி பெயர்ப்புக் கலை (1965) மிஸ்ரின் வசியம் (1967) கிழக்காபிரிக்க காட்சிகள் (1967) தமிழ் யாத்திரை (1968), ஆபிரிக்க அனுபவங்கள் (1969) அறபுத்தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ் என்பன அவரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்களாகும். அஸீஸ் எழுதிய பிரயாண இலக்கிய நூல்களை படிக்கும் போது அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை தெரிந்து கொள்வதோடு, ஒரு தலைமுறையின் வாழ்க்கை முறை, மதிப்பீடுகள், உலக நோக்கு, மனச் சாய்வுகள் என்பவற்றையும் அறிந்து கொள்ளலாம். தனது அனுபவங்களை விரித்து விட்டு அவற்றுக்கு குறிப்புரை கூறும் போது ஆசிரியரின் முதிர்ச்சியும், ஆழ்ந்த ஆய்வும், தொலை நோக்கும், நிதானமும், ஒரு வகைப்பட்ட மனப்பாங்கும் எழுத்துக்கு சோபையூட்டுகின்றன. தனது தனிப்பட்ட அனுபவத்தை பிறருக்கும்

தொடர்புடைய தாக்கும் புதுமை நோக்கும், பரந்த மனிதாபிமான உணர்வும், காணப்படுகின்றன என்று ஏ.எம். நஹியா தனது “அஸ்ஸும் தமிழும்” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

4. **இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்** : அஸ்ஸ சிவில் சேவை உத்தியோகத் திலிருந்து விலகி ; கொழும்பு ஸாஹிராவின் அதிபராக பணியேற்ற போது கல்வி முயற்சியோடு இலக்கிய முயற்சிகளையும் இணைத்து நோக்கினார். அதற்காக ஸாஹிராக கல்லூரியையும் ; அதன் ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் நன்கு பயன்படுத்தினார். எஸ்.எம்.கமால்தீன், எம்.எம்.எம். மஹ்ரூப், எம்.ஏ. முஹம்மது முதலிய ஆசிரியர்களையும் எம்.எம். உவைஸ், எஸ்.எம். ஹனீபா, எம்.ஏ.எம் சக்ரி முதலிய மாணவர்களையும் வழிப்படுத்தினார்.

கூடவே சமகாலத்தில் நிகழ்ந்த தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு களையும் பயன்படுத்தினார். 1966 இல் மலேசியாவில் நிகழ்ந்த முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் பங்கேற்ற அவர், "19ம் நூற்றாண்டின் 9 வது தசாப்தத்தில் வாழ்ந்த இலங்கை முஸ்லிம்கள் - சில குறிப்புக்கள்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். அதே ஆண்டில் மருதமுனையில் இடம் பெற்ற இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாட்டில் “அறபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத்தமிழ்” என்ற கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார். 1973 இல் இஸ்லாமிய தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய ஆலோசனை கூட்டம் அஸ்ஸின் தலைமையிலேயே நடைபெற்றது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வில் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் ஈடுபட்டு வெற்றி காண்பதற்கு அஸ்ஸே காரணராகவும், உந்து சக்தியாகவும் இருந்தார். இஸ்லாமிய இலக்கியம் ஒரு பாடமாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை 1955 இல் தென்னிந்தியாவில் நடந்த முஸ்லிம் கல்விக்கழக பொன் விழாவில் உரையாற்றும் போது முன்மொழிந்தார். கலாநிதி பதியுத்தீன் கல்வி யமைச்சராக இருந்த போது அது இலங்கையில் நடை முறைப்படுத்தப் பட்டது.

இலக்கிய பரிமாற்றத்துக்கு மொழி பெயர்ப்பும், அகராதியும் மிக முக்கியமானவை. அஸ்ஸ இவ்விரண்டிற்கும் வழிகாட்டினார். அப்துல் ஹமீத் பாக்கவியின் அல்குர்ஆன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு வெளியான போது மிக மகிழ்ச்சியடைந்தார். அறபுத்தமிழ் அகராதியொன்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியதோடு அதற்கான வழிகாட்டலையும்

வழங்கினார். இதன்படி காமராசர் பல்கலைக்கழகம், பேராசிரியர் உவைஸின் தலைமையில் இதனைச் செய்து முடித்தது.

கலாநிதி எம். எம். உவைஸ்

கலாநிதியும், பேராசிரியருமான எம்.எம். உவைஸ், பாணந்துறை ஹேன முல்லையில் 1922 ஆம் ஆண்டு சம்ஸுத்தீன் மரைக்கார் மஹ்முத் - ஸைனம்பு நாச்சியா தம்பதிக்கு ஏக புதல்வராக பிறந்தார். தந்தை மஹ்முது, ஹேனமுல்லை பெரிய பள்ளிவாசலின் பேஷ் இமாமாகவும் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவாளராகவும், நபவியத்துல் காதிரிய்யா தர்க்காவின் கல்பாவாகவும் பணியாற்றியவர்.

1927 இல் பிரதேச அரசினர் தமிழ் பாடசாலையில் சேர்ந்த உவைஸ், 1937 இல் தமிழ் மொழி மூல கனிஷ்ட பாடசாலைத் தேர்வில் சித்தியடைந்தார். 1938 இல் தக்ஸலா வித்தியாலயத்தில் இணைந்து ஆங்கில மொழி மூல பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார். 1943 இல் பாணந்துறை சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் இணைந்து சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திர பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். அப்பரீட்சைக்கு மூன்று மொழிகளில் தோற்றிய பெருமை இவருக்கு உரியதாகும். பின்னர் கொழும்பு ஸாஹிராவில் இணைந்து பல்கலைக்கழக புதுமுகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார். 1946 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி மாணவனாக இணைந்து 1949 இல் கலைமாணிப் பட்டத்தையும் 1951 இல் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

பின்னர் கொழும்பு ஸாஹிராவில் ஆசிரியராக பணியேற்றார். இதே கால கட்டத்தில் இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையின் பகுதி நேர அமைப்பாளராகவும் (1953 – 1957) பணிபுரிந்தார். 1957 இல் பரீட்சைத் திணைக்கள மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் 1959 இல் இலங்கை வணிகமன்ற தலைமை மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் பணிபுரிந்தார். வித்தியோதய பல்கலைக்கழக தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் பகுதித் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் இலக்கிய பணிகளை மூன்று தலைப்புக்களில் விளக்கலாம்.

1. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வும் பணியும் :

1946 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பட்டப்படிப்பை ஆரம்பிக்கு முன், நிதி உதவி பெறுவதற்கான நேர்முகப் பரீட்சையொன்று இடம்பெற்றது. அவ்வேளை தமிழ் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த சுவாமி

விபுலானந்த அடிகளார், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் காப்பியம் ஒன்றின் பெயரைக் கேட்டார். பதில் கிடைக்காத போது சீறாப்புராணத்தைப் படித்திருக்கிறீர்களா? என திருப்பிக் கேட்டார். அப்போது தான் அவர் "ஆம்" என்றார். அன்று இந்த அளவிலேயே இஸ்லாமிய இலக்கியம் பற்றிய அறிவு சமூகத்துக்கிருந்தது.

தமிழை சிறப்புப் பாடமாகக் கற்ற உவைஸ், 1949 இல் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றதோடு, முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முதுமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்றார். இவரது ஆய்வு முயற்சி இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை ஆய்வுக்குரிய துறையாக பகிரங்கப்படுத்தியது. இவ்வாய்வுக்காக இலங்கையில் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டிலும் பயணங்களை மேற்கொண்டார். அப்போது, இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய இரு நூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் அவருக்குக் கிடைத்தன. 1951 இல் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றார். இவரது ஆய்வு 1953 இல் நூலாக வெளியானபோது தமிழுலகம் அவரைப் பாராட்டியது. தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம் அறிஞர்களின் ; கவிஞர்களின் தொண்டுகளை இவ்வளவு சிறப்பாக இந்நூலாசிரியர் தந்திருப்பதை எல்லாத் தமிழ்மகனும் மெச்சித்தான் ஆக வேண்டும் என "தாருல் இஸ்லாம்" என்ற சஞ்சிகை பாராட்டியது. இந்த நூல் வெளிவந்ததன் மூலம் தமிழ் ஒரு படி உயர்ந்து விட்டது என பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை பாராட்டினார்.

பின்னர், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு காப்பியங்களை ஆராய்ந்து, "தமிழிலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள்" என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். அது கலாநிதிப் பட்டத்துக்கான அவரது ஆய்வாகும். இந்நூலுக்கு 1976 இல் தமிழக அரசு பரிசுவழங்கி கௌரவித்தது.

இறுதியாக 1979 இல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறைப் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். சுவாமி விபுலானந்தருக்குப் பின்னர், இந்திய பல்கலைக்கழகமொன்றில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பம் இவருக்கே கிடைத்தது,

அங்கு அவர் முக்கியமான மூன்று பணிகளை நிறைவேற்றினார்.

- (1) தமிழிலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அறபு, பாரசீக சொற்களுக்கான அகராதி ஒன்றை உருவாக்கினார்.

(2) இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய வரலாற்றை விரிவாக எழுதி ஆறு தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். (கி. பி. 1700 க்கு முற்பட்ட இரு காப்பியங்கள் பற்றிய வரலாறு, இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்களின் வரலாறு, இஸ்லாமிய தமிழ் சிற்றிலக்கியங்களின் வரலாறு, சூபி இலக்கியம், அறபுத் தமிழ் இலக்கியம், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய வசன நூல்களும் தற்கால கவிதை நூல்களும் என அவை அமைந்தன.) 1700 முதல் 1950 வரையிலான இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய 2000 க்கு மேற்பட்ட தமிழ், அறபுத் தமிழ் நூல்களின் வரலாறு கிடைத்தது.

(3) இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய நூல்களோடு ஆசிரியர்கள் பற்றிய இஸ்லாமிய இலக்கிய விபரத்திரட்டு வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாறான ஆய்வும் பணியும் பலரதும் பாராட்டை பெற்றன. 1976 இல் உமறுப்புலவர் பேரவை "தீன் தமிழ்க்காவலர்" என்ற பட்டத்தையும், முஸ்லிம் தமிழ் கவிஞர் மன்றம் "இலக்கியச் சித்தர்" என்ற பட்டத்தையும், ஐஷ்வர்ய ஆரோக்கிய ஆஷிரமம் "பண்டிதரத்னம்" என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி வாழ்த்தின. இலங்கை அரசு "அல்லாமா" என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது.

2. **தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள்** : பொதுவாக மொழி, இலக்கிய வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் வகையில் மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் நடத்தப்படுவது மரபாக உள்ளது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட உவைஸ் அவர்கள், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை உலகறியச் செய்வதற்காக மாநாடுகளைப் பயன்படுத்தினார்.

1966 இல் மலேசியா கோலாலம்பூரில் முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி கருத்தரங்கு இடம்பெற்றது. அதில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை. 1968 இல் சென்னையில் இரண்டாவது மாநாடு இடம்பெற்ற போது, 'தமிழிலுள்ள முஸ்லிம் பிரபந்தங்கள்' என்ற தலைப்பில் உவைஸ் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது மாநாடு நடைபெற்ற போது, 'இலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்குத் தமிழ்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார்.

எனினும், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கென தனியான மாநாடுகள் நடைபெற வேண்டுமென உவைஸ் விரும்பினார். 1966 இல் மருதமுனையில் நிகழ்ந்த பெருவிழா இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை அரியணை ஏற்றி. உவைஸின் கனவை நிறைவேற்றி வைத்தது. 1973 இல் திருச்சியில் கூடிய மாநாடு இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய கழகத்தை ஆரம்பித்தது; 1974 இல் மாநாட்டை நடத்தியது அங்கு. "ஈழத்து முஸ்லிம்களின் தமிழ்ப்பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள்" என்ற தலைப்பில் உவைஸ் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். இம் மாநாட்டில் தான், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்வதற்கு தமிழக பல்கலைக்கழகமொன்று பீடம் அமைக்க வேண்டுமென கேட்கப்பட்டது. அங்கு, ஈழத்து முஸ்லிம் முதுசம், அஸன்பே சரித்திரம், திருக்குர்ஆன் குறள், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் திருச்சித்திருப்பம் (உவைஸ்) மௌனத்தின் நாவுகள், மலைப்பாட்டு என்னும் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

1978 இல் காயல் நகரில் மூன்றாவது மாநாடு நிகழ்ந்தது. அங்கு இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள், சுவடிகள், தப்ஸ்ரிகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. 55 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் 11 நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. 'காயல்பட்டினம் வளர்த்த தீன் தமிழும் தீந்தமிழும்' என்ற நீண்ட கட்டுரை கலாநிதி உவைஸ் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது. தமிழ்ப்பாடப் புத்தகங்களில் முஸ்லிம் புலவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டுமென தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

1979 இல் கொழும்பு நகரில் நான்காவது மாநாடு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. பிறைக் கொழுந்து, பிறைமலர்கள், பிறைத்தேன், இசையருள் பாமாலை முதலான பல நூல்கள் இங்கு வெளியிடப்பட்டன. இவ்வொவ்வொரு மாநாட்டையும் ஒழுங்கு செய்வதிலும், நடத்தி முடிப்பதிலும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் பணிகளும் பங்களிப்புகளும் மறக்க முடியாதவை.

3. நூல்கள் : கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள், தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பாண்டித்தியமுடையவர். சில நூல்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும் மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார். (கம்பெரளிய, வாணிஜ, அங்க கணிதய, இஸ்லாம் யனு குமக்த – நபி நாயக சரிதய, பிரித்தானிய அரசியல் யாப்பு). சிங்கள மொழி மூலம் "லஸந்த" என்ற சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டார்.

இஸ்லாமிய தென்றல் (1961) நம்பிக்கை (1962) ஞான செல்வம் குணங் குடியார் (1965) பெருமானார் பெருவாழ்வு (1967) திருக்குர்ஆனும், முஸ்லிம் மக்களில் தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கும் இலக்கிய வழக்கும் (1973) இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க்காப்பியங்கள் (1973) இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் திருச்சித் திருப்பம் (1994) இஸ்லாமும் இன்பத்தமிழும் (1976) நீதியும் நியாயமும், மக்காப் பயணம், நெஞ்சில் நிறைந்த சுற்றுலா முதலிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவை தவிர, புதுஹுஷ்ஷாம், ஆசாரக்கோவை, புலவராற்றுப் படை, குத்பு நாயகம், இராஜ நாயகம் முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தார். இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியத்தை க.பொ.த. (சாதாரண தர) பரீட்சைக்கான ஒரு பாடமாக அமைப்பதில் வெற்றி கண்டதோடு ; அதற்கான தொகுப்பு நூல்களையும் எழுதினார். பாட நூல்களுக்கு உரையெழுதினார்; பதிப்பித்தார். க.பொ.த. (உயர்தர) பரீட்சைக்காக இஸ்லாமிய இலக்கியம் சார்ந்த மாற்றுப் பாடநூல்களையும் சிபாரிசு செய்தார்.

இலங்கை, தமிழ் நாடு, மற்றும் தமிழுலகம் அனைத்திலும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை தேடிப் பெறுதல், ஆய்வு செய்தல், கற்பித்தல், பிரசாரம் செய்தல், வளர்த்தல் என்ற பணிகளில் உவைஸுக்கு ஒப்பார் ஒருவருமில்லர் எனலாம்.

“வேரில் பழுத்த பலா, வழுவிலா வட்ட நிலா ; அவர்களின் நூல்களோ ஆராய்ச்சி உலா,” என எழுத்தாளர் மஹ்தி அவரைப் பாராட்டுகிறார்.

உமர் ஹஸ்ரத் (1895 - 1967)

"இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகளையும் அதன் கோட்பாடுகளையும் துறைபோகக் கற்று அதில் உணர்ச்சி பூர்வமாக ஆழ்ந்து போனவனே இஸ்லாமிய இலக்கியத்தைப் படைக்க முடியும். அப்படி ஒரு கவிஞர், நாவலாசிரியர் எமக்கிருந்தால் எமது மக்களுக்கு மத்தியில் நாம் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு மிகப்பாரியதாக அமையும்." இஸ்லாமிய இலக்கியவாதிக்குத் தேவைப்படும் இந்த வரைவிலக்கணத்துக்குப் பொருத்தமாக அமைபவரில் ஒருவர், உமர் ஹஸ்ரத் ஆவார்.

தென்னிந்தியாவில் பாலக்காடு எனும் பகுதியில் 1895 இல் பிறந்த மௌலவி அப்துல் காதிர் உமர் (பாகவி) அவர்கள், 1938 இல் இலங்கை வந்தார்.

மஹரகம கபூரிய்யா அறபுக் கல்லூரியின் விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் அதன் அதிபராகவும் பணியாற்றிய அவர் நாடறிந்த ஆலிமாவார். அவர் சிறந்த தமிழறிஞர், இலக்கியவாதி என்பது, அவரது மாணவர்களுக்கும், அவரது ஆக்கங்களைப் படித்தவர்களுக்கும் தெரிந்திருந்தது.

தெளிவான கருத்தை தெள்ளு தமிழில் பாவடிவிலும், உரை வடிவிலும் எடுத்துக் காட்டும் வல்லமை அவருக்கிருந்தது. அறபு இலக்கண இலக்கியத் துறையிலும், தமிழிலக்கண இலக்கியத் துறையிலும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த அவர், பன்மொழிப் புலவர். ஹிப்ரு, ஆங்கிலம், தமிழ், அறபு, பார்ஸி, உருது, ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் பரிச்சயமுடையவர். அவரது ஆக்கங்களில் இடையிடையே மேற்கோள் காட்டப்படும் கருத்துக்கள், கவிதையடிகள் இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வெள்ளிக் கிழமைகளில் நிகழ்த்தப்படும் குத்பாக்கள் அறபுமொழியில் மாத்திரம் ஓதிவந்த ஒரு காலம் இருந்தது. பின்னர் அறபுத்தமிழில் ஓதுவதற்காக “இப்பனு நுபாதாவின் குத்பாக்கள்” மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. ஜம்பதுகளின் பிற்கூற்றில் அறபுத் தமிழ் நடை, இளைய சமூகத்தால் புரியமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இவ்வேளை உமர் ஹஸ்ரத் அவர்கள் காலத்துக்குப் பொருத்தமான நடையிலும், கருத்திலும் குத்பாக்களை உருவாக்கிக் கொடுத்தார். இவ்வாறு எழுதப்பட்ட 56 குத்பாக்கள் காணப்பட்டன. கொழும்பு மருதானை ஜும்ஆப்பள்ளி, கபூரியா மத்ரஸா ஜும்ஆ பள்ளி என்பவற்றில் அவை ஓதப்பட்டன. கபூரிய்யா மாணவர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் அவற்றை எடுத்துச் சென்றனர்; தத்தம் ஊர்களிலும் வெளியிடங்களிலும் பயன்படுத்தினர். தேவையானோருக்கு வழங்கினர்.

அவரது தமிழ் மொழியாற்றலை “நாற்பயனன்னூல்” என்ற அவரது ஆக்கத்தில் துல்லியமாகக் காணலாம். நாற்பயனன்னூல் என்பது நாற்பது ஹதீஸ்களுக்கான விளக்க நூலாகும். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் நாற்பது ஹதீஸ்களைக் கொண்ட வெவ்வேறு நூல்கள் வெவ்வேறு மொழிகளில் கவிதைகளாகவும், உரை நடைகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வாறே தமிழ் மொழியிலும் பல நூல்கள் உள்ளன. இலங்கையில் ஆ.மு. சரீப்தீன், எம்.வை.எம். மீஆத் போன்ற சிலர் நாற்பது ஹதீஸ்களை தமிழில் கவிதைகளாகத் தந்துள்ளனர். எனினும் இவர்கள் அறபு மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றோர் அல்லர். ஆனால் இரு மொழிப் பாண்டித்தியமும் ஹதீஸ் அறிவுமுடைய உமர் ஹஸ்ரத் அவர்கள் மிகப்பொருத்தமான முறையில் 40 ஹதீஸ்களை அறபு மூலத்துடன் கவி வடிவிலும்

உரைவடிவிலும் எமக்குத் தந்துள்ளார். நூலின் அறப்புப் பகுதியை விட்டு விட்டு வாசித்தால் ஹஸ்ரத் அவர்களின் நடைமையுமும்; போக்கையும் பார்த்து தமிழிலக்கிய நூலொன்றைப் படிப்பது போன்ற உணர்வைப் பெறலாம்.

உமர் ஹஸ்ரத் நாற்பது ஹதீஸ்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைக் குறளாகவும், வெண்பாவாகவும் பாடியுள்ளார். உதாரணத்துக்காக சில கவிதைகளை நோக்குவோம்.

அல்லும் பகலும் அகத்தின் அழுக்ககல
ஒல்லும் வழியால் உழை (குறள் - 03)

இது உனது உள்ளத்தை எவரிடத்தும் எவ்வித பொல்லாங்குமில்லாது பொழுது விடிய வைக்கவும், அந்திபடச் செய்யவும் உனக்கு முடியுமானால் அதனைச் செய்து கொள் என்ற ஜாமிஉத்திர்மிதியில் வருகின்ற ஹதீஸுக்கான குறளாகும்.

ஒட்டாரை ஒட்டி உறுவோன் உறவுடையோன்
நட்டாரை நட்டான் அவன் (குறள் - 17)

பதிலுக்குப் பதில் செய்வோன் உறவு பேணுபவனல்லன், தன் உறவை மற்றவர் பேணாவிட்டாலும் தான் பேணி நடப்பவனே உறவு பேணுவோனாவான் என்ற ஸஹீஹ் புகாரியில் வரும் ஹதீஸுக்கான குறளே இது.

மனிதன் சேமித்து வைக்கும் எல்லாப் புதையல்களிலும் சிறந்தது யாதெனச் சொல்லித் தரட்டுமா எனக்கேட்டு, “சிறந்த மனைவியே” அது எனப் பதிலளித்து ஸுனன் அபூதாஷூதில் வருகின்ற ஹதீஸுக்கு அவர் வகுத்த குறள்,

இல்லானின் நல்ல இரும்புதையல் என் அவளும்
நல்லானாய் வாய்க்கப் பெறின் (குறள் - 32)

ஹஸ்ரத் அவர்களின் வெண்பாக்கள் இரண்டை நோக்குவோம்

ஒற்று செவி கொள்க ஒன்றாய்ந் தலைந்திடற்க
குன்றத் தொழிற் போட்டி கோடற்க – முற்றும்
அழுக்கா றகந்தையிகல் ஆர் புழுக்கம் நீக்கி
இழுக்காப் பிறப்பா யிரு (வெண்பா – 14)

“என்றும், உளவு பாராதீர்; பகையாற் தொழிற் போட்டி போடாதீர்; பொறாமைப்படாதீர் ; புழுங்காதீர் ; பகையாதீர் ; நான் நான் என அகங்காரம் கொள்ளாதீர் ; இறையடியார்களே சகோதரர்களாகி விடுங்கள்” என்ற ஹதீஸுக்கான வெண்பாவாக இ.துள்ளது.

முஸ்லிமான தன் சகோதரனை அவமதிப்பதொன்றே ஒருவனது கேட்டுக்குப் போதுமானது. ஒரு முஸ்லிமுகுரிய யாவுமே மற்றொரு முஸ்லிம் தீண்டக்கூடாதவை தாம். அவனுடைய இரத்தமும், சொத்தும், மானமும் என்ற ஹதீஸின் கருத்தை பின்வரும் வெண்பா எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மன்னும் ஒரு முஸ்லிம் மானங் குருதி பொருள்
பின்னும் ஒரு முஸ்லிம் பேணுகவே – உள்ளின்
உடன் பிறந்தான் மானம் ஒறுத்தலினும் மிக்க
விடர் செறிந்த கேடிலது வேறு (வெண்பா – 20)

உமர் ஹஸ்ரத் பன்மொழிப் புலமையுடையவராயினும் அவரது தமிழ் நடை தனித்துவமானது. வசனநடை வல்லார் என உணர்த்துவது. அது அழகானது; எளிமையானது; இனிமையானது; சொற்களை, பொருட்சுவைமிக்கது; பன்மொழிச் சொற்கள் செறிந்தது.

அவரது பிணியும் மருந்தும், மறையும் இறையும் மனுக்குலத்துக்குத் தேவை என்ற அச்சேறிய இரு நூல்களையும் வாசிப்பவர்கள் இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

"மனிதன் ஆவேசத்தைப் பெருக்கினான். மனிதனை மனிதன் மிகைத்தான். சாதியை சாதி பகைத்தது. நாட்டை நாடு பகைத்தது. தன் கையாலேயே சகோதரன் இரத்தத்தை சிந்தினான். தன் இரத்தத்தைச் சிந்த தன் சகோதரனை நிர்ப்பந்தித்தான். ஒருவரை ஒருவர் நாட்டை விட்டுத் துரத்தினர். (மறையும் இறையும்)" மனதுக்கினிய மனைவி ; கண்ணிற்கினிய மக்கள்; ஆசை நிறைந்த கண்கள்; சிரித்த முகங்கள்; அப்படியொன்றும் யாருக்கும் கொடுப்பதற்கில்லை; வாங்குவதற்குமில்லை. உடலில் தெம்பு உண்டு; ஊரில் பிழைப்பு உண்டு; போதுமென்ற மனம்; போதாதென்ற பழக்கம் - பிள்ளைகளுக்கும் பழக்கமில்லை (நாற்பயனன்நூல்)

எவ்வளவு எளிய நடை; இனிய நடை. தர்க்க ரீதியாக கருத்துக்களை முன்வைக்கும் அவரது பாணி அலாதியானது. சுவைத்துப்பாருங்கள்.

அறிவு முஸ்லிமுக்குரியது; முஸ்லிம் அறிவுக்குரியவன். ஒரு முஸ்லிம் பிறப்பது அறிவு கற்க; அவன் வாழ்வது அறிவைப் பெருக்க. உலகை அறிவொளியில் பிரகாசிக்கச் செய்வதே அவனது வாழ்க்கையின் இலட்சியம் (நாற்பயனன்நூல்)

இலக்கியம் உணர்வூட்டுவதல்லவா? உமர் ஹஸ்ரத் அவர்களின் உணர்வுப் பிரவாகத்தைப் பாருங்கள். "அந்தோ எம்பெருமானே! தங்கள் அருமை உம்மத் அதோ உணர்ச்சி! இறைவா, உன் அடியார் கருணை! கருணை!! எங்கள் உள்ளத்தில் ஒரு கடுகளவேனும் உன் சுடர் போடலாகாதா? எங்களுக்கு வழிகாட்டு. என் இதயமே வெடித்துவிடாதே! பொறு! பொறு ! பங்குண்டு; அவன் அருளில் நமக்கும் பங்குண்டு. நிச்சயம் பங்குண்டு. அருளாளன்; அன்புடையோன்; அவன் நம்மை கைவிடமாட்டான். (மறையும் இறையும்)

கசாப்புக் கடையில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் உறுப்புக்கள் போன்று பொருத்துப் பொருத்தாக கழற்றப்பட்டிருக்கிறோம். உடைந்த கட்டடத்தின் சேடங்கள் போன்று துண்டும் துணுக்குமாக சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்லும் கட்டையும் கட்டடமாகுமா? வெட்டிக் குவித்த உறுப்புக்கள் உடலாகுமா? பற்றும் பிணைப்புமற்ற தனிநபர்கள் சமுதாயமாவார்களா? சமுதாயமென்றால் தலைமை வேண்டும்; ஒற்றுமை வேண்டும்; பாசம் வேண்டும்; ஒருயிரும் பல்லுடம்புமாக வாழத் தெரியாத மக்கள் சமுதாயமல்ல; ஒரு கும்பல்; ஒரு குவியல்; ஒரு கூட்டம் (பிணியும் மருந்தும்) எவ்வளவு அழகாக உவமை உருவகங்களைக் கையாண்டு சமூக ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறார்.

இஸ்லாமிய உடலில் ஊறும் வீரம் செறிந்த விந்தானது ; சாக்கடை வழியாக ஊத்தைகளோடு கலந்தோடி அந்நிய கடலை அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்நிய சமுதாயம் தினை தினை பல்கிப் பெருகி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நம் சொந்த சமுதாயமோ சீணித்து நலிவடைந்து வலிகுளறியிருக்கிறது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் முடிவு என்னவாகும் (பிணியும் மருந்தும்)

மற்றோர் அணுகுமுறையை அவதானியுங்கள்: இமயமலை சிறிது; குடும்ப பாசம் பெரிது. அவ்வளவு பெரிய பாரத்தை சுமந்தார் தந்தை. நீயும் உனது அன்னையுமே அவரது வாழ்க்கை இலட்சியம். உங்கள் முகமலர்ச்சியே அவரது சுவர்க்கம். இரவு இல்லை; பகலில்லை; காற்றில்லை; வெயிலில்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும் வேலை; கவலை; தியாகம். பெற்றார்கள்; வளர்த்தார்கள்; கல்வி புகட்டினார்கள். பருவம் வருவதற்குள் பிழைக்க வழிகண்டுவிட வேண்டுமே என்று

ஆலாய் பறந்தார்கள். ஊரெல்லாம் ஓடி சல்லடைபோட்டு சலித்து ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை கண்டு பிடித்து முடிச்சுப் போட்டு வைத்தார்கள்.

இப்பொழுது வயது; கண் காணவில்லை; காது கேட்கவில்லை; கை நடுங்குகிறது; கால் தடுமாறுகிறது; உதவிக்கு ஆள் தேவை. பட்டபாடும் கெட்ட கேடும் பாடும் வயோதிபமும், இழுத்து வைத்திருக்கும் நோய்களின் இம்சைகள் வேறு (நாற்பயனன்நூல்)

இவ்வாறு உமர் ஹஸ்ரத் அவர்களின் தமிழ்ப்புலமையை, இலக்கியச் சுவையாய் விரித்துக் கொண்டு போகலாம். ஓர் ஆலிம் எவ்வாறு இலக்கியவாதியாக இருக்க முடியும் என்பதற்கு உமர் ஹஸ்ரத் ஒரு முன்மாதிரி. அல்லாஹ்வுடைய தீனை ஆழக்கற்று, அந்தத் தேனை எளிமையாகவும், சுவையாகவும் இலக்கியத் தரத்துடனும் முன்வைக்கும் திறன் ஆலிம்களுக்கிருப்பது அவரை சிறந்த தாஇயாக உயர்த்தும் என்பதற்கு அவர் ஒரு வழிகாட்டி.

கவிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பை

கவிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பை 1913 ஆம் ஆண்டு காத்தான்குடியில் அ.ப. அலியார் லெப்பை அவர்களின் புதல்வராகப் பிறந்தார். மட்டக்களப்பு அரசடி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று, 1943 இல் ஆசிரியப் பணியில் இணைந்து கொண்டார். நீண்ட காலம் அவரது சிறப்பான ஆசிரியப்பணி ஊவாவில் அமைந்தது. இதனால் ஊவா இஸ்லாமிய ஆசிரியர் சங்கம், "ஆசிரியர் திலகம்" எனும் பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கியது.

கவிஞரின் கவிதைகள் 1941 – 42 களில் சென்னை தாருல் இஸ்லாம் சஞ்சிகையில் "அதான்" எனும் புனைப் பெயரில் வெளியானது. 1960 முதல் இலங்கை அச்சு ஊடகங்களிலும் அவை வெளியாகின. மணிக் குரல் சஞ்சிகை அவரது கவிதைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியதோடு அவரது கவிதை நூல்களையும் பிரசுரித்தது. இப்பால் இதயம், ருபைய்யாத் (உமர்கையாம் கவிதைகள்) மெய் நெறி, இறகூல் சதகம், செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் முதலிய நூல்கள் அச்சாகின. தினகரன், தினபதி, மணிக் குரல் ஏடுகளில் தஸ்தகீர் சதகம், இப்பால் தத்துவம் போன்றன வெளியாகின.

அவரது "முறையீடும் தேற்றமும்" என்ற நூல் பற்றி எழுதிய மணிக் குரல் ஆசிரியர் கவிஞர் எம்.ஸீ.எம். சபைர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். அல்லாஹ்வின் ஏகத்துவ ஆற்றலில் அசையாத நம்பிக்கை பூண்டு, தமது தகுதியை அறிந்து, காலப்போக்கையும், அதற்கேற்ற தன் தேவையையும் உணர்ந்து ஒன்றுபட்டுழைக்கத்

தூண்டுவதாக இது உள்ளது. அவ்வழியுணர்வு கொண்டழைத்தால் அனைத்து முயற்சிகளிலும் ஆறா வெற்றியும் வீறுபெறும் நிலையும் கிடைப்பதுறுதி என வலியுறுத்துகின்றது இந்நூல்.

இந்நூலின் நான்கு கவிதைகளை சுவைக்கத் தருகிறோம்.

முறையீடு : அறிவு தரும் நூலொன்றை விரும்ப மாட்டார்
ஆதரியார் சஞ்சிகைகள் பிரசுரங்கள்
சிறிதேனும் நேரமில்லை இவர் தம் வாழ்வில்
சிந்திக்க உயர்கலைகள் பற்றி யென்றும்
வெறிதாகப் பேசிடுவார்; வாது செய்வார்
வித்தையொன்றும் இவர் தீரக் கற்றதில்லை
சிறை போன்ற இவர் வாழ்க்கை உணர்ச்சியெங்கே
சிந்தனையை வந்தனையென் றுரைத்த கோவே(6)

இன்றுள்ள முஸ்லிம்கள் நாடு பற்றி
ஏதேனும் அறிய இவர் விரும்ப மாட்டார்
சென்றோர்கள் பற்றியொரு வரலாற்றைத்தான்
செம்மையுடன் கற்றறியத் துணியமாட்டார்
குன்றிய வுள் ஞாணர்வுடனே இவர்தம் வாழ்க்கை
காலடியில் சுழன்று சுழன்றாடியோயும்
என்று தான் இவர் விழிப்பார் முஸ்லிமென்ற
இனத்துக்கோர் தனிப்பெருமை தந்த கோவே (12)

தேற்றம் : குபிரெல்லாம் உமைக்கண்டு பறந்து செல்லும்
குவலயத்தை ஆட்டுகின்ற சக்தி நீர்தான்
உபகாரம் செய்வதற்காய் இயற்கையெல்லாம்
உமைச்சூழ்ந்து பணிந்து நிற்கு மச்ச மென்னும்
அபசாரி ஒதுங்கி விடும் ஏகனாணை
அவனியிலே செலுத்துகின்ற சக்தியாவீர்
சுபமே தான் உமது நிலை தெளவீர்தென்றும்
சுதந்திரத்தின் செங்கோலைத் தாங்குவீரேல்(9)
இஸ்லாம் சொல் கூட்டுறவுக் கிணைவேறில்லை
இயம்புகின்ற சமவுடைமை எல்லாம் பொய்யே
முஸ்லிமின் இதயத்தை இணைக்கும் சக்தி
முதலோனின் சக்தியன்றி வேறொன்றில்லை
விசுவாசம் கொள்ளாதே சடத்துவத்தில்
வீணே யுன் தேட்டமெலாம் பிறர் கொண்டுவார்
நிசமே நீ முஸ்லிமாய் வாழ்வாயாகில்
நீ அமரன் உலகினிலே தடைவேறுண்டோ (13)

இவரது செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் பற்றி கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பையின் செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் சிரிப்பையும் சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்தும் அங்கத இலக்கியம் சார்ந்தது. இது மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் ஆசாரங்களை அடித்தளமாகக் கொண்ட சிறுகாப்பியமாக உள்ளது. திருமணத்தைக் கருவாகக் கொண்டு அச்சடங்கோடு தொடர்புடைய பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள், சமுதாய அமைப்பு, நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை பண்பட்ட நகைச்சுவையுடன் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறார். நூலில் கதை இருக்கிறது ; கவிதை இருக்கிறது; சமூகவியலும் அடங்கியிருக்கிறது."

அவரது சொல்லோவியத்துக்கு இதோ ஒரு பதம்

செய்னம்பு நாச்சி செங்காட்டுப்புலி
வாயில்லாமலே வங்காளம் போவாள்
நோயில்லாமலே நூறு நாள் படுப்பாள்
சீட்டுப் பிடித்து சேர்த்த பணத்தை
கூட்டுப் பெட்டிக்குள் குவித்து வைப்பாள்

தென் கிழக்கு முஸ்லிம்களின் சீதனச் சீர்கேட்டை கவிஞர் இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கைக்கூலி என்ன கையில் கொடுப்பீர்
காணி எவ்வளவு கணக்காய் தருவீர்
தென்னந் தோட்டமும் தெரியத் தருவீர்
வீடு வளவு வேறாய்த் தருவீர்
என்று பட்டியல் எடுத்து விளம்ப
.....
ஐயாயிரம் தான் அறியத் தருவோம்
அதிலே ஆயிரம் அடுக்குப் பாத்திரம்
முவாயிரந்தான் முழுதும் காசு
கரவாகு வட்டையில் காற்கட்டை தூரம்
படுமரக் காணியில் பத்தேக்கர் தருவோம்
தாயதி வீடுதான் தனியே தருவோம்
எல்லாம் எழுத்தில் ஏலவே செய்வோம்
நல்ல தம்பி நம் நொதாரிசு
.....

இது கேட்ட ஆதம்
குருக் கொடி தீவில் கொண்ட காணியில்
இருக்கிறது காணி இருபது ஏக்கர்
முப்போகம் காணும் முழுக்காணியிலும்
அதிலே பத்தை அளித்தால் என்ன.

.....
ஆதம் காக்கா அடமாய் நின்றார்
ஐயாயிரம் அரைச்சதமுடனே
காசாய் வேண்டும் கைக்கூலி யது தான்
பூணும் சாமான் பெட்டகம் வெண்கலம்
வேறாய் வேண்டும் வீண் பேச்சல்ல
மாப்பிள்ளை என்ன மண்ணாங்கட்டியா

இவ்வாறு வளர்ந்து செல்கின்றது. கவிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பையின் கவிதைகளைப் படிக்கும் போது சீர்கெட்ட சமூகத்தை நெறிப்படுத்த வேண்டுமென்ற வேண்டுகை மேலெழுந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

மௌலவி யூ. எம். தாஸீன் (1932 - 1977)

மௌலவி யூ.எம். தாஸீன் (நத்வி), நீர்கொழும்பு கம்மல்துறை உஸ்மல மரிக்கார் என்பவரின் மகனாவார். 1932 இல் பிறந்த அவர், கம்மல்துறை முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தில் 5 ஆம் வகுப்பு வரை கற்றார். பின்னர், மார்க்கக் கல்வி கற்பதற்காக மஹரகம கபூரியா அறபுக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு உமர் ஹஸ்ரத் என்ற பிரபல ஆலிமின் அன்புக்குரிய மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். அறபு மொழியோடு தமிழ் மொழியையும் பயின்றார். அங்கு மௌலவிச் சான்றிதழ் பெற்றாலும் அது அவருடைய கல்வித் தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

1954 இல் பரந்த இஸ்லாமிய ஞானத்தை பறித்தெடுக்கின்ற பழத்தோட்டம் என பின்னர் பாராட்டிய லக்னோ நத்வதுல் உலமாவில் உயர்கல்விக்காக இணைந்தார். அறிஞர் அபுல் ஹஸன் அலி நத்வி அவர்களின் நேசத்துக்குரிய மாணவராக அமர்ந்து தேர்ச்சி பெற்றார். அங்கு உருது மொழியையும் கற்றுக் கொண்டார். மௌலவி பாஸில் பட்டம் பெற்று தாய் நாடு திரும்பிய அவர், கொழும்பு ஹமீத் அல் ஹுஸைனி கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். பின்னர் எகிப்து அல் அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து முதுகலை

மாணிப்பட்டம் பெற்றார். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் ஜாமிஆ நளீமிய்யாவின் முதல் அதிபராகவும் பணியாற்றினார்.

சமூக சீர்திருத்தமே அவரது இலட்சியமாக இருந்தது. அதற்காக தமது காலத்தையும் ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்தினார். அவரது கவிதைகள் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் வெளியான அச்சு ஊடகங்களில் பிரசுரமாகின. அப்போது கம்மல்துறை மறைதாசன் என்ற புனைப் பெயரிலேயே எழுதினார். அல்இல்ம், உண்மை உதயம், வழிகாட்டி, சாஜஹான் முதலிய சஞ்சிகைகள் அவருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. 1952 முதல் தினகரனிலும், சிந்தாமணியிலும் அவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் வெளியாகின.

அல்லாமா இக்பாலின் ஆளுமையால் தாக்கம் பெற்ற அவர், “இக்பாலின் ஷிக்வா”, “ஜவாபே ஷிக்வா” என்ற கவிதைத் தொகுதியைத் தழுவி “குர்ஆனே கூறாயோ” என்னும் தலைப்பில் தொண்ணூற்றொன்பது விருத்தப்பாக்களைப் பாடினார். ஆனால் பதில் கவிதை பாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

என்னை ஒரு மேனாட்டு அறிவாளி எனும்போது
இன்றெனக்கு வெட்கமில்லை
என்னென்ன தேவைகள் உண்டெனினும் மேனாட்டு
அகராதி கற்றாகுவேன்
என்னைப் பார்த் தெவரேனும், "முஸ்லிமாய் வாழ்வாய்
இறையோனை அஞ்சு" என்றே
சொன்னவுடன் எனைவெட்கம் கோபங்கள் தொட்டுவிடல்
ஏன் மறையே சொல்லாயோ நீ
இக்பாலும் இந்நிலையைக் கண்டுதான் பாக்களை
எண்ணறக் கோவை செய்தார்
ஷிக்வாவும் எழுதியதும் அதற்குவிடை கூறியதும்
சமுதாய நிலை கண்டு தான்
தக்வாவின் ஊற்றான நல்லறிஞர் ஸஅதியும்
தக்கதொரு சேவை செய்தார்
ஷிக்வா இருந்துமே எமது நிலை திருந்தாதல்
ஏன் மறையே சொல்லாயோ நீ

தமிழ், ஆங்கிலம், அறபு, உருது, பார்ஸி மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற மௌலவி தாஸீன் அவர்கள், இஸ்லாத்தின் மொழிக் கொள்கை என்ற சிறு நூலொன்றையும் ஆக்கியுள்ளார். மௌலானா வஹிதுத்தீன் கான் அவர்களால்

உருது மொழியில் எழுதப்பட்ட நூலொன்றை, "நவயுகத்தின் வாசலிலே" என்ற பெயரில் மொழி பெயர்த்தார். செய்யித் அபுல்அ.லா மௌதூதி அவர்களின் உருது நூலை "காதியானிப் பிரச்சினை" என்ற பெயரிலும், "ஷஹாததுல் ஹக்" என்ற நூலை "சத்தியவாக்கு" என்ற பெயரிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார்.

இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியை அவர் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவரது கவிதைகள், இசைச்சித்திரமாக ஒலி பரப்பப்பட்டன. வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் அல்குர்ஆன் வகுப்பை ஆரம்பித்தார். தித்திக்கும் திருமறை; கதை கேளீர் என்ற தலைப்பில் அல்குர்ஆன் விளக்கத் தொடர் ஒன்றை நீண்ட காலம் நடத்தி வந்தார். விசேட தினப்பேச்சுக்களும் இடம்பெற்றன.

அல்குர்ஆனின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட மௌலவி அவர்கள், அறபு, உருது, ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் வெளியான தப்ஸீர்கள் பற்றி நீண்ட கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். "திருமறையை நுணுகி ஆராய்ந்த ஒருவர்; அது மாபெரிய கருத்துக் கடல்; இறைக்க இறைக்க வற்றாத கிணறு; எல்லையில்லா வான மண்டலம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வார். இந்த உலகம் அழியும் வரை எக்காலத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அவ்வக்கால சூழ்நிலைக்கு ஈடுகொடுத்து பூர்த்தி செய்யும் விதத்தில் அது அமைந்துள்ளது. எனவே தான் இன்றைய விரிவுரையாளர்கள் நவீன போராட்டங்களை வைத்து திருமறையை ஆராய்கிறார்கள், நவீன உலக போராட்டங்களை வைத்து செய்யித் குதுப் விரிவுரை செய்யும் பான்மை அலாதியானது. சமூகவியல் பற்றிய நவீன கருத்துக்களை அவரது தப்ஸீர் விரிவாய் பேசுகிறது. இன்றைய விஞ்ஞானத்தை அது ஆராய்கிறது; பொருளியலை விளக்குகிறது. அரசியலை அலசுகிறது. பொதுவாக குர்ஆனில் பேசப்பட்ட, கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட விடயங்களை இன்றைய தேவைக்கேற்ப அந்தத் தப்ஸீர் விளக்கியிருப்பது பயனுள்ள முயற்சியாகும். "பீழிலாலில் குர்ஆன்" என்ற அந்தத் தப்ஸீர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளியான மிகப்பெரிய தப்ஸீராக மதிக்கப்படுகிறது என விபரிக்கிறார். (இஸ்லாமிய சிந்தனை - 1980)

மௌலானா அபுல் ஹஸன் அலி நத்வி அவர்களின் கட்டுரையொன்றினை – (1980) மௌலவி தாஸீன் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த - தமிழ் வடிவத்தைப் பாருங்கள் : "உலகம் தினந்தோறும் மாறி மாறி வரும் வைகறையை நோக்குகிறது. புதுவாழ்வைத் தேடுகிறது. ஆனால் உபயோகமும் உறுதியுமற்ற நிலைதான் உலகைத் தலை கீழாகப் புரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் நன்மையோ அருளோ இல்லவே இல்லை. உலகம் உற்சாகத்தோடு தினந்தோறும்

அதிகாலையை வரவேற்கிறது. அதிலே மனிதன் விழித்துக் கொள்கிறான். ஆனால் மனிதத்தன்மை விழிப்பதில்லை. உடம்புகள் விழித்துக் கொள்கின்றன; ஆனால் மனிதத்தன்மை விழிப்பதில்லை. ஏமாற்றம் தரும் வைகறையும், இருண்ட பகலும் உலக வரலாற்றை எத்துணை தூரம் ஆட்கொண்டு விட்டன. நினைத்துப் பார்க்கவே பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஆனால் உலகம் தேடித் திரியும் அந்த உண்மை வைகறை இதே குகையில் (ஹிறா) தான் உதயமாயிற்று. அந்த ஒளி அனைத்துலகையும் அலங்கரித்தது. வைகத்தை விழிப்புறச் செய்தது. வரலாற்றுப் போக்கை மாற்றியமைத்தது. (தினகரன் முஸ்லிம் மஞ்சரி 07.10.1964)

மௌலவி தாஸீனை என்றும் நினைவுபடுத்தும் ஒரு கவிதை உள்ளது. அது தான்,

கொழுத்தி விடு சத்தியத் தீ கொழுந்துவிட் டெரியட்டும்
அழுத்திச் சொல் 'அல்லாஹ்வே, அவனன்றி எவர்க்கு மஞ்சோம்'
பழுத்தகலை ஞானங்கள் பண்பு நிறை ஒழுக்கங்கள்
உள்ளத்தில் தூய ஈமான் உள்ளவரை அச்சமேனோ
(அல் ஜாமிஆ 1995)

காதியானிப் பிரச்சினை (1963) என்ற அவரது மொழி பெயர்ப்பு நூலின் முகவுரையில் அன்றைய ஆலிம்கள் - மார்க்க அறிஞர்களின் நிலையை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்

பொல்லாத பதவுரைகள் பல கூறி இஸ்லாத்தைப்
பாழாக்கும் வேலை செய்வோர்
புவி வாழ்வு சிறந்தோங்க வந்த இஸ்லாமினது
புனிதத்தைக் குலைக்க முயல்வோர்
சொல்லாலும் செயலாலும் மெய்யையும் பொய்யாக்கி
சூழ்ச்சிபல செய்து வாழ்வோர்
சத்திய மெடுத்தோதும் குர்ஆனை உணராமல்
சான்றுபல கூறத்துணிவோர்
கல்லாது போனாலும் கல்விமான் எனத்தம்மை
காட்டிக்கொள முயல்வோர்கள்
கருணை நபி பெருமானின் வழிமுறைகள் உணராது
கண்டபடி உரைகள் சொல்வோர்
அல்லாஹ்வின் இஸ்லாமே இத்தகைய தொல்லைபல
இருந்தும் நீ வாழுகின்றாய்
எங்களது உயிருடன் பொருள் யாவும் என்றுமே
உனக்கர்ப்பணம் வாழ்க நீ

இத்தகைய இலட்சியவாதிகளின் இலக்கியங்களைக் கற்போம். வாழ்வின் நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்வோம்.

❖ சிங்கள மொழி மூலம் இலக்கியப் பங்காற்றியவர்கள்

மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எஸ். எம். மன்சூர்

"இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் சிங்கள மொழியைக் கற்று, தமது சிங்கள சகோதரர்களுடன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து எமது இந்த வளமிக்க நாட்டின் நன்மைக்காக ஒற்றுமையாக செயற்பட வேண்டும்." என முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்முத் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

"கடந்த சுமார் 40 ஆண்டு காலமாக முஸ்லிம்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கற்பது விரிவடைந்து வந்துள்ளது. ஆகவே சமய நடவடிக்கைகளை சிங்கள மொழியினூடாக அறிந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு சமூகம் உருவாகியுள்ளது..... (ஆகவே) விசேடமாக மாணவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை சிங்களத்தில் வெளியிட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது" என முன்னாள் நீதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இந்த இன்றியமையாத தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக தனிநபர்களும், நிறுவனங்களும், இஸ்லாமிய இயக்கங்களும் முன் வந்தன. இலங்கை ஜமாஅத் -ஏ- இஸ்லாமி 'அல்ஹாஸனாத்' என்ற மாத இதழ் மூலம் தமிழில் இஸ்லாமிய த.வா பிரசாரத்தை மேற்கொண்டு பெற்ற அனுபவத்தின் முதிர்ச்சியில் சிங்களத்திலும் இப்பணியை "ப்ரபோதய" என்ற மாத இதழை வெளியிடுவதன் மூலம் ஆரம்பித்தது. இவ்விரு மாத இதழ்களிலும் ஆசிரியராக கடமை புரிந்து தமிழிலும் சிங்களத்திலும் இஸ்லாமிய இலக்கியப் பணி புரிந்த மர்ஹூம் எஸ்.எம்.மன்சூர், அவர்கள் ஓர் எழுத்தாளர், ஒரு பேச்சாளர் ஒரு தாஈ (பிரச்சாரகர்), ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளர். பிரச்சினைகளோடு வாழ்ந்து, எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்.

1950 கள், ஜமாஅத்தே இஸ்லாமியின் ஆரம்ப காலம். இஸ்லாமிய இளைஞர்களின் இதயங்களைச் சுண்டியிழுக்கும் மைய இயக்கமாக இருந்தது. மௌலவி யூ. எம். தாஸின் (நத்வி) எம். யூ. எம். செய்யத் முகம்மத் போன்றோரின் தலைமைத்துவத்தில் பிரகாசித்த அவ்வியக்கம் 1958 இல் கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரியில் ஒரு பெரும் இஜ்திமாவை நடத்தியது. அதில் முதன் முதலாகக் கலந்து கொண்டதைத் தொடர்ந்து, இளைஞரான எஸ். எம் மன்சூர் தளராத

ஊக்கத்தோடு அதில் ஈடுபட்டு, அதனோடு ஒன்றித்துப் போய் விட்டார். " இஸ்லாம் ஒரு பூரணமான வாழ்க்கை முறை. அது சில சடங்குகளை மட்டும் கொண்ட மார்க்கமல்ல, "என்ற அடிப்படையை அறிந்து கொள்ள குர்ஆன் விளக்கங்களையும், மார்க்கச் சொற்பொழிவுகளையும் கேட்டுத் தன்னைத் தயார் படுத்திக் கொண்டார். அப்போதே இயக்க நடவடிக்கைகளில் தன்னால் இயன்றதைச் செய்து உதவுபவராகவும் விளங்கினார்.

1958 ஆம் ஆண்டில் ஒரு சாதாரண பலசரக்குக் கடையில் கணக்கு எழுதுபவராக இருந்தவர்; பின்னர் ஸ்ரீ லங்கா 'இன்டஸ்ரியல் கோபரேசன்' நிறுவனத்தில் உதவிக் கணக்காளராக உயர்ந்தார். அவரது சொந்த ஊரான மாத்தளை றைக்காவளையில் சிங்கள மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வி பெற்று, அரசாங்கப் பரீட்சை எழுத முன்னரே பாடசாலையிருந்து விலகிவிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து தனது தந்தையிடம் தமிழைக் கற்றுக் கொண்டார். இந்தளவு பெற்ற ஆரம்பக் கல்வியை அவர் தன் சுய முயற்சியினால் விருத்தி செய்து கொண்டதால் தரமான கட்டுரைகளை எழுதவும் மேடைகளில் பேசவும் தொடங்கினார்.

1979 ஆம் ஆண்டு முதல் 1992 வரை 'அல்ஹஸனாத்' மாத இதழின் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்து, வாசகர்களின் உள்ளங்களை திருப்திப் படுத்தத்தக்க அறிவாற்றலையும், எழுத்தாற்றலையும் பெற்றார். மாத இதழ்கள் வருவதும் வந்த கெதியில் மறைவதும் சாதாரணமாக நிகழும் ஒரு கால கட்டத்தில் அல்ஹஸனாத் 37 வருடங்களாக தொடர்ந்து இஸ்லாமிய இளைஞர்களின் அறிவுப் பசிக்கு தீனி போட்டதென்றால் ஏனைய காரணிகளுடன் எஸ்.எம். மன்சூர் அவர்களது எழுத்தாற்றலும் காரணம் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவர் தமிழில் பதினைந்து நூல்களையும் பல கட்டுரைகளையும் ஆசிரிய தலைப்புக்களையும் எழுதியுள்ளார். அவை யாவும் வாழ்க்கையைச் சீராக்கிக் கொள்ள உதவுபவை. அத்தோடு இஸ்லாத்தோடு முரண்பட்டும், வேண்டுமென்றும் இஸ்லாத்துக்கு எதிராக ஆங்காங்கே எழும் விமர்சனங்களுக்கெல்லாம் சுடச்சுட பதில் அளிப்பதிலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

இவ்வாறு எழுதுவதற்கும் மாத இதழைக் காலம் தாழ்த்தாது கொண்டு நடத்துவதற்காகவும் இரவு நடு நிசிவரை விழித்திருந்து கருமமே கண்ணாயினார். ஒரு சமூக நல விரும்பியாகவும் இருந்ததால் மாதம்பை 'சமத மண்டலய' (நல்லிணக்க சபை) உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தார்.

1939-12-14 ல் தனது ஊரான றைக்காவளையில் பிறந்த அவரது தகப்பனார் எஸ்.எம் ஷரீப்தீன், தாய் இப்றாஹீம் உம்மா அவர்களுக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். அவர் 1961-11-25 ல் ஜெஸீமா உம்மாவைத் திருமணம் முடித்தார். ஆறு ஆண்களையும் ஐந்து பெண் மக்களையும் அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருளினான். எஸ்.எம் மன்சூர் இஸ்லாத்தின் வழியில் நின்று இரண்டாவது மனைவியாக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட உம்மு சல்மாவை கரம் பிடித்தார். அல்லாஹ் இரண்டு செல்வக் குழந்தைகளை அவர்களுக்கு அளித்தான்.

அல்ஹஸனாத் மாத இதழின் பணியைத் தொடர்ந்து அவர் வெளிநாடு சென்று நியாத் நகர "த.:வா" மையத்தில் சேவை செய்தார். அங்கும் பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி சத்திய இஸ்லாமிய போதனையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். சிங்களத்திலும் தமிழிலும் பல நூல்களையும் எழுதினார்.

சவுதியிருந்து திரும்பிய அவர் "ப்ரபோதய" என்ற சிங்கள மாத இதழின் ஆசிரிய பொறுப்பை ஏற்று தனது இறுதி மூச்சு வரை பணியாற்றினார். அப்பத்திரிகையின் ஆக்கம், பிரசுரம், சந்தைப்படுத்தல், முகாமைத்துவம், தொடர்பாடல் ஆகிய அனைத்து வேலைகளையும் அவரே தனியாக நடத்தினார். ஆசிரிய தலைப்புக்கள், தேவைப்படும்போது கட்டுரைகள் என்பனவும் அவரால் எழுதப்பட்டன. "ப்ரபோதய"வின் சிங்கள வாசகர்கள் சிங்களம் பேசும் முஸ்லிம் வாசகர்களும் ; முஸ்லிம்கள் அல்லாத சிங்களச் சகோதர சகோதரிகளும் ஆகிய இரு சாராரும் ஆவர். இவ்விரு சாராரும் "ப்ரபோதய" வை வாசித்து விளங்கிக் கொண்டனர். படித்துச் சுவைத்தனர். வாழ்க்கையிலும் ஏற்றனர்.

அவரது சிங்கள மொழி மூல இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆக்கங்களில் சில,

- இஸ்லாமிய அடிப்படைகள் - ஒரு விளக்கம்
- இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம்
- அன்புள்ள அம்மா
- கிறிஸ்தவ – முஸ்லிம் கலந்துரையாடல்
- ஹஜ்ஜும் உம்ராவும்
- தொழுகை
- ஹிஜாப்
- சீரான வாழ்வுக்கு இஸ்லாம் காட்டும் வழி

இவை தவிர 'மைக் டைசன்', 'மனிதனின் ஆரம்பம்' என இரு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

பௌத்த பிக்குகள், நூலாசிரியர்கள், பத்திரிகையாசிரியர்கள் ஆகிய எமது சிங்களச் சகோதரர்களுடன் அவருக்கு அன்னியோன்னியத் தொடர்பு இருந்தது. இவ்விரு சமயங்களுக்குமிடையில் புரிந்துணர்வையும்; சகிப்புத் தன்மையையும் ஏற்படுத்துவதற்கு இத்தகைய தொடர்பு இன்றியமையாதது என்று இஸ்லாம் கூறும் அடிப்படையை சகோதரர் மன்சூர் செயல் வடிவில் காட்டினார். இன்முகத்தோடு பேசி உள்ளங்களைக் கவர்ந்து கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

இந்த சிங்கள மொழி மூல நூல்கள் வாசகர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் ஹிதாயத்தைப் (நேர்வழியை) பெற்றுக் கொள்ள தூண்டுகோலாக அமைந்தன.

பல்கலைக்கழகம், மற்றும் கல்லூரிகள், பாடசாலைகள், ஏனைய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் சிறப்பு விழாக்கள் நடாத்தப்படும் போது அழைப்பின்பேரில் சென்று அவர் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் ஏராளமான உரைகளை ஆற்றியுள்ளார். இஸ்லாத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற களமாக அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

அல்லாஹ்வுக்கும் ரசூலுக்கும் செய்த சேவை அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளையும் றசூலுல்லாவின் நடைமுறைகளையும் தானும் கற்று, அதன் வழி நின்று நல் அமல் (செயல்) செய்தல், அவற்றை மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துரைத்தல், என்ற இலக்கணத்துக்கு ஏற்ப எஸ். எம் மன்சூர் வாழ்ந்தார். இறுதியாக 2007 யூலை மாதம் 18 ஆம் திகதி அவர் இவ்வுலகை விட்டும் பிரிந்தார்.

மர்ஹும் அல்ஹாஜ் ஏ. எம். சாஹுல் ஹமீது

இலங்கை "சிங்கள தீபம்" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. 74 வீதத்துக்கு மேற்பட்ட சிங்கள மொழி பேசும் சிங்கள மக்களுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இருந்த போதிலும் சிங்கள மொழியை முஸ்லிம்கள் அந்நியமாகக் கருதி மொழித்தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. சிங்கள மொழித்தொடர்பு தமது சமய சன்மார்க்கச் செயற்பாடுகளுக்கு இடையூறாக அமையும் என்ற அச்சத்தில் தமது தனித்தன்மையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முயற்சித்தனர். இந்நிலை காலப்போக்கில் மாறிய போது சிங்களத்தில் எமது சமயத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்கின்ற ஒரு முஸ்லிம் சமூகம் உருவாகிய போது அவர்களுக்கு விளங்கக் கூடிய மொழியில் சமய உரைகள்,

மார்க்க உபன்னியாசங்கள், விளக்கங்கள் தேவைப்பட்டன. இக்கட்டத்தில் முதன்முதலாக ஜம்ஆ குத்பாவை சிங்களமொழியில் நிகழ்த்தியதன் மூலம் மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் ஏ.எம். சாஹூல் ஹமீத் அவர்கள் மொழி உறவை ஏற்படுத்தினார்.

பாணந்துறை, ஹேனமுல்லையில் 1923 பெப்ரவரி மாதம் 02ஆம் தேதி பிறந்து இன்றைய ஜீலான் மத்திய மகா வித்தியாலயமாகிய தமிழ் முஸ்லிம் பாடசாலையில் கல்வி கற்றார். பின்னர் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்று தர்காநகர், அளுக்கமை சிரேஷ்ட பாடசாலையில் ஆசிரியராக கடமை புரிந்தார். 1953 இல் ஐனாபா சௌதா றெஸ்னாவை மணந்து மூன்று பெண்கள், இரண்டு ஆண்கள் என 5 பிள்ளைகளின் தகப்பன் ஆனார். சித்திரக்கலை ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், பொல்கொல்லை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் 29 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்து 1980 இல் ஓய்வு பெற்றார். இதே காலத்தில் பாடவிதான அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தில் பாடவிதான தயாரிப்பு, மற்றும் மொழி பெயர்ப்பு முதலிய பணிகளையும் செய்தார்.

மாக்கொல முஸ்லிம் அநாதை இல்லம், கல் எலிய முஸ்லிம் பெண்கள் அரபுக்கல்லூரி ஆகியவற்றின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவராக இருந்து, இலவச மாலை நேர வகுப்புக்களையும் நடத்தினார். உள்ளூர் மகாநாடுகளிலும் ஈராக், பஹ்ரேன், ஆப்கனிஸ்தான், சவூதி அரேபியா, இந்தியா முதலிய வெளிநாடுகளில் நடந்த சமய மகாநாடுகளில் பங்கு பற்றி கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து, கருத்துரையும் வழங்கி உள்ளார். அவரது அத்தகைய ஒரு கட்டுரை தெஹ்ரான். 'ரஹ்லே அக்ரம் சர்வகலாசாலை' நடத்திய போட்டியில் தெரிவு செய்யப்பட்டு; 'பஹ்லவி' சர்வ கலாசாலையில் வாசிக்கப்பட்டு பாராட்டப்பட்டது.

'இலங்கைக்கு வந்த முஸ்லிம் வியாபாரிகள் சிங்கள பெண்களை மணமுடித்த தனால் உருவாகிய பரம்பரை தான் முஸ்லிம்கள். நாம் சிங்களவருடன் சேர்ந்து நாட்டை கட்டியெழுப்புவது எமது கடமை' என்று பெருமிதத்துடன் அடிக்கடி கூறி வந்தார். அத்தோடு சிங்கள மொழி மூலம் கற்கும் மாணவர் நலன் கருதி பல நூல்களை வெளியிட்டார். 1962இல் முதன் முதலாக அவரது 'இஸ்லாம் மக' (இஸ்லாம் மார்க்கம்) எனும் நூல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து 'ருவன் வெகிய', 'அரபாத்ஹி தேசனய', 'லமா குர்ஆனய', 'அஸ்ஸலாத்', 'லமா ஹதீஸ் ஷரீப்', தமிழ், சிங்கள மொழி "ஹதீஸ் ஷரீப்" பெயர்ப்புகள், 'யாசீன் பரிவர்தனய', 'இஸ்லாம் கெடியென்', (சிங்களம், ஆங்கிலம்) 'நபிதுமாகே ஜீவிதயென் பிந்தக்', 'அல் ஹதீஸ் 1400', 'தௌஹீத் யனு ஏகத்வய', 'ஷரீஅத் யனு குமக்த்',

‘குர்ஆனயே பிஹிஷு ஸ்தர் புருஷயோ’, ‘எஸன்ஷல் ஓப் இஸ்லாம்’ (ஆங்கிலம்,) ‘ஊரு மஸ் அனுபவ கிரீம்’ (இஸ்லாமும் நவீன விஞ்ஞானமும்) ‘த:லீமுஸ் ஸலாத்’, ‘த:லீமுல் குர்ஆன்’, ‘அல் ஹதீஸ் 1,2’ ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டார்.

சிங்களத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்காக இந்த நூல்களை எழுதி வழங்கியது மட்டுமன்றி பிரசாரம் செய்தும் வந்தார். இஸ்லாமிய சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சியில் விஷேட ஊக்கத்தோடும், உணர்வோடும் சேவை செய்தார்.

1979 ஆம் ஆண்டு, திருக்குர்ஆன் அருளப்பட்ட 1400ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா நாடு முழுவதும் அரச அனுசரணையுடன் தேசிய விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்ட போது பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும் சென்று சிங்களத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார். அவரது ஆஜானுபாவமான தோற்றமும், கணீரென்ற குரல் வளமும் அவரது பேச்சுக்களை செவிமடுத்த பெரும்பான்மை இனமக்கள் உள்ளங்களை கவர்ந்தன. இம்மேடைகளில் குர்ஆனின் சிறப்புக்களையும், சிங்கள - முஸ்லிம் இனங்களுக்கு இடையிலான தொடர்பையும், முஸ்லிம்களின் தேசப்பற்றையும் வெகுவாக சிலாகித்துப் பேசினார். ‘பங்கரகம்மான’ கிராமம் சிங்கள மன்னனின் உயிரைக்காப்பாற்றுவதற்காக தன்னுயிரை நீத்த முஸ்லிம் மாதுவின் தியாகத்துக்காக வழங்கப்பட்டது என்ற வரலாற்று உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார். ‘மா ரெக்க லே’ என்பதிலிருந்தே ‘மரக்கல’ என்று மருவி வந்தது என்றும் மேற்கூறிய இச்சம்பவத்தினாலேயே இப்பிரயோகம் வந்தது எனவும் விளக்கினார்.

ஏ. எம். சாஹூல் ஹமீத் அவர்கள் ஏனைய சமயங்களுக்கிடையில் நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருந்தார். பௌத்த குருமாருடனும் ; கிறிஸ்தவ பாதிரிமார் களுடனும் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. நான்கு சமய நிறுவனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியிலும் பங்குபற்றி ஒற்றுமைக்காக பாடுபட்டார்.

ஈராக் முதலான நாடுகளில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய மகாநாடுகளிலும் பங்குபற்றினார். ஒரு முறை புனித யுவான் பாப்பரசருடனும் கலந்துரையாடியுள்ளார். சர்வோதய இயக்கத்தின் முக்கிய ஆர்வலராக இருந்து கருமமாற்றினார். சாரணிய இயக்கத்தில் அவர் ஒரு சுறுசுறுப்பான அங்கத்தவராகவும் இருந்தார். அத்தோடு கோட்டை மதுவிலக்கு இயக்கத்தின் அங்கத்தவராகவும் இருந்தார். இவ்வாறு சமூக நலனோம்பல் நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் தானும் ஒருவனாக பங்கு பற்றியமை அவரது சிறப்பாகும்.

இறுதிக் காலத்தில் இவருடன் தொடர்பு வைத்திருந்த பிற மத சகோதரர்கள் இஸ்லாத்தில் இணைய முன்வந்த போது அப்பொறுப்பையும் ஏற்று அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் குறைவின்றி நிறைவேற்றி வந்தார்.

வானொலி நிகழ்ச்சித் தொடரில் புர்தா ஷரீபை இராகத்துடன் பாடி விளக்கமும் அளித்தார். அன்னார் சிறிது காலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து 1997 ஜூலை மாதம் 29ஆம் தேதி இறையடி சேர்ந்தார்.

மர்ஹூம் எம். எச். எம். ஷம்ஸ்

தீமை நடைபெறுவதைக் கண்டால் அதைக் கையால் தடுங்கள்; முடியாவிட்டால் நாவால் தடுங்கள்; அதுவும் முடியாவிட்டால் மனதால் வெறுத்து ஒதுங்கி விடுங்கள். அதுவே நம்பிக்கையின் ஆகக்குறைந்த நிலையாகும்.

ஐஹாதுகளில் மிகச்சிறந்தது முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான சக்திகளுக்கு எதிராக காவல் புரிவதாகும்.

உலகில் உருவாக்கப்பட்ட சமூகங்களில் எல்லாம் நீங்கள் தாம் மிகச்சிறந்த சமூகத்தினர். ஏனெனில் நன்மையை ஏவுகிறீர்கள், தீமையை தடுக்கிறீர்கள்.

இந்த நபி மொழிகள் யாவும் ஒரு விசுவாசியுடைய கடப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

சமூகத்தில் காணப்படும் தீமைகளைக்கண்டு கொதித்தெழுந்தவர். அதே சமயம் இஸ்லாத்திற்கு எதிராக, கிண்டலாக, கொச்சைப் படுத்துவதாக அவ்வப்போது ஊடகங்களில் வெளிவரும் செய்திகளையும், தகவல்களையும் கண்டும் காணாதது போன்று இருக்காது அவற்றைப் பார்த்துச் சகிக்க முடியாது துடித்தவர். நாவினாலும், கரங்களினாலும் தடுக்க முயற்சித்தவர். அதற்காக தனது எழுத்துக்களாலும், பேச்சினாலும் உடனுக்குடன் பதில் கொடுத்தவர். இதன் மூலம் மக்களை விழிப்பூட்டியவர். எதிரிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து சமூகத்தை காவல் காத்தவர். பெரும் பாலான மக்கள் இவற்றை கண்டும் காணாதது போல் அக்கறை அற்று இருக்கும் காலத்தில் துணிந்து செயல்பட்ட ஒரு சமகால எழுத்தாளர் தான் எம். எச். எம். ஷம்ஸ்.

தென்மாகாணத்தில் திக்வெல்லையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சிறுவராக இருக்கும் போதே அவரது இயற்றிறன்களை இனங்கண்ட நல்லாசிரியர்களின் வழிகாட்டல்களினால் அவரது கலை வாழ்வு ஆரம்பித்தது. 1950 இல் “தென்மதி” பாடசாலை கையெழுத்து சஞ்சிகை சிறுவன் ஷம்ஸின் எழுத்துக்கும் ஓவியத்துக்கும் களமாக அமைந்தது. சிறுவயதிலேயே நல்ல வாசகனாகவும் திகழ்ந்தார். வாசிப்பின் மூலம் சேகரித்த அறிவை வைத்து எழுதினார். இவரது முதற் தமிழ் கவிதை 17.08.1959 இல் தினகரனில் வெளிவந்தது. பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியராக மாத்திரமன்றி, நூலாசிரியராகவும் ; கவிஞனாகவும், ஓவியனாகவும், பாடகனாகவும் பிரசித்தபெற்ற பல்பரிமாண கலைஞன். கடைசி வரையும் எழுதிக்கொண்டே இருந்த அவரது பணியை தமிழ் மொழி மூல இலக்கியப் பணியாகவும், சிங்கள மொழி மூல இலக்கியப் பணியாகவும் பிரித்து நோக்கலாம்.

1983 இல் “திவயின்” பத்திரிகையில் “வனவதுலே வசன்தய” தொடர்கதையில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான தகவல்கள் பிரசுரமான போது அதைக் கண்டித்து எழுதினார். அது 1983.06.19 இல் திவயினவில் பிரசுரமானது.

1988 இல் “ராவய” பத்திரிகையில் மடிக்கே பஞ்சாஸீக தேரர் எழுதிய இனத்துவேசக் கட்டுரை “சிங்கள பௌத்த தன்மைக்கு எதிரான ஐந்து தீய சக்திகள்” என்பதற்கு மறுப்பு தெரிவித்து 1989 இல் “ராவய” “வினிவித்” சஞ்சிகையில் எழுதப்பட்டது.

1989 இல் சல்மான் ருஷ்தி இஸ்லாத்துக்கு விரோதமாக எழுதிய நூல் வெளிவந்த போது அதற்கு எதிராக முழு முஸ்லிம் உலகமும் வெகுண்டெழுந்தது. ஆனால் “கௌசல்ய” என்பவர் சல்மான் ருஷ்தியை ஆதரித்து “இது மத பயங்கரவாதம்” என்று எழுதி இருந்தார். இதைப்படித்த ஷம்ஸ் ஆசிரியர் உடனடியாகவே அதை மறுத்து “இது இலக்கிய பயங்கரவாதம்” என்று தலைப்பிட்டு சுடச்சுட பதிலளித்தார். இது 1990 இல் சிங்கள சஞ்சிகை “பிரத்திராவய”வில் வெளிவந்தது.

1994.02.26 இல் கௌரவ அமைச்சர் எம்.எச். முஹம்மட் இஸ்லாமிய அழைப்பு இலக்கிய தலைமையகத்தை கொழும்பில் நிறுவப் போவதாக அறிவித்தார். இதற்கு எதிராக கொதித்தெழுந்த பௌத்த முப்பீடங்களையும் சேர்ந்த தலைமைப்பிக்குகள் மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பிய ஆட்சேபனை “திவயின்” பத்திரிகையில் முதற்பக்கத்தில் வெளிவந்தது. இதைப்படித்த ஷம்ஸ் “இஸ்லாமிய இயக்கங்களால் பௌத்த சமயத்துக்கு பாதிப்பு என்ன” என்ற தலைப்பில் விரிவானதொரு மறுப்புப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டார்.

1994 பொதுத் தேர்தலை எதிர்நோக்கியிருந்த காலமாதலால் இந்த மறுப்பு எந்தப்பத்திரிகையிலும் வெளிவரவில்லை. ஆனால் முதலில் துண்டுப்பிரசுரமாக முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி அனுசரணையில் அச்சில் வெளிவந்தது. இது தொடர்பாக இரகசிய பொலிஸார் இவரை விசாரணைக்கு உட்படுத்தினர். ஷம்ஸ் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளான போதிலும் தளர்ந்துவிடவில்லை.

தஸ்லிமா நஸ்ரீன், என்னும் வங்காள தேசப்பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய “லஜ்ஜா” வங்காள தேசத்தில் தடைசெய்யப்பட்டது. இந்நூல் இலங்கையில் விற்பனைக்கு கிடைத்தமையை அறிந்து அதில் ஒரு பிரதியை கையோடு எடுத்துச் சென்று அப்போது பிரதியமைச்சராக இருந்த ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் மூலம் அதைத் தடைசெய்ய நடவடிக்கை எடுத்தார். அதன் பலனாக இரண்டே நாட்களில் தடைசெய்யப்பட்டமை குறித்து பத்திரிகைச் செய்தி வெளிவந்தது.

பியசேன கஹதகமகே எழுதிய “வனவதுலே வசந்தய” டெலி நாடகம் “திவயினவில்” 1982 இல் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. அதில் காணப்பட்ட முஸ்லிம்களால் ஜீரணிக்க முடியாத அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதிய கண்டனக் கடிதத்தை திக்வேல்லை எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடாக பிரதி ஊடக அமைச்சருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அதற்குப் பதிலாக பியசேன கஹதகமகே எம்.எச்.எம். ஷம்ஸை கண்டித்து “படைப்பொன்றில் இனவாதத்தை தேடுவதால் ஏற்படும் அனர்த்தம்” என்ற தலைப்பில் “சிலுமின” பத்திரிகையில் “ரகன்துன” பகுதியில் எழுதியிருந்தார். அதைப்படித்து சோர்ந்துவிடவில்லை. பதிலாக மேலும் உரம் பெற்று தன்னுடைய இலட்சியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

சிங்கள முஸ்லிம் உறவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்ற அம்சங்கள் காணப்பட்டமையை கண்டித்தே ஷம்ஸ் எழுதியிருந்தார். ஆகவே அதற்குப் பதிலாக இலங்கையில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நல்லிணக்கத்தோடும் சகோதர வாஞ்சையோடும் வாழ்ந்து வரும் இரு சமூகங்களினதும் உறவை எடுத்துக்காட்டி “சிங்கள முஸ்லிம் உறவு பற்றிய உண்மைகளை இருட்டடிப்புச் செய்வது முறையல்ல” என்ற தலைப்பில் விரிவான மறுப்பை “ரஸன்துன” பகுதியில் எழுதினார். 1999.06.27 இல் அது பிரசுரமானது. எமக்கு வேண்டுவது மனித சமுதாயத்துக்குள் பிரிவும், பிளவும், வித்தியாசமும், வேறுபாடும், குத்தும் வெட்டும், கொலையும் கொடுரமும் அல்ல. அதற்குப்பதிலாக ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும், பரிவும் பாசமும், புரிந்துணர்வும் உடன்பாடும் தான் தேவை என்ற இஸ்லாத்தின் அடிப்படையை விளக்குகிறார்.

அதைத் தொடர்ந்து இவ்விரு சமூகங்களும் ஒன்றையொன்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார். அதன்காரணமாக “சிலுமின” பத்திரிகையில் “பாலம்” என்ற ஒரு பகுதியை ஆரம்பித்து, “முஸ்லிம் கலாசாரத்தைப் புரிந்துகொள்வோம்” என்று தலைப்பிட்டு கட்டுரைத் தொடரொன்றை எழுதிவந்தார்.

சிங்கள மக்களுக்குப் போதிய விளக்கமின்றி இருந்த தலைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விழிப்பூட்டும் கட்டுரைகளை எழுதினார். சிங்கள மக்கள் முஸ்லிம்களைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற தப்பிப்பிராயங்களைக் களையவும், அதே நேரத்தில் சர்வதேச ஊடகங்களில் முக்கியம் கொடுத்து விமர்சிக்கப்படும் விடயங்களுக்கு விடையளிக்கவுமான தலைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவை வருமாறு

- 1998.10.04 பள்ளிவாசல்கள்
- 1999.01.24 ஹலால் உணவு என்றால் என்ன?
- 1999.02.07 தமிழ் சிங்கள மொழி உறவு
- 1999.04.04 தொப்பியும் முக்காடும்
- 1999.05.02 முஸ்லிம் விவாகங்கள்
- 2000.06.04 ஈமக்கிரியைகள்

“நாம் உங்களைக் குலங்களாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கியது நீங்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்வதற்காகவே” என்ற அல் குர்ஆன் வாக்கை நாம் செயற்படுத்துவதாக இருந்தால் எம்மைப் பற்றி நாம் அடுத்தவர்களுக்கு புரியவைக்க வேண்டும். இந்தப் பணியை இங்கு நிறைவேற்றுகிறார். 2001 இல் நாரத கருணாதிலக்க, கொலட் சேனநாயக்க ஆகிய இருவரும் “அல்லாஹ் அக்பர்” என்ற சிங்கள நூலை எழுதினார். அதில் இஸ்லாம் பற்றியும், முஸ்லிம்கள் பற்றியும் தவறான கருத்துக்கள் நிறைய இருந்தன. எமது புனிதத் தலமாகிய மக்காவில் புத்தர் பிரானின் பாதச் சுவடு இருப்பதாகவும் அது குறிப்பிட்டது. இங்கு காணப்பட்ட தவறான கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டி விரிவான விளக்கத்துடன் மறுப்பு எழுதப்பட்டு நூலாசிரியருக்கு அனுப்பப்பட்டது.

2001 டிசம்பர் உந்துவப் போயா தினத்தன்று ஐ.ரி.என் தொலைக்காட்சியில் கங்கொடவில் சோமதேரர் முஸ்லிம்களின் மனதைப் புண்படுத்தும் விதத்தில் தர்மோபதேசம் செய்ததைத் தொடர்ந்து அவ்வுரையை கண்டித்து ஊடகத்துறை அமைச்சருக்கு கடிதம் அனுப்பப்பட்டது. இக்கண்டனக் கடிதம் “ராவய” பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

இதே ஆண்டில் ஆப்கனிஸ்தானில் தாலிபான்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அங்கு இருந்த உலகில் மிக உயரமான புத்தர் சிலையை உலகச் சொத்தாக பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தை முன்வைத்து அமெரிக்க ஸியோனிஸ்ட்டுகள் நாட்டினுள் காலூன்ற முற்பட்ட போது, தாலிபான்கள் அச்சிலையை உடைத்து தனது நாட்டுக்குள் எதிரிகள் வந்து காலூன்றுவதைத் தவிர்த்தனர். புத்தர் சிலை உடைக்கப்பட்ட விவகாரம் இலங்கைப் பெரும்பான்மை பௌத்தர்களுக்கு மத்தியில் ஆத்திரத்தை ஊட்டியது. முஸ்லிம்களுக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் இடையிலான சுமுகமான உறவில் ஒரு கீறலை ஏற்படுத்துவதற்கான பிரசாரங்கள் முடக்கிவிடப்பட்டிருந்த வேளை, அது பற்றிய உண்மையை நிலை நிறுத்துவதற்காக "தாலிபான்களின் புத்தர் சிலை உடைப்பை இஸ்லாம் அனுமதிக்கின்றதா?" என்ற தலைப்பில் சிலுமின பத்திரிகையில் கட்டுரை எழுதினார்.

இவ்வாறு "ஷம்ஸ்" ஆசிரியர் சிங்கள மொழி மூலம் செய்த சேவை ஏனைய எழுத்தாளர்களினால் செய்யப்படாத ஒன்றாகும். சிங்கள மக்கள் சூழ அவர்களுக்கு மத்தியில் இணக்கத்தோடும் கண்ணியத்தோடும் வாழும் முஸ்லிம்கள் ; தொடர்ந்தும் புரிந்துணர்வோடும் ஒருவரையொருவர் மதித்தும் வாழ்வதற்கு எம்மைப் பற்றிய சரியான தகவல்களை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். தப்பெண்ணங்கள் களையப்பட வேண்டும் என்ற அந்தப்பணியை சிறப்பாகச் செய்த ஷம்ஸ் ஆசிரியர் தமிழ் மொழி மூலம் ஏராளமாக எழுதியுள்ளார். ஆரம்பத்திலிருந்தே பல சிறுகதைகளை எழுதி பல நூல்களை வெளியிட்டும், பத்திரிகைகளை நடத்தியும், சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியும், கவிதைகளை யாத்தும், செய்துள்ள சேவைகள் அளப்பரியன. அச்சேவை 2002 யூலை 15 ஆம் தேதி அவரது இறுதி மூச்சு வரை தொடர்ந்தது.

வெள்ளிச் சிறகடிக்கும் வெண்புறாவே - உன்
 வரவைக் காணவில்லை வெண்புறாவே
 நெல்லு மணி பொறுக்கும் வெண்புறாவே
 நேரம் வரவில்லையோ வெண்புறாவே

இந்தப்பாடல் இலங்கை மக்களின் இதயங்களில் குடிகொண்ட பாடல்; இதயங்களை வருடிச் செல்லும் இந்தச் சமாதானப் பாடல் 1994 ஆம் ஆண்டு தொடர்ச்சியாக ஒலி/ஒளி பரப்பப்பட்டது. ஷம்ஸ் அவர்களின் ஆக்கங்களின் மகுடம் இது. ஷம்ஸ் அவர்களுக்கு பெரும் புகழ் தேடித்தந்த இப்பாடல் காலங்கடந்தும் வாழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மர்ஹூம் எம். ஏ. முஹம்மத்

இலங்கை வானொலியில் ஒரு நிகழ்ச்சி 25 வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்றது என்றால், அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை எவரும் இலகுவில் புரிந்து கொள்வர். அந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு தனி மனிதனே தொடர்ச்சியாக தயாரித்து வழங்கியிருக்கிறார் என்றால், அது மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியில் 25 வருடங்களாக ஒரே குரலை ஒரே பாணியிலான ஆக்கத்தை கேட்போர், வானொலி நேயர்கள் எவ்வித சலிப்பின்றியும் எந்த மாற்றத்தையும் எதிர்பார்க்காதும் கேட்டுச் சுவைத்து இன்புற்றார்கள் என்றால், அது மென்மேலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. அத்தகைய ஒரு சாதனையை நிலை நாட்டுவதற்கு ஒருவருக்கு அபார அறிவாற்றலும் செயலாற்றலும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

அத்தகைய திறமையையும், ஆற்றலையும், அபார துணிச்சலையும் கொண்டிருந்தவர்தான் தென்மாகாணத்தில் திக்வேல்லையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எல்லாராலும் “முகம்மத் மாஸ்டர்” என்று அன்பாக அழைக்கப்பட முஸ்லிம் வானொலிக் கலைஞர்களின் முன்னோடி எம். ஏ. முகம்மத். தென் இலங்கையில் இவர் புஹாரி மாஸ்டர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

இவர் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் கல்வி கற்று இரு மொழிகளிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியத் தொண்டு செய்தவர். பல நூல்களை எழுதியவர்; வானொலிக்கலைஞர்; தயாரிப்பாளர்; பாடலாசிரியர்; நாடக ஆசிரியர் நாடகங்களை தயாரித்து வழங்கியவர்; உரைச்சித்திரங்கள் தந்தவர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர்

இலக்கியம் வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கின்றது என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட கால இலக்கியம் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதைக்காட்டும். ஆகவே எம். ஏ. முஹம்மத் ஆசிரியரின் தோற்றத்திற்கு முற்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் எனப்படுபவை நேரடியாக சமய இலக்கியங்களாகவே பக்திப் பரவசத்தோடு பாடப்படுபவைகளாகவே காணப்பட்டவை. ஆனால் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம், நான்காம் தசாப்தங்களைக் கடக்கின்ற போது அவ்விலக்கியம் சற்று வேறுபட்ட ஒரு வித்தியாசமான போக்கில் சென்றது. எம்.ஏ.முகம்மது அவர்கள் இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்தவர் என்பதால் அவரது ஆக்கங்கள் அவர் வாழ்ந்த தென் மாகாண முஸ்லிம் சமூகத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப கவிதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் நாடகங்களாகவும் ஒரு புதிய போக்கில் செல்லத் தொடங்கின. அந்தப் புதிய திசையை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் அவரே எனலாம்.

1918 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13 ஆம் திகதி பிறந்த எம்.ஏ முகம்மத் அவர்களின் தந்தை அப்துல் காதிர் மரிக்கார் முகம்மதலி; தாய் லெப்பை மரிக்கார் றைஹானத்தும்மா. கடலும் கடலை அண்டிய பகுதியுமான நெய்தல் நிலத்தில் “நீள் கடற்கரை” எனப் பொருள்படும் “திக்வெல்ல” கிராமமே இவரது பிறந்த இடம்.

திக்வெல்ல பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்ட அவர் அங்கு கல்வி கற்றார். “தாரமும் குருவும் தன் தலைவிதிப்படியே” என்ற தமிழ் கூற்றுக்கு ஏற்ப நல்ல தமிழ் ஆசிரியர்கள் அவருக்கு குருவாக அமைந்தனர். மாணவன் கணிதத்திலும் தமிழிலும் தனித் திறமை உள்ளவர் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட ஆசான்கள் சரியாக வழிகாட்டினர். கற்பிக்கும் பாடங்கள் மட்டுமன்றி இணைப் பாட விதான விடயங்களில் மாணவன் கூடுதலான ஆர்வம் கொண்டிருந்தான் என்பது, பாடசாலையில் படிக்கும்போதே பாடல்களை எழுதுவதிலிருந்தும் மாணவ மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுவதிலிருந்தும் தெளிவாயிற்று. விடுதலை உணர்வும், தேசப்பற்றும் சிறுவயதிலிருந்தே அவரிடம் இருந்தன.

கனிஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழ், மற்றும் சிரேஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழ் பரீட்சைகளில் சித்தியடைந்து 1940 இல் தமிழாசிரியர் தராதரப் பரீட்சையில் சிங்களத்தையும் ஒரு பாடமாகக் கற்று சித்தியடைந்தார். பின்னர் ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்து ; போலாணை, நளகம பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் போதும் பாடசாலை அலுவல்களோடு மட்டும் தனது சேவையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாது சமூக சேவையிலும் ஈடுபட்டார்.

ஊரிலே இருந்த இஸ்லாமிய மன்றங்களோடு தொடர்புபட்டு உழைத்தார். மற்றும் பல மன்றங்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தார். சிலவற்றின் போஷகராக இருந்து வழி நடத்தினார். இலக்கிய மன்றங்களை உருவாக்கினார். இக்காலத்தில் “நிலா” என்ற புனைப் பெயரில் எழுதியும் வந்தார்.

1949 இல் கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரி அவரைச் சேவைக்கு அழைத்த போது விரும்பி வந்து ஆசிரியராக கடமையேற்றார். கல்விமான் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் அதிபராக இருந்த சாஹிராவின் பொற் காலம் அது. சாஹிரா மாணவர்களின் முழு ஆற்றல்களையும் வளர்த்து ஆளுமைகளைக் கட்டி யெழுப்புவதற்கு பல்வேறு அனுபவங்களையும் பெற்றுக் கொடுக்க உழைத்த காலம். எம். ஏ. முஹம்மத் தமிழ், சிங்கள மொழி வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதோடு கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தார். பல

நாடகங்கள் இங்கு மேடையேற்றப்பட்டன. ஹர்தய சாக்ஷ (மனச்சாட்சி) அபிமானய (அபிமானம்) என்ற சிங்கள நாடகங்கள் முக்கியமானவை. “நூர்ஜஹான்” என்ற வரலாற்று நாடகத்தையும் தயாரித்தளித்தார். இக்காலப் பிரிவில் தென் இந்திய நாடகத்தாக்கமும், செல்வாக்கும் இங்கு காணப்பட்டது. அதன் காரணமாக நாடகத்துறை இலங்கையில் சோபித்த காலம் எனலாம்.

1950 இல் ‘நவநாகரிகம், இலங்கைக்கு இஸ்லாமியர் வருகை’ “கொழும்பு மாப்பிள்ளை” கொழும்பு எட் ஹோம் என்பனவும் இவர் திறமையினால் மேடையேற்றப்பட்டன. சிறந்த நாடகங்களை அளித்தமையினால் 1961, 1962 ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நடத்திய நாடகப் போட்டிகளில் தொடர்ந்து முதலாம் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரது திறமையைக் கண்ட இக்கழகம் அவரை முஸ்லிம் பிரிவில் அங்கத்தவராக இணைத்துக் கொண்டது. இஸ்லாமிய நாடகத் துறையில் இவர் ஆற்றிய அரும் பணியை மதித்து 1964 ஒக்தோபர் 04 ஆம் தேதி கிண்ணியாவில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவில் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அவர் இயற்றிய நூல்கள் காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இருந்தன. அக்காலத்தில் பாராட்டுப்பத்திரங்கள் வழங்கும் போது “வாழ்த்துப்பாக்கள்” பாடி கையெழுத்தினால் அழகாக சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பிரேம் பண்ணப்பட்ட அட்டைகளில் எழுதி சபை முன்னால் வாசித்தும், பாடியும் காட்டி வழங்கும் முறை இருந்தது. அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர் தம் வீட்டுச் சுவரில் அதை மாட்டித் தொங்க விடுவர். இதற்குத் தேவையான பாடல்களை மிக அழகாகப் பாடும் பணியை மிக நேர்த்தியாக எம். ஏ. முகம்மது செய்தார். எடுத்த மாத்திரத்தில் எழுதி முடித்துக் கொடுக்கும் பாவன்மை அவருக்கிருந்தது. ஓசைநயமும் பொருள் வளமும் அவற்றில் நிறைந்திருக்கப்பாடுவது அவருக்குக் கை வந்த கலையாகும்.

சிங்களத்தில் “இஸ்லாம் இதிஹாஸ்ய” என்ற நூலை மாணவர்களுக்காக எழுதினார். “திருக்குர்ஆன் வரலாறு” சூரா பாத்திஹா விளக்கவுரை, இஸ்லாம் “தர்மய வினா விடை” சூரா யாசின், துஆ “கன்சல் அர்ஷ்” என்பன அவர் எழுதிய சிங்கள ஆக்கங்களாகும். இவற்றுள் “இஸ்லாம் தர்மய” வினாவிடை என்ற நூலில் பல பதிப்புக்கள் வெளியாயின. பரீட்சைகளை இலக்காக வைத்து எழுதப்பட்ட இந்நூல் மாணவர்களுக்கு பெரிதும் உதவின. “அர்கானுல் ஸலாத்” என்பது மற்றுமொரு சிங்கள நூல். 1987, 88, 90 களில் பல பதிப்புக்கள் வெளிவந்தன. இந்நூலில் சுமார் 12,000 பிரதிகள் விற்பனையாகின என்றால் அதன் பெறுமதி சொல்லாமலே விளங்கும்.

1951 இல் இலங்கை வானொலியில், அது உருவாக்கப்பட்ட ஆரம்ப காலத்தில் இஸ்லாமிய சமயத்துக்கென 15 நிமிட நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர் 1953 இல் அது அரை மணித்தியாலமாக அதிகரிக்கப்பட்டது. கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் அவர்களைத் தொடர்ந்து எம். ஏ. முஹம்மத் “உஹ்வதுல் இஸ்லாம்” என்ற சிங்கள நிகழ்ச்சியை இருபத்தைந்து வருடங்களாக தரமான சேவையாக நடாத்தி இலங்கை வானொலிக்கு புகழ் தேடித்தந்தார். உஹ்வதுல் இஸ்லாம் புகழ் எம். ஏ. முகம்மத் என்ற மங்காப் புகழ் அவருக்குரியதே.

மாத்தறை காஸிம் புலவர்

“அந்தரேயும் காளிதாஸும்
கஜமன் நோனாவும் கற்ற
சுந்தர மாத்தறை யூரில்
துதிக்கும் காஸிம்”

1956 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 28 ஆந் திகதி வபாத்தான் காஸிம் புலவர், புதிய மரபுகளைத் தோற்றுவித்த ஒருவர். அவர் பற்றிய ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாமை பெரும்குறையே.

முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் மத்தியில் குறிப்பாக சிங்கள மொழியின் ஆதிக்கம் நிறைந்த தென்னிலங்கையின் வாழ்வோட்டத் திருப்பங்களை இவரது கவிதைகளில் நாம் தரிசிக்கலாம். ஏக காலத்தில் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் எழுதிய ஒரு படைப்பிலக்கிய வாதியை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் காண்பது அருமை. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிறந்த இவர், சிங்கள மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றதனால் சிங்கள மக்களது உள்ளக்கிடக்கையை நன்கு புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டியது. இவரது சிங்கள மொழி ஆசான் ஒரு பௌத்த பிக்கு ஆவார். எனவே பௌத்த மதம் பற்றியும், கௌதம புத்தர் பற்றியும் நன்கு புரிந்து கொண்டார். அறபு மொழி ஈடுபாடும் ஓரளவு இருந்தமையால் இஸ்லாமிய தத்துவ விளக்கம் பெற வாய்ப்பாக இருந்தது.

1920 களிலே புலவரது படைப்புகள் பிரசுரமாயின. எனினும் 1930 - 1950 காலப் பிரிவிலேயே அவரது கவித்துவம் வேகமாக பீறிட்டுப் பாய்ந்தது. தென்னிலங்கையில் தரீக்கா மோதல், காதியானி, தொழில்த் வாதப் பிரச்சினைகள் “சிந்தாமணி” படம் ஏற்படுத்திய பரபரப்பு, பெண் கல்வியின் விளைவு, முஸ்லிம் - சோனகர் பிரயோகப் பிரச்சினை போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் இவரது

கவிதைக்குக் கருப்பொருளாயின. முஸ்லிம் சமூகத்தில் அடிக்கடி எழுந்த பிரச்சினைகள் மாத்திரமன்றி, சூழ வாழ்ந்த சிங்களவர்களின் தொடர்பினால் அவ்வப்போது நிகழ்ந்த சாதகமான - பாதகமான விளைவுகளுக்குக்கூட இவர் முகம் கொடுத்தார். இதனால் ஏனைய ஈழத்துக் கவிஞர்களிலிருந்து இவர் பல அம்சங்களில் வேறுபடுகிறார்.

புலவரின் கவிதைகளில் ஓசை நடைக்கு சிறப்பிடம் உண்டு. ஏனெனில் இவரது கவிதைகளுள் பல இசையோடு பாடப்பட்டன. மௌலித், கஸீதா, பைத்து போன்ற அறபுத் தமிழ்க் கீதங்களை பக்தியோடு மெட்டெடுத்து ஒதுவதில் முன்னணியில் நிற்கும் தென்னிலங்கையிலே அதே பாணியில் இசைப் பாடல்களாக அமைப்பதே மக்களை அணுக இலேசான வழி என்பதைப் புலவர் உணர்ந்திருந்தார். ஜனரஞ்சகமான பைத்து ராகங்களிலும், சினிமா மெட்டுக்களிலும் கிராமிய இசையிலும் இவர் தமது கவிதைகளை அமைத்தார்.

குதுகலக் கூட்டம்
கூடிக் கொழும் போட்டம்
வீதி வழி நீட்டம் - ஓஹோ
ஒற்றுமைக் கொண்டாட்டம்

என்று ஆரம்பிக்கிறது கவிஞரது “மரதன் அஞ்சல் ஓட்டப் போட்டிக் கவிதை 104.

தமிழிலக்கிய உருவாக்கங்களோடு கஸீதா, மர்ஸியா, மத்ஹ் போன்ற அறபிலக்கிய உருவங்களையும், அறபு மொழியின் காம்பீரமும், தமிழ் மொழியின் மென்மையும் இணைந்த சக்தியும் உயிரோட்டமும் மிக்க உரை நடையாக அது அமைகிறது. அறபிலக்கிய, தமிழிலக்கிய பாரம்பரியங்கள் இணைந்த புதிய இலக்கிய பாரம்பரியத்தை தோற்றுவித்தது.

கவிதைகளைக் கொண்ட இம்மடல் 1948 சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட மரதன் ஓட்டப் போட்டியின் வர்ணனைகளைக் கொண்டது. இக்கவிதைகள் செவி வழி நுகர்வுக்காக இயற்றப்பட்டமையால் இறுக்கம் குறைந்து காணப்படுகின்றது.

தென்னிலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களிடையே தரீக்கா ஆர்வம் மிக அதிகமானது. தரீக்காக்களின் ஸ்தாபகர்கள், வழிவந்தோர்கள் பேரில் கந்தூரிகள் அவ்வப்போது ஸாவியாக்களிலும், தக்கியாக்களிலும் நிகழ்வதை இன்றும்

காணலாம். இத்தகைய கந்தூரிகள் நிகழும் போது காஸிம் புலவர் தமது பிரதம சீடர் எம். ஏ. ஹஸன் லெப்பையுடன் சமூகமளிப்பார். புலவரின் கைவண்ணம், பாடகர் ஹஸனின் குரல் வண்ணத்தால் உயிர் பெற்று பக்தர்களின் செவிவழி புகுந்து உணர்வூட்டும். போர்வையும் பொதுப்பணியும், அப்துல்லா மௌலானா பேரிற் சிந்து, அஹ்மதுல் கபீர் ஆண்டகை பேரில் பாட்டு (மௌலாய ஸல்லிவஸல் ...) பேருவளை புகாரிப் பதம் போன்றவை கந்தூரிகளையொட்டி இயற்றப்பட்டவை. தரீக்காக்களின் தலைவர்கள் வருகை தரும் போது அவர்களை ஆடம்பரமாக வரவேற்றுபசரிப்பது தென்னிலங்கை மரபுகளில் ஒன்று. ஷெய்குமாரை பைத்து சொல்லி ஊர்வலமாகக் கூட்டி வந்து வீடுகளுக்கு அழைத்து உபசரிப்பார். இத்தகைய ஊர்வலங்களின் போதும், உபசரிப்பின் போதும் காஸிம் புலவரது பாடல்கள் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும். இப்றாஹீம் பாஸி (ரஹ்) பேரில் சிந்து, பூக்கோயா ஜிப்ரி மௌலானா பேரில் பாட்டு என்பன இத்தகையனவே.

1920 களின் இறுதிப் பகுதியில் காதிரியா - சாதுலியா (தரீக்கா) மோதல் ஏற்பட்ட போது கவிஞர் எந்தக் கட்சிக்கும் சார்பாக இராததால் தரீக்காக்கள் இரண்டிற்கும் இடையில் பகைமையை மூட்டி விட்டவர் என்று அவர் பெயர் சாட்டப்பட்டார். அப்போது கவிஞர் “தரீக்காச் சண்டை” என்ற கவிதையை வெளியிட்டார்.

சாதுலி காதிரி ரண்டிலும் சண்டை
சமைத்திடும் சண்டாளன் நானன்றோ
ஏனோ எனதாண்டகை
எதிர் வரவில்லை இன்னமுமே
என்ற வினா அதிலே விடுக்கப்படுகிறது.

1931 இல் பொதுத் தேர்தலின் போது முஸ்லிம் பெண்கள் வாக்களிக்கச் செல்வது பற்றி பிரச்சினை எழுந்தது. மாத்தறை சலாஹுத்தீன் புரக்டர் போன்றோர் முஸ்லிம் பெண்கள் தமது வாக்குரிமையைப் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்தனர். ஆங்கிலம் கற்ற முஸ்லிம் நங்கையர் சிலர் வேற்றுரர்களில் அந்நியருடன் ஓடிப்போன சம்பவங்களை காரணம் காட்டி சில வைதீக முஸ்லிம்கள் இதனை ஆட்சேபித்தனர். பெண் கல்விக்கும் இதே போல் எதிர்ப்பு இருந்த கட்டம் அது. புலவர் பெண் கல்வியை நேரடியாக எதிர்க்காத போதிலும் “புத்திப் பாட்டு”, “பெண்களே மானத்தை பேணிக்கொள்ளுங்கள்” ஆகிய பாடல்களை இக்கட்டத்தில் வெளியிட்டார். இவரது தமிழ்ப்படைப்புக்களுள் சரளமான நடையும், கலைத்துவமும் மிக்கது “புத்திப்பாட்டு” ஆகும். அதில் ஒரு பகுதி:

உயிர் போனாலும் நீ ஒரு பொய் சொல்லாதே
 உன் வீடு கடந்தயல் வீடு செல்லாதே
 பயிலும் மறுபுருஷர் பார்க்க நில்லாதே
 பாவத்தைக் கனவிலும் நினைத்தல் பொல்லாதே
 வாழ்வு வந்தாலும் நீ மயங்கித் துள்ளாதே
 மற்றவர் இழிவை உன் வாயால் விள்ளாதே
 தாழ்வு வந்தாலும் நீ சலித்துக் கொள்ளாதே
 சகலரும் பரமன் செயல் சபித்துக் கொள்ளாதே
 தாவும் எளியோரைத் தாங்கிக் கை தூக்கு
 தானதருமம் ஜெப தபத்தில் நாள் போக்கு
 ஆவித் துணைவன் உன் கணவனார் மூக்கு
 கம்மென்று மணமேற காய்கறி ஆக்கு
 வீடு கடந்து அயல் வீட்டுக்காவது செல்லாதே

என்றும், கணவனின் மனங்கவர சமையல் செய் என்றும் கூறுவதிலிருந்து ஆரணங்களுக்கு அடுப்பங்கரையே தஞ்சம். அவர்கள் அடுத்த வீடு செல்வது கூடத்தவறானது, என்ற அன்றைய சமூகப் போக்கையே அவரும் பிரதிபலிப்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

“பெண்டுகளே மானத்தைப் பேணிக் கொள்ளுங்கள்” என்ற கவிதையில்,

”கண் திறந்த குருட்டறிவினைப் பெற்று காபிரைக் கை கோத்துப் போனாளோ” என்று ஆங்கிலம் கற்ற ஆரணங்குகளைச் சாடும் பாங்கில், பெண் கல்விக்குச் சூடுவைக்கிறார் கவிஞர். இத்தருணத்தில் இரத்தினபுரியைச் சேர்ந்த மஸாஹிம் என்பவர் இக்கவிதையினை எதிர்த்து பத்திரிகையில் எழுதினார். கவிஞருக்குக் கோபம் பொத்திக் கொண்டு வந்தது. அவரது ஆத்திரத்தை மொழியில் பரிவர்த்தனை செய்ய தமிழ் மட்டும் போதவில்லை. சிங்களமும் கலந்து வருகிறது.

“மஸியமுக்கு மதி போதித்தல்
 மதி நங் தாப்பங் பூமித்தெல்”

என்ற தலைப்பில் வசை பொழிந்தார். ”போதாவிடில் மண்ணெண்ணெய் போட்டுக்கொள்” என்ற கருத்தில் அந்தச் சிங்கள வரிகள் அமைந்த போதிலும் போதித்தல், பூமித்தெல் என்ற பிரயோகங்கள் இயைபுடன் ஓசைச் சிறப்பு அளித்து நிற்கின்றதல்லவா?

1930 களில் ஏற்பட்ட கொடிய மலேரியாக் காய்ச்சலையும் கவிஞர் கவிதைக்குள் சிறைபிடிக்கத் தவறவில்லை. முதலாவது பேசும் படமான “சிந்தாமணி” திரையிடப்பட்ட போது வெளிவந்தது தான் புலவரது “ஞானக்கண்” பாடல். காலியில் ஏற்பட்ட ஒரு காதலோட்டத்தைக் கருவாக்கிய போது “காலிகேலியா? கோட்டை கோழியா?” என்ற பாடல் பிறந்தது. 44 ஈரடிப்பாக்களைக் கொண்ட இக்கவிதையின் இறுதிப் 19 அடிகளும் தமிழ் லிபியில் எழுதப்பட்ட சிங்களக் கவிதைகளாகும்.

“தறுமே அணுவ கரண தேவல்
தேவி புதுண்ட ஸதுட்டுமய்
புறுமெ அறங் அனுன்கே காணு
விதின்க கியொத் விபதமய்”

இக்கவிதை மூலம் முறையற்ற காதலோட்டத்துக்கு சூசகமாக சூடு வைக்கிறார் புலவர்.

சோனகர் பிரச்சினை எழுந்த போது கவிஞர் “சோனகர் என்றால் சுழட்டும் தலை ; சோனகரே முஸ்லிம்” என்ற கவிதையை வெளியிட்டார். ஷெய்குமார், அவுலியாக்களைப் புகழ்ந்து பாடியதோடு மட்டுமன்றி வள்ளல்களை ஏற்றிப் போற்றும் மரபிலிருந்தும் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள காஸிம் புலவர் முனையவில்லை. “மரதன் ஓட்டப்போட்டிக் கவிதை” நூலின் இறுதியில் “ஈ. எல். இப்ராஹீம் லெப்பை மரைக்கார் ஹாஜியார் அவர்களின் ஈகையின் இயல்பு கூறல்” என்ற பத்தடிப்பா ஒன்றையும் இணைத்துள்ளார்.

கந்தூரிகளிலும், திருவிழாக்களிலும் புலவரின் கவிதைகளை அபுல் ஹஸன் அவர்கள் இசைத்து விற்பனை செய்வார்.

“காதலுடன் காஸிம் கவி காட்டுவார்
அதை
கண்டு கையில் கேட்டு பணம்
நீட்டுவார்”
“மோசமொரு போதிலும் முன்னிற்க
வொட்டிடார்
காசு சதம் பத்து தந்து களிகூர்ந்திதை
வாங்குவோர்க்குத்தான்”

என்பன போன்ற விளம்பரவரிகளும் சில கவிதைகளில் இடம் பெறாமலில்லை.

1935 காலப் பகுதியில் காதியானிப் பிரச்சினையில் புலவர் தலையிட்டார்.

“மிர்தா விர்தாவில் வரையும்
பரிதாபப் படுதுகள் நிறையும்”

என்று தொடங்கும் கவிதை வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து ஏற்படவிருந்த மோதலிலிருந்து புலவர் தப்பித்துக் கொண்டார். அதற்குதவியது “கால்-தியானத்தைக் கண்டறியும் வழி” என்று சிலேடைக் கருத்தில் போடப்பட்ட தலைப்பாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பரகஹதெனியாவில் தவ்ஹீத் பிரசாரத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுழைத்த தர்வேஷ் அப்துல் ஹமீத் பக்ரியை எதிர்த்து “பொருத்தமுள்ள கண்ணா? பொருத்தமில்லாத கண்ணா?” என்ற (உரை நடைப்) பிரசுரத்தை வெளியிட்டார். புலவனார் எந்தப் போராட்டத்திலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதிலிருந்து ஒரு கவிஞருக்கு இருக்க வேண்டிய இலட்சிய வேகத்துடன் அவர் இயங்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

காஸிம் புலவரின் கவித்துவச் சிறப்பிற்கு “கவிப்பரிவட்டமும்” ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் மிகவும் பக்தியோடு ஓதிவரும் “புர்தா” வின் தமிழ்ப் பெயர்ப்பே இது :

எஜமானே உன் சிருஷ்டியில்
உயர்வான உனது ஹபீப்
நிஜமாயவர்க்கு நிறை
நேர் கருணை காப்பளிப்பாய்
புஜமாலை சூடும் புறு
கான் மறையின் பொக்கிசமே
ரஜ போக வாசலை நீ
திறந்தவர்க்குத் தான் கொடுப்பாய்

என்று தொடங்கும் இக்கவிதைகள் புர்தாவின் இசையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மதத்துறையிலும், சமூக சீர் திருத்தத்திலும், அவ்வப்போது எழும் சிறுசிறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுப்பதிலும் தனது கவித்துவத்தைச் செலவிட்ட கவிஞர், ஈழத்தின் அன்றைய சமுதாய வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அரசியல் ரீதியில் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சுதந்திரப் பேறு பற்றி மரதன் ஓட்டப் போட்டிக் கவிதையில் மகிழ்ச்சிக் குரல் எழுப்பும் புலவர், அதன் இறுதி அடியில்

ஆண்டவா உன் அருளை
அரசார்க்கும் இன்றே கொடு
மீண்டும் எல்லோரு மொன்றாய்
மேவி வாழச் செய் கிருபை

என்று பாடுகிறார். 1941 டிசம்பரில் “பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் நீடுழி வாழ்க, என்ற மகுடத்தில் கவிதை பாடி New Year Prayer என்று அதனை மொழி பெயர்த்து அன்றைய தேசாதிபதி ஹென்றி மூர் மூலம் ஆங்கில மன்னருக்கு அனுப்பி வைத்ததிலிருந்து அன்றைய முஸ்லிம்களது அரசியல் நோக்கின் பின்தங்கிய நிலையைப் புரிந்து கொள்கிறோம். சம்பிரதாயங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றிலிருந்து விடுபட்டு தூரப்பார்வையுடன் சிந்திக்கும் பாங்கை காசிம் புலவரில் காண முடியவில்லை.

என்றாலும் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பை மாத்திரம் நோக்கின் சிங்கள - தமிழ்ப் பரிவர்த்தனை மூலம் செய்துள்ள சாதனைகள் கோடிட்டுக் காட்டத்தக்கவை. ஆங்கிலம் படிப்பது ஹறாம் என்ற தடைக்கற்கள் நாட்டப்பட்டது மட்டுமன்றி, பள்ளிக்குள் சிங்களம் பேசுவது பாவம் என்ற வாதமும் முன் வைக்கப்பட்ட கட்டம் அது.

டிடி அலீ ஹுசைன் (இன்று எங்கள் நிலை) என்ற கவிதையில் மேல் நாட்டு நாகரிகம் என்று நம் பெண்கள் ஏமாந்து அணியும் உடை பற்றி அங்கதமாகச் சாடுகிறார்.

டிடி அலீ ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்
ஹுசைன் ஹுசைன் ஹுசைன்

“எங்கள் அன்னையர் தமது மார்கங்களை நன்றாக மறைத்தே சட்டை அணிந்தார்கள். இன்றோ கன்னியர் கக்கம் தெரியவல்லவாறு சட்டை அணிகிறார்கள். மார்கங்கள் வெளியே தெரியும் கழுத்துப் பெரிய சட்டைகளை

என் கண்ணில் காட்டாதீர். கேவலமான இந்தச் சட்டையை அணிய வெட்கமாக இல்லையா?”

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பயிலப்படும் ஜனரஞ்சக ஓதலான ரசூல் மாலையின் சில பகுதிகளையும் புலவர் சிங்களத்தில் பெயர்த்தார் :

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்
என்றுரைத்து துஷ்மானை யான் துரத்தி
துய்யோனை யான் புகழ்வேன்.

நிஃதீலே கிர் ரஹ்மான் ரஹீம் கிஃதீன்
ஒஃ பைநு ஷானு னஃரூ லீல டேலீயன்
வஃதீ.

என்று அதே இசையில் முதலடி ஆரம்பிக்கிறார். இக்கவிதையிலும் பெரிய தெவி, அல்ப ஜலயென் போன்ற சிங்களச் சொற்கள் விரவி வந்துள்ளன. ரசூல் மலை நிறைவு பெறமுன் கவிஞர் காலஞ் சென்றுவிட்டார். முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நிலவும் இன்னொரு ஜனரஞ்சக அறபி இலக்கியமே சுப்ஹான மௌலித். இதனை அடியொற்றி ஷாஹ் லேஃய (ஞான ஒளி) என்ற சிங்கள மௌலிதை இயற்றினார். அறபு - சிங்கள இலக்கியப் பரிவர்த்தனை, சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தில் புதிய மரபுகள் ஏற்பட வழி வகுத்தது. தமிழில் அறபிச் சொற்கள் முஸ்லிம் புலவரின் வாயிலாகப் புகுந்தது போல அல்ஹித் கிஃதீன், அல்ஹித் டேலீய் அஃஃ, ஷாஹ் ஷானு, ஷாஹ் கிஃயா, ஷாஹ் போன்றவை சிங்கள இலக்கியத்திலே விரவி வர காஸிம் புலவர் முதற்காரணர் ஆகிறார்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலக்கியத்திற்கோர் ஆதர்சம்

புலவர் கதிர்காமக் கும்மி, கதிர்காமக் கடவுளின் காரணக் கவிதை ஆகிய கவிதைகளை யாத்து ஹிந்து - முஸ்லிம் ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தினார்.

என் தெய்வ முன் தெய்வமென்றே
எரித்து மாரடிப்பதென்ன
எண்ணும் நாளெல்லவர்க்கும்
ஏழாக இருப்ப தென்ன
கதிர்மதி இரவு மொன்றே
காணும் பகல் தானு மொன்றே
துதிபெறு தெய்வ மொன்றே
சொல்ல வேண்டுமோ வின்றே

கதிர்காமக் கடவுள் என்ற சிறு பிரசுரத்தின் இறுதிக்கவிதையில் மேற்காட்டியவாறு ஒருமைப்பாட்டுக் கவிதைப் புலவர் வலியுறுத்துகிறார்.

கண்டியிலுள்ள ஸ்ரீ தலதா பற்றியும் சிங்களத்தில் அழகிய கவிதையொன்றினை வெளியிட்டுள்ளார். சிங்களப் புலவர்களே வியக்கும் அளவுக்கு “ශ්‍රී දළදා වර්ණනාව” கவித்துவ முழுமை கொண்டது.

காஸிம் புலவரது சிங்களக் கவிதைகளுக்குச் சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைந்தது “සිංහල මුස්ලිම් එක්සත්වීම” (சிங்கள - முஸ்லிம் ஒருமைப்பாடு) என்ற கவிதை :

සැවොම අපේ ඉති භාසය බලමින්
එච්තරවී ලක්වැසි ජාති
එකම පවුලමෙන් සමගිය ඇතිකර
දූත ගෙන හිත සලසන නීති
නියම පිරිමි බව ඇඟවෙන්නට නිසි
සුසිරිත් ඇතිකර වී පීති
වහම රටේ නිදහසය ලබන්නට
ඉදිරියටම එනුනොව හිති

“இன்னும் மக்கள் அனைவரும் வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்து துணிவுடன் ஒரே குடும்பத்தைப் போல் ஐக்கியமுற்று, மகிழ்வுடனும் சீலமுடனும் உண்மை வீரர் என்பதை வலியுறுத்தி பயமின்றி நாட்டின் சுதந்திரத்தை மீட்டெடுக்க முன்னணியில் திரளுங்கள்.”

ආහාර ජාතින් අදින්න රෙදි පිළි
බොහොම හිඟයි තවමත්ම රටේ
කෑ මොර ගැසුවට නොලැබෙයි ජීවා
නැත්නම් මුදලක් අතේ මීටේ
බෝ කර ගන්නට වී කුරහන් අල
බකල වෙහෙසවනු සෑම විටේ
ආදර යෙන් මේ කියන කාරණා
බාර ගතොත් අයසට නොවැටේ

“இன்னும் இந்நாட்டிலே உணவு வகைகளும், உடை வகைகளும் பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன. கையில் பணமில்லாத போதில் வீணாகப் பேசுவதால் இவற்றைப் பெற முடியாது. நெல், குரக்கன், கிழங்கு, வற்றாளை எல்லாம் செய்கை பண்ண முயலுங்கள். எனது இந்த வேண்டுகோளை ஏற்றால் சிரமப்படமாட்டீர்கள்.”

இக்கவிதைகளில் தேசிய ரீதியான சிந்தனைகள் இயல்பான, சரளமான ஓட்டத்துடன் கவிதையாக்கம் பெற்றுள்ளன. மத ரீதியான புரிந்துணர்வு மூலம் மட்டும் இலங்கையில் முவினங்களிடையேயும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தலாம் என்பது நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற ஒரு வாதம். எனினும் காஸிம் புலவர் வாழ்ந்த கட்டம், சமுதாய நிலை என்பவற்றின் பின்னணியில், அவரது முயற்சி ஓரளவு ஆரோக்கியமானது என்பதில் ஐயமில்லை.

புலவர் அவர்களின் கவித்துவப் பங்களிப்பினோடு, சிலாகித்துக் கூற வேண்டிய இன்னோர் அம்சம் அவரது நாடகங்கள். 1920 களின் இறுதிப் பகுதியில் சேகும்தார்ப்பள்ளி அயலில், அக்கரைப்பற்று ஹாசிம் ஆலிம் அவர்களது உதவியுடன் மேடையேற்றிய முதலாவது நாடகம் “கமருஸ்ஸமான்” ஆகும்.

கலைத்துறையை ராகம் சார்ந்த மதத்துறை ஓதல்களுக்குள் மாத்திரம் குறுக்கிக் கொண்ட ஒரு காலப் பின்னணியில், இந்நாடக முயற்சிக்கு எதிர்ப்பு எழுவது தவிர்க்க முடியாதது. எனினும் இதனை இருவரும் சமாளித்து விட்டனர். என்றாலும் புலவர் நாடகத்துறையைத் தொடரவில்லை. நீண்ட காலத்தின் பின்பு, டில்லியை வெள்ளையர் கைப்பற்றிய சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு “பாதுஷா ஸபர்” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினார். 1947 இல் மாத்தறை டவர் ஹோலில் காண்பிக்கப்பட்ட இந்நாடகத்துக்கு அமோக ஆதரவு கிடைத்தது. பின்னர் காலியிலும் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

ஈழத்தில் இன ஒருமைப்பாட்டின் தேவை பற்றி வலியுறுத்தப்படும் இன்றைய இலக்கியம் படைத்த மாத்தறைக்காஸிம் புலவர் பங்களிப்பை நாம் போற்றாதிருக்க முடியாது. இன ஒருமைப்பாட்டிலக்கியத்தை மத ரீதியில் மாத்திரம் குறுக்கிக்கொள்ளாது தேசிய ரீதியில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். உரை நடை, கவிதையில் மட்டுமன்றி சிறுகதை, நாவல், நாடகம் போன்ற வடிவங்களிலும் இன ஒருமைப்பாடு கருப்பொருளாக வேண்டும்.

அறபுத் தமிழின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னர், அறபு மொழி ஒரு பிரதேச மொழியாக இருந்தது. இஸ்லாத்தின் தோற்றத்துக்குப் பின்னர் அது இஸ்லாத்தின் மொழியாகவும்; அனைத்துலக மொழியாகவும் விரிவடைந்தது; வளம் பெற்றது. இதன் மற்றொரு வடிவமாகவே அறபுத்தமிழ் மொழி மரபு உருவானது எனலாம்.

அறபுத் தமிழ் தோன்றுவதற்கு முன்னர், வங்காளத்தில் அறபு வங்காளம் இருந்ததாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து தென்னிந்தியாவில் அறபுத் தமிழ் உருவாகி, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் வளர்ச்சியுற்றது என்பர். அறபு அனைத்துலக மொழியாக பரிணாமம் பெற்றபோது முதலில் பார்ஸி மொழி தாக்கமுற்றது. தொடர்ந்து, துருக்கி போன்ற வேறு மொழிகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அறபுமொழி பிற மொழிகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை இரண்டாக வகுத்துக் கூறலாம்.

ஒன்று, மொழி வடிவு தொடர்பானது. அடுத்தது, சொற்கள் தொடர்பானது. இஸ்லாம் பரவிய நாடுகளில் அறபுமொழி பரிச்சயமான போது, அந்நாடுகளின் மொழிகள் அறபு லிபியில் எழுதப்படும் நிலைக்கு மாறின. பார்ஸி, துருக்கி, மலே, உர்து போன்ற பல மொழிகள் அறபு லிபியில் எழுதும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இஸ்லாம் பரவிய எல்லா நாட்டு மொழிகளிலும் அறபுச் சொற்களும் மொழி மரபுகளும் இணைந்து கொண்டன. ஆசிய, ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க நாடுகளின் மொழிகள் பலவற்றில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம். ஏற்கனவே, அறபுவணிகர் மூலமாக அறபுமொழி பரிச்சயமானதை விட, இஸ்லாத்தின் மொழியாக விரிவடைந்த போது அனேகமான செல்வாக்கை உரிய மொழிகளில் ஏற்படுத்தியது. உதாரணமாக சிந்தி மொழியில் ஐம்பது ஒலிவடிவங்களைப் புலப்படுத்தும் முப்பது வரிவடிவங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், ஸ்பானிய மொழியில் அறபு மொழியைத் தழுவின “அல்” என்ற அடைமொழியோடு அனேக சொற்கள் காணப்படுவதாகவும் மொழியியலாளர் குறிப்பிடுவர்.

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்துக்கு முன்னரே அறபிகள் கடற் பயணிகளாகவும், சர்வதேச வணிகர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்களின் “பட்டுப்பாதை”க்கு நடுவே தென்னிந்தியாவும், இலங்கையும் அமைந்ததால் அவர்கள் இந்நாடுகளில் வணிக துறைமுக தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். முதலில் புவியியல், பொருளியல் காரணிகள் இத்தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினாலும், தொடர்ந்து அரசியல், சமூக காரணிகள் அதனை உறுதிப்படுத்தின. இதனால் தென்னிந்திய;

இலங்கைக் கரைகளில் அறபு முஸ்லிம் குடியேற்றங்களும் ஏற்பட்டன. அறபு நாடுகளுக்கும் இந்நாடுகளுக்கும் இடையிலான அரசியல் கலாசார தொடர்புகளும் வலுப்பெற்றன.

அறபு முஸ்லிம்களின் வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்பின் போது இப்பிரதேசங்களில் வழங்கி வந்த தமிழ்மொழியை அவர்கள் எதிர் கொண்டனர். நீண்ட கால இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கொண்ட இலக்கியப் பாரம்பரியம்மிக்க தமிழ் மொழிக்கும், அதே போன்ற இலக்கிய வளங்கொண்ட அறபுமொழிக்கு மிடையில் நிகழ்ந்த கலாசார கூட்டிணைப்பின் விளைவே அறபுத் தமிழின் தோற்றமாகுமென கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுக்ரி குறிப்பிடுகின்றார். அறபுத் தமிழ் என்ற பெயரே அது அறபும் தமிழும் இணைந்த ஒரு கூட்டுமொழி என்ற கருத்தை தருகின்றது.

இஸ்லாம் தென்னிந்தியாவில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரவியபோது, இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மக்கள், தொடர்ந்தும் தமிழ் மொழியையே பேசிவந்தனர். சில நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் தமது சுயமொழிகளை மறந்து அறபியை முதல் மொழியாக மாற்றிக் கொண்டனர். அல்லது சுயமொழியை முதன் மொழியாகவும் அறபியை இரண்டாவது மொழியாகவும் மாற்றிக் கொண்டனர். ஆனால் தென்னிந்திய இலங்கை முஸ்லிம்கள், இஸ்லாத்துக்கும் அறபுமொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததால் அவர்களின் அன்றாட சமயக் கிரியைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அறபுமொழி தேவை என்பதால், அறபு மொழியை வாசிப்பதற்காகவேனும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகினர்.

காலப்போக்கில், இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகள் நடைமுறைகளோடு பரிச்சயமான சொற்களுக்கு அவற்றுக்கு இணையான கருத்துக் கொண்ட தமிழ்ப்பதங்களை கண்டு கொள்ள முடியாத சிரமத்தை அவர்கள் உணர்ந்தனர். எல்லா மொழிகளுக்கும் தனித்தனியான கலாசாரம் இருப்பது போல்; தமிழ்மொழியும் இந்து கலாசாரத்தைத் தழுவியே வழங்கி வந்தது. ஆதலால் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளை முன்வைக்கும் அறபுச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தும் போது அவை இந்துக்கலாசாரம் தழுவிய கருத்துக்களையே முன்வைப்பதாக அமைந்தன. ஆதலால் தமிழ்ச்சொற்களை விடுத்து கருத்துச் செறிவிற்காக அறபுச் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. (உதாரணம்: தஸ்பீஹ் - தோத்திரம், வபாத்தானார் - காலமானார்)

மேலும், இஸ்லாத்திற்கே உரிய சில சொற்பிரயோகங்களை, அதே கருத்துச் செறிவுடன் வெளிப்படுத்தக்கூடிய சொற்களைப் பிறமொழிகள் கொண்டிருக்கவில்லை. இதனால் தமிழ் மொழியில் மட்டுமன்றி, ஏனைய மொழிகளிலும் கூட குறிப்பிட்ட அறபுச் சொற்களையே முஸ்லிம்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அல்லாஹ், ரஸூல், மலாஇகா, ஆகிறா, திலாவத், ஸகாத், ஹஜ், நபகா, ஹத், இத்தா, ஜிஹாத் போன்ற பல சொற்களை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தான் முஸ்லிம்கள் தமிழ்மொழியை அதன் இலக்கண மரபுடன் அறபியில் எழுதும் முறையினை தோற்றுவித்தனர். இதனையே அறபுத் தமிழ் என வழங்கினர். அதன் வரிவடிவம் அறபாகவும், ஒலி வடிவம் தமிழாகவும் அமைந்தது. இதில் இஸ்லாத்துடன் தொடர்புடைய அறபுச் சொற்களும் இணைந்து கொண்டன. உதாரணமாக நான் ஸுபஹூத் தொழுகைக்காக மஸ்ஜித் செல்கிறேன், என்ற வாக்கியத்தில் சுபஹ், மஸ்ஜித் என்ற இரு சொற்களும் அறபுச் சொற்களாக இருக்க அவை தமிழ் போன்றே பயின்று வருகின்றன.

இம்மொழி மரபுகளின் தோற்றத்துக்கான காரணங்களை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

- (1) முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தைக் காத்தல்.
- (2) அல்குர்ஆனுக்கான விளக்கவுரை அறபு மொழியில் மட்டுமே எழுதப்பட வேண்டுமென்ற ஐதீகம்.
- (3) தமிழ் எழுத்தறிவில்லாதவர்களுக்கு மார்க்க அறிவை புகட்டுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சி.
- (4) அறபுச் சொற்களை ஒலிச்சிதைவின்றி எழுதும் முயற்சி.

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் பதினான்கு எழுத்துக்களின் ஒலி வடிவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு அறபு மொழியில் இணையான எழுத்துக்கள் காணப்படவில்லை. ஆதலால், இம்மொழி மரபைக் கையாளுவதற்காக சில இடங்களில் பார்ஸி மொழியின் குறியீடுகளை அறபு எழுத்துக்களுக்குப் பயன்படுத்தினர். சில அறபு எழுத்துக்களுக்குத் தாமாகவே குறியீடுகளை உண்டாக்கிப் பயன்படுத்தினர். உதாரணமாக, பச்சை என்ற தமிழ் சொல்லிலுள்ள “ப” என்ற எழுத்தின் ஒலி வடிவத்தை குறிக்கும் எழுத்து அறபியில் இல்லை. இதற்கு பார்ஸி எழுத்தைக் கையாண்டனர். அல்லது “ப” என்ற அறபு எழுத்தின் கீழ் புள்ளியிட்டுப் பயன்படுத்தினர். அதே போன்று “ச்” என்ற ஒலிவடிவத்தை வெளிப்படுத்தும் வரிவடிவம் அறபு மொழியில் இல்லாத போது பார்ஸி எழுத்தையே பயன்படுத்தினர். வேறு சில இடங்களில் அறபு எழுத்துக்களின் மேலும் கீழும்

புள்ளிகளையும், கோடுகளையும், வளைவுகளையும் இட்டு தமிழ் மொழிக்குப் பொருத்தமான ஒலி வடிவத்தை ஏற்படுத்தி வழங்கி வந்தனர்.

தமிழ் உயிரெழுத்துக்களான எ, ஏ, ஓ, ஔ என்பவற்றுக்கு நிகரான அறபு எழுத்துக்கள் இல்லை. ஆதலால் அதற்கென குறியீடுகள் உருவாக்கப்பட்டன. “எ” ஒலிவடிவத்துக்கு எழுத்தின் கீழும் “ஓ” ஒலி வடிவத்துக்கு எழுத்தின் மேலும் “ழம்மு” க் குறியை தலைகீழாக வைப்பர். ஐ, ஔ என்ற உயிரெழுத்துக்களுக்கு அலிப்- யா, ஆலிப் வா இணைக்கப்பட்டு எழுதப்படும்.

- (1) அறபுமொழியில் உள்ள பின்வரும் எழுத்துக்களுக்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துக்கள் உண்டு.

அலிப், த, ற, க, ழ, ல, ம, ன, வ, ய

- (2) ஏனைய எழுத்துக்களுக்கு நிகரான எழுத்துக்கள் இல்லாமையால் அவை குறியீடுகள் மூலம் உணர்த்தப்பட்டன.

அறபுத் தமிழ் நூல்கள், இம்மொழி மரபை “லிஸானுல் அரிவி” என்றே குறிப்பிடுகின்றன. இதற்கான காரணம் யாதெனத் திட்டமாகக் கூற முடியவில்லை. ஆயினும் சில கருத்துக்களை ஆய்வாளர்கள் முன் வைக்கின்றனர்.

அறபி என்ற சொல் மருவி “அரிவி” என வந்திருக்கின்றது என்பது ஒரு கருத்தாகும். தெலுங்கு மொழி வழங்கும் ஆந்திர மாநிலத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் “அருவர்” என அழைக்கப்பட்டதாக திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எனும் நூலில் கோல்டுவல் குறிப்பிடுகிறார். தெலுங்கு மொழி பேசுபவர்கள் தமிழ்நாட்டை “அருவர் நாடு” என வழங்கியதாகவும்; கலிங்கப்போரில் சோழப் படையைக் கண்ட அந்நாட்டுப் படையணி “அருவர் அருவர்” என அஞ்சியோடியதாக கலிங்கத்துப்பரணி குறிப்பதாகவும் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை சுட்டிக்காட்டுகிறார். எனவே, தமிழ் பேசும் மக்களாகிய முஸ்லிம்களை “அருவர்” எனவும், அவர்கள் பயன்படுத்திய அறபுத் தமிழை “லிஸானுல் அரிவி” என்றும் வழங்கியதாக கூறுவர்.

அறபுத் தமிழ் ஒரு மொழியா, கிளை மொழியா என்பது விவாதத்துக்குரிய விடயமாக இருக்கின்ற போதும், அது தமிழிலக்கணத்தைத் தழுவினே பயன்படுவதால் கிளை மொழி என்ற நிலையில் தான் வைக்க முடியுமென

கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் குறிப்பிடுகின்றார். எனினும் இலங்கை, தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அன்று அது தீவிரமாகவே பரவியிருந்தது. இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் அறபுத்தமிழ் வழக்கிலிருந்ததை போர்த்துக்கேய தளபதியான பாபரோசா காட்டியுள்ளமை ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்னரே இங்கு அறபுத் தமிழ் வழக்கிலிருந்திருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

எனவே தான், ஹிஜ்ரி 12 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையேயான காலத்தில் அறபுத் தமிழில் அதிகமான கவிதை நூல்களும், உரைநடை நூல்களும் தோன்றியுள்ளன. தமிழிலக்கிய வடிவங்களோடு கஸீதா, மர்ஸியா, மத்ஹூ போன்ற அறபு இலக்கிய வடிவங்களிலும் அறபுத் தமிழில் நூல்கள் வெளியாகின. அறபு இலக்கியத்தின் கம்பீரமும்; தமிழிலக்கியத்தின் மென்மையும் இணைந்த சக்தியும்; உயிரோட்டமும் மிக்க உரைநடையாக அறபுத்தமிழ் உரைநடை காணப்படுவதாகவும், அறபு இலக்கிய பாரம்பரியமும்; தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியமும் இணைந்த ஒரு புதிய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை அறபுத்தமிழ் தோற்று வித்ததாகவும் கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுக்ரி குறிப்பிடுகின்றார்.

அறபுத்தமிழில் தப்ஸீர், ஹதீஸ், பிக்ஹூ, அகாஇத், தஸவ்வுப் போன்ற இஸ்லாமிய கலைகள் சார்ந்த ஆயிரக்கணக்கான நூல்களும் வானியல், தத்துவம், மருத்துவம், வரலாறு போன்ற கலைகளுடன் தொடர்புடைய எண்ணற்ற நூல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை அச்சப்பிரதியாகவும், கையெழுத்துப் பிரதியாகவும் உள்ளன. இதுவரை இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. நூல்களை விளங்குவதற்காக அறபுத்தமிழ் அகராதிகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. சென்னை அப்துல்லா ஸாஹிப் என்பவரால் 1925 இல் ஓர் அகராதி வெளியிடப்பட்டது. முத்துக்குளத்தூர் மௌலவி இபுறாஹிம் 1913 இல் ஓர் அகராதியை வெளியிட்டிருந்தார். இலங்கையைச் சேர்ந்த செய்யித் யாஸீன் மௌலானா 1955 இல் காமுஸுல் அறபி வ அர்வி என்ற அகராதியை வெளியிட்டுள்ளார். மட்டுமன்றி “அஜா இபுல் அக்பார்” என்ற பெயரில் 1870 இல் ஓர் அறபுத்தமிழ் பத்திரிகையும், “கஷ்பர் ரான் அல் கல்புல் ஜான்” என்ற பெயரில் 1889-90 களில் மற்றொரு பத்திரிகையும், 1955 இல் “இர்ஷாத்” எனும் பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையும் இலங்கையில் வெளியாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ் அச்சப் பொறிகள் வழக்கத்துக்கு வந்ததால் படிப்படியாக அறபுத்தமிழ் நூல்கள் வழக்கொழிந்தன. முஸ்லிம்கள் தமிழ்மொழி கற்பதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியமை இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க முடியும். பிற்கால தமிழ்

உரை நடை, அறபுத் தமிழ் உரைநடையிலிருந்து மாற்றமடைந்ததால் அல்லது விலகிச் சென்றதால் இந்நிலை ஏற்பட்டதாகவும் கொள்ள முடியும். அறபுத் தமிழ் மொழி மரபு வழக்கொழியும் நிலை தோன்றிய போது; அதே மரபில் தமிழ் உரைநடையை அமைத்த பெருமை எம். ஸீ. சித்திலெப்பை அவர்களை சாரும். அவரது “அஸ்ராருல் ஆலம்” என்ற நூலும், முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையும் அறபுத்தமிழ் பாணியிலேயே அமைந்திருந்தன.

எனவே தான், அனேகமான அறபுத் தமிழ் நூல்கள், மஸ்ஜித்கள், தக்யா-ஸாவியா போன்ற ஆன்மீக மையங்கள், தனியார் வீடுகள் போன்றவற்றில் தேங்கிவிட்டன. லண்டனிலுள்ள இந்திய அலுவலக நூலகத்திலுள்ள பதினையாயிரம் நூல்களில் அறுபது அறபுத்தமிழ் நூல்கள் இருப்பதாக கலாநிதி சுக்ரி குறிப்பிடுகிறார். இலங்கை, தமிழக அரசு சுவடிக் கூடங்களிலும் அறபுத்தமிழ் நூல்கள் காணப்படுகின்றன. அறபுத் தமிழ் மரபு வீழ்ச்சியுற்றாலும், இலங்கை, தமிழக முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் அறபுச் சொற்கள் பயின்று வருவது அதன் தாக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

❖ அறபுத் தமிழ் நூல்கள்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை

ஆசிரியர்	நூல்	மொழிபெயர்ப்பாளர்	மொ.பெ.நூலின் பெயர்
இமாம் பைஹகி செய்கு வலியுத்தீன் காதிரி பாக்கீர் யஸீத் இப்னு மாலிக்	சுஅபுல் ஈமான் மிஷ்காத்துல் மஸாபீஹ் -----	ஐமாலுத்தீன் ஆலிம் ஹாபிஸ் அப்துர் றஹ்மான் மாப்பிள்ளை ஆலிம்	சுஅபுல் ஈமான் மின்ஹாத்தில் மஸாபீஹ் மதினதுந் நுஹாஸ் (கதை)

சுயமாக எழுதப்பட்டவை

நூல்	துருகியர்	காலம்/இடம்
புதாஹாத்தூர் ரஹ்மானிய்யா	ஹபீப் முஹம்மத் ஆலிம்	(ஹி.1296) காயல் நகர்
தப்ஸீர் பத்ஹுல் கரீம்	நூஹு் லெப்பை	(ஹி.1299) காயல் நகர்
பத்ஹுர் ரஹ்மான்	செய்கு முஸ்தபா	(ஹி.1290) இலங்கை
பத்ஹுல் மஜீத்	நூஹு் லெப்பை	(ஹி.1331) காயல் நகர்
மஜ்மஉல் ஸவாஹிர்	ஜீலான் பக்கீர் ஆலிம்	(ஹி.1317)
பத்ஹுத்தையான்	ஆலிமுல் அரூஸ்	(ஹி.1291)
ஹிதாயதுன் நஜாத் பில் அகீதா	முஹம்மத் காதிரி சுத்தாரி	(ஹி.1315)
இல்முல் பராஇழ்	மௌலவி அப்துர் ரஹ்மான்	(ஹி.1324)
மராகிபுல் மவாஹிபு	ஆலிமுல் அரூஸ்	-
சுல்தானுல் உலமா	ஹாஜி நூருத்தீன்	(ஹி.1316) கொழும்பு
கஸஸுல் அவ்லியா	நூஹு் லெப்பை	(ஹி.1299)
பிதாயதுல் ஹிதாயா	மாப்பிள்ளை ஆலிம்	-
மிப்தாஹுர் ரஹ்மான்	ஹபீப் முஹம்மது ஆலிம்	(ஹி.1308)
சின்ன ஹதீஸ் மாலை	ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன்	-
ரமழான் மாலை	முஹம்மத் இஸ்மாயில் ஆலிம்	(ஹி.1357)

பத்ஹுத்தையான்

இது, அல்லாமா மாப்பிள்ளை ஆலிம் எனப்பட்ட செய்யித் முஹம்மத் ஆலிம் என்பவரால் ஹி 1291 இல் எழுதப்பட்ட பிக்ஹு துறை சார்ந்த ஒரு நூலாகும். இதன் முழுப்பெயர் “மகாணி முலாஹித் திப்யானி பீ ஷாஹி மஆனி பத்ஹுத்தையான்” என்பதாகும்.

ஆசிரியர், நூலை இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றார். “இல்ம்” பல என்றாலும், தீன் அளவில் சேர்க்கப்பட்ட “இல்ம்” அல்லாது வேறு இல்லை. இந்த இல்மில்

பர்ளு உண்டு. பர்ளு, பர்ளுஐன், பர்ளுகிபாயா என இரண்டாகப் பிரியும். எல்லா இல்முகளிலும் இல்முத்தீன் ஏற்றமானது. ஒரு விடயத்தைக் கேட்பதும், படித்துக் கொடுப்பதும் இரண்டாயிரம் ரகஅத் தொழுவதை விட ஏற்றமானதாகும். பிக்ஹுடைய இல்மு, இல்மில் ஏற்றமானது.

அறபியறிவில்லாத பாமரர்களுக்காக (பிக்ஹுடைய இல்மைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு) இது ஆக்கப்பட்டது. இந்நூலின் பதிப்புரிமை ஐமால் முஹம்மத் இப்னு அப்துல் காதிர் ஆலிம் கிர்கரி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அனைத்துக்கும் மூலக்கல் உண்டு. மார்க்கத்தின் மூலக்கல் - தூண் பிக்ஹாகும்.

ஷரீஅத்தானது ரஸூல் சொல்லதாம்
 தரீகத்தானது ரஸூல் செயலதாம்
 ஹகீகத்தானது ரஸூல் ஹாலதாம்
 ஹக்கை அறிவது ரஸூல் ஸிர்ரதாம்
 பரீகத் என்னும் ஷிஆ கூட்டக்காரர்
 பயனறியாமல் கருகிப் போனார்
 சரிவொத்த பாதை வாஸிலாவார் (பக்-25)

காஹிர் அஹ்மத் லெப்பை ஆலிம் குமாரன் அல்லாஹ்வுடைய ரஹ்மத்தை ஆதரவு வைத்து ஸையித் முஹம்மதென்னும் பாவி சொல்கிறான். “இத்தேசங்களில் முஸ்லிமாகிய மிகுந்தவர்கள் அறப்புப்பாஷையால் கோர்வையாக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறித்த கிதாபுகளைப் பார்த்து மார்க்க விளக்கங்களை விளங்கிக் கொள்ள கூடாமையா யிருக்கின்ற ஸபிபினால், முன்னாலே தமிழ்ப்பாஷையினால் யான் உரையாக்கி அச்சிட்டிருக்கின்ற பத்ஹூல் முஈன், பத்ஹூஸ்ஸலாம், பத்ஹூத்தையான் இன்னும் எல்லாம் சேகரமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் படி ஒரே கிதாபாக கோர்வையாக்கி அச்சிடும்படி மிகுந்தவரும் வேண்டுதல் செய்வதால் இந்த கிதாபை கோர்வை செய்யலானேன். அல்லாஹு தஆலா, எனக்கும் அவர்களுக்கும் ரஹ்மத் செய்து, இந்த நாட்டத்தையும் நிறைவேற்றி இதன்படி அமல் செய்ய உதவி செய்வானாக. இன்ஷா அல்லாஹ்.

இந்த கிதாபில் சில ஹதீஸ்களையும், வ.'முகளையும், கல்பில் உறுதியையும், ஆசையையும், பயங்கரத்தையும் வருத்தும் மதுரமான சில பைத்துகளை தேவையான தானங்களில் வருத்தப்படும் இன்ஷா அல்லாஹ்.

நூலாசிரியரின் இந்த முகவுரை, நூலைப்பற்றிய உள் எடக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஈமான், அர்கான் தீனுல் இஸ்லாம், அர்கான் தீனுத் தவஹீத், ஸியாரதுர் ரவ்ழா என்ற தலைப்புகளில் ஆரம்ப அறிவைக் கொடுப்பதோடு, தொடர்ந்து இஸ்லாத்தின் கடமைகள் பற்றிய விளக்கமும் அன்றாட வாழ்வில் இடம்பெறும் வகாலா, ஆரியா, வதீஆ, ஹிபத், வக்ப் போன்ற முஆமலாத் பற்றிய விடயங்களும், தவிர்க்கப்பட வேண்டிய மது, அவதூறு, யமீன் போன்றன பற்றியும் விளக்கப்படுகின்றன. கிதாபுந் நிகாஹ், கிதாபுல் பராஇழ் முதலான பாடங்களும் காணப்படுகின்றன. சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் முஸ்லிமுடைய தனிப்பட்ட, குடும்ப, சமூக வாழ்விற்குத் தேவையான அடிப்படை விடயங்கள் இந்த நூலில் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்களின் பத்ஹுர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜுமதி தப்ஸீரில் குர்ஆன்' அறபுத் தமிழ் விளக்கவுரை

அறிமுகம்

அறபுத் தமிழில் பதிப்பாகி, வெளிவந்த முதல் குர்ஆன் விளக்கவுரை நூல் பத்ஹுர் ரஹ்மானாகும். கிடைக்கின்ற தகவல்களின் படி தமிழ் நாடு, இலங்கை உட்பட, தமிழ் பேசும் உலகில், அறபுத் தமிழில் வெளிவந்த புனித குர்ஆனுக்கான மொழிபெயர்ப்பு, விரிவுரை முதல் நூலாக “பத்ஹுர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜுமதி தப்ஸீரில் குர்ஆன்” என்ற இந்நூலே காணப்படுபடுகின்றது. இந்தவகையில் “ஏனைய துறைகளில் அறபுத் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய களமாக விளங்கிய இலங்கை நாடே, முதலில் அறபுத் தமிழில் குர்ஆன் மொழியெர்ப்பு, விளக்கவுரை நூலை வெளியிடுவதற்கும் களமாய் விளங்கியது.” பத்ஹுர் ரஹ்மாணை இலங்கையின் பேருவளையைச் சேர்ந்த செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள் கி.பி. 1874/ஹி. 1290 இல் இந்தியாவில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

❖ **செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணி**

செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள், இலங்கையின் தென் மாகாணத்திலுள்ள பேருவளை என்னும் நகரத்தில் “மாளிகாச் சேனை” என்னும் பகுதியில் பாவா ஆதம் மரைக்காயர் அவர்களுக்கும், தங்கமுத்து நாச்சியார் அவர்களுக்கும் மகனாய் (ஹிஜ்ரி 1252 ஆம் ஆண்டு) கி.பி. 1836 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்கள்.

செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்களின் முன்னோர் பரம்பரைத் தொடர்பு, அப்பாஸிய ஆட்சிக்காலப் பகுதியில் கலீபாவுக்கும், உலமாக்களுக்கும் இடையில் எழுந்த

குர்ஆன் படைக்கப்பட்டதா? இல்லையா? என்ற சர்ச்சையின் காரணமாக அறபு நாட்டிலிருந்தும், ஆசியாமைனரில் இருந்தும் பலர் வெளியேறிய சம்பவத்தில் இருந்து ஆரம்பமாகின்றது. ஆசியாமைனரில் (சின்னாசியா) இருந்து கி.பி. 800ஆம் ஆண்டளவில் வெளியேறி, இந்தியாவுக்கு வந்த "சுல்தான் ஜமாலுத்தீன்" என்பவரின் பரம்பரையிலேயே சேக் முஸ்தபா பிறந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

செய்ஹ் முஸ்தபா ஆலிம் அவர்களின் இளம் வயதிலேயே, அவர்களின் தந்தையாழ்வாரணத்தில் வைத்து மரணமாகிவிட்டதால், தாயின் அரவணைப்பிலேயே வளர்ந்து வந்தார்கள். செய்கு முஸ்தபா ஆலிம் அவர்களுக்கு ஒரு சகோதரரும் இரண்டு சகோதரிகளும் இருந்தார்கள்.

❖ கல்வி தேடல்

இளம் வயதிலேயே இயற்கையாக மார்க்கக் கல்வி, அறபு மொழிக்கல்வியின் பால் அதிகமாக ஈர்க்கப்பட்டிருந்த செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள், கொழும்பு பள்ளிவாயலில் தான் சந்தித்த காயல்பட்டணம் முஸ்லிம் தனவந்தர் ஒருவரின் உதவியோடும் ஆலோசனையோடும் அவரின் அறிமுகக் கடிதம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டு ஹிஜ்ரி 1265 இல் தனது 13 ஆவது வயதில் தென்னிந்தியாவின் காயல் நகருக்கு சென்றார்கள். பெரியார் ஹபீப் முஹம்மது ஆலிம் அவர்களிடம் சன்மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றார்கள். பிக்ஹூ, மஆனி, மன்திக், தப்ஸீர், ஹதீஸ் ஆகிய துறைகளில் பல நூல்களைக் கற்று முன்னணியில் திகழ்ந்தார்கள்.

இதன் பின்னர் தாயகம் திரும்பிய செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள் சன்மார்க்கக் கல்வியை இலங்கையில் பரப்பும் முயற்சியில் தீவிர அக்கறை செலுத்தியதுடன் இதற்காக காலியில் மத்ரஸா ஒன்றையும் ஆரம்பித்து தானே அதன் உஸ்தாதாகவும் (ஆசிரியராக) கடமை யேற்றார்கள். இதேகாலத்தில் காலியில் ஏற்பட்ட பல மார்க்கப் பிரச்சினைகளுக்கு "பத்வா"வும் வழங்கி வந்தார்கள்.

அதன் பின் ஹஜ்ஜுக் கடமையை நிறைவேற்ற புனித மக்காவுக்குச் சென்ற செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள், மக்காவில் மிகப் பிரபல இமாமாக விளங்கிய "இமாம் சையித் அஹ்மது னைனீ தஹ்லானி" அவர்களை சந்தித்து அவர்களின் ஆசியையும் பெற்றார்கள். இலங்கையில் பிரபல ஹதீஸ் கிரந்தமான "ஸஹீஹ் புகாரியை" ஒதி பாராயணம் செய்யும் முறையை முதன் முதலில் ஹிஜ்ரி 1301 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

❖ இலக்கியப் பங்களிப்பு

செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள் அறபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் திறமை பெற்று விளங்கினார்கள். இவ்விரு மொழிப்பயிற்சியால் பிற்காலத்தில் உரை எழுதவும், நூல்களியற்றவும், உபந்நியாசம் செய்யவும் ஆற்றல் பெற்றார்கள். அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் பின்வருமாறு :

1. அறபுத் தமிழ் பாடலாக இயற்றப்பட்ட மீசான்மாலை அவர்களின் கவி பாடும் ஆற்றலை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அறபுச் சொற்கள் சேர்ந்து வரும், இம்மீசான் மாலையில் 149 பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூல் கி. பி. 1868 இல் (ஹி. 1285) முதல் முறையாக பதிப்பிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் இன்றும் கிடைக்கக் கூடிய ஆரம்பகால அறபுத் தமிழ் நூல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இவருடைய மகன் செய்ஹ் முஹம்மத் என்பவர், இதற்கு ஒரு விளக்கவுரை நூலை அறபுத் தமிழில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் இஸ்லாமிய மெய்ஞானத்துடன் (தஸவ்வுப்) தொடர்புடையதாகும். உண்மையான இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை மக்கள் முன் வைப்பதற்காக இலங்கையில் எழுதப்பட்ட மிகப் பழைய அறபுத் தமிழ் நூல்களில் மீசான் மாலையும் ஒன்றாகும். இலங்கை முஸ்லிம்கள் உண்மையான இஸ்லாத்தை அறியாததால் “பித்அத்கள்” அவர்களை பாழாக்கிவிட்டன. இந்நிலை நீடிப்பின் முஸ்லிம்களை இனங்கான முடியாத நிலை தோன்றும். அதனால் “பித்அத்” துக்களை நீக்கி, “தவ்ஹீதை” நிலைநாட்டவே, இந்நூலை தாம் எழுதியதாக நூலாசிரியர் குறித்துள்ளார். இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமான செயற்பாடுகளை விளக்கிக் காட்டுவனவாக இந்நூலுக்கு எழுதப்பட்ட விளக்கவுரை நூலும் அமைந்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது. இவ்விளக்கவுரை நூல் பம்பாயில் உள்ள “மத்பஹ் குலசார் ஹஸன்” என்னும் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
2. ஹிஜ்ரி 1282 இல் செய்ஹ் அஹ்மதிப்னு முபாறக் மௌலானா அவர்கள் பேரில் அறபியில் சொற்குவை, பொருட்சுவை நிரம்பிய கவிதைகளை (“மர்திய்யா” இரங்கற்பா) இயற்றினார்கள். செய்ஹ் அஹ்மத் முபாறக் மௌலானா அவர்கள் இறையடி சேர்ந்த தினத்தன்று அவர்களின் தைக்கியாவில் இக்கவிதைகள் பாடப்படுகின்றன.
3. ஹிஜ்ரி 1288 இல் முஹர்ரம் 2 ஆம் நாள் பவாரிகுல் ஹிதாயா என்ற அறபு மொழி மார்க்கச் சட்ட நூலை “சஹ்லுத் தவ்லா” என்ற மூல நூலிலிருந்து அறபுத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்கள்.

4. “பத்ஹூர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜிமத்தி தப்ஸீரில் குர்ஆன்” என்ற தப்ஸீர் நூலை அறபுத் தமிழில் ஹி. 1291 இல் வெளியிட்டார்கள்.
5. ஹிஜ்ரி 1297 இல் பத்ஹூல் முஈன் என்ற மார்க்க சட்ட நூலுக்கு அறபியிலேயே சுருக்கமான விளக்கம் (ஹாஷியா) எழுதினார்கள்.
6. “இப்னு நபாதா” உடைய முதலாவது குத்பாவுக்கு அறபுத் தமிழில் உரை எழுதினார்கள்.
7. “ஸபீனத்துன்னஜாத்” எனும் கிரந்தத்தை அறபுத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்கள்.
8. “இஹ்யா”வில் உள்ள “பவாயிதுல் அகாயித்” என்ற பாடத்தை அறபுத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, மீசான் மாலையில் சேர்த்தார்கள்.
9. செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள் தமிழ் மொழியில், தமிழ் லிபியில் இயற்றிய கவிதை நூல், மெஞ்ஞானத் துதி என்பதாகும்.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மான் - ஓர் அறிமுகம்

இஸ்லாமிய வழிகாட்டல் அத்தியவசியமானது எனப் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு யுகத்தில் செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்கள் “பத்ஹூர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜிமத்தி தப்ஸீரில் குர்ஆன்” எனும் தனது விளக்கவுரை மூலம் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு வழிகாட்ட முனைந்தார். அக்காலத்தைப் பொறுத்தவரை இவ்விளக்கவுரை மக்களிடத்தில் நன்மதிப்பையும் நல் வரவேற்பையும் பெற்றது எனலாம். அறபுத் தமிழில் அமையப் பெற்றது என்ற வகையில் அன்றைய முஸ்லிம்களால் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளவும் பின்பற்றவும் முடியுமான ஒரு விளக்கவுரை நூலாக இது விளங்கியது.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானின் அமைப்பு

அல் குர்ஆனுக்குரிய முப்பது ஜுஸ்உக்களுக்கும் அறபுத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பும், விரிவுரையும் செய்ஹ் முஸ்தபா அவர்களால் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக எழுதி முடிக்கப்பட்டபோதும், அவர்களின் முயற்சியினால்

அல்குர்ஆனின் கடைசி ஐந்து “ஐஸ்உக்கள்” (பாகங்கள்) மட்டுமே பம்பாயில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவை 26 ஆவது ஐஸ்உ (பாகம்) வான “ஹாமீம்” எனும் “ஐஸ்உ” விலிருந்து, முப்பதாவது ஐஸ்உவான “அம்ம” ஐஸ்உ வரையுமுள்ள நாற்பத்தி ஆறு (46) சூறாக்களை (அத்தியாங்களை) உள்ளடக்கியுள்ளன.

663 பக்கங்களில் இருந்து ஐந்து பாகங்களுக்கு (ஐஸ்உக்கள்) மான (46 சூறாக்கள்) மொழிபெயர்ப்பும், விரிவுரையும் அச்சடிக்கப் பட்டுள்ளன. இதுதவிர சுமார் 10 பக்கங்களில் இத்தப்ஸீரின் பெயர், முன்னுரை, பிழைத்திருத்தம், பதிப்புரை என்பன அமைந்துள்ளமை, இன்றைய நவீன யுகத்தில் வெளிவரும் ஒரு நூலுக்குரிய அனைத்து அம்சங்களையும் இத்தப்ஸீர் கொண்டுள்ளது என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. இந்த பத்துப்பக்கங்களில் முதல் பக்கத்தில் இத்தப்ஸீரின் பெயர், எழுதியவர் பெயர், பதிப்பித்த அச்சகம், நோக்கம் என்பன சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

மற்றொரு விடயமும் கவனத்திற்குரியதாகும். அதாவது இத்தப்ஸீர் நூல் ஹிஜ்ரி 1290 இல் முஹர்ரம் மாதம் முப்பதாம் நாள் அச்சிடப்பட்டதாக இக்குறிப்புக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் இத்தப்ஸீர் நூல்பற்றி எழுதிய அனைவருமே (கலாநிதி. சுக்ரி, பேராசிரியர். உவைஸ், எஸ். பொன்னுத் துரை, கலாநிதி. சுஜப் ஆலிம், ஏ.எம். முஸ்தகீம்) இது ஹிஜ்ரி 1291ல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானின் உள்ளமைப்பு

பத்ஹூர் ரஹ்மானின் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஐந்து ஐஸ்உக்களுக்குமான தப்ஸீரின் உள்ளமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், குர்ஆன் வசனங்களை பகுதி பகுதியாக எழுதி, அதற்கு விரிவுரை செய்கின்ற முறையே தொடர்ந்து கையாளப்பட்டுள்ளது. இதில் குர்ஆனின் ஆயத்துக்கள் (வசனங்கள்) தடித்த எழுத்தில் சகல குறியீடுகளையும், “ஹர்புகளை”யும் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, குர்ஆன் வசனங்களுக்கு இரு மருங்கிலும் அடைப்புக்குறி (Brackets) இடப்பட்டு, குர்ஆனின் வசனங்களுக்கு இலக்கங்கள் இடப்பட்டதால், ஒவ்வொரு வசனத்தையும் இனங்காண்பது சிரமமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு வசனங்களிலும் அதை முழுமையாகவோ அல்லது, மொழி பெயர்க்கக் கூடிய வகையில் அதன் ஒரு பகுதியையோ, அடைப்புக்குறிக்குள் (மேற்சொன்ன அமைப்பில்) அடையாளப் படுத்திய பின் அதற்கு விரிவுரை அறப்புத்தமிழில் செய்யப்பட்டுள்ளது. சில விரிவுரைகளை ஆரம்பிக்கும் போது, “எ.:னி” (நாடுகிறார்) என்ற அறப்புச்

சொல்லைக் கொண்டே அவ்விரிவுரையை ஆரம்பிப்பதை அடிக்கடி காணமுடி கின்றது. இம்முறை அறபு மொழி தப்ஸீர் நூல்களில் பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ள முறையாகும்.

இத்தப்ஸீரின் இறுதிப்பக்கத்தில் “பிழை திருத்தம்” என்ற தலைப்பிட்டு, இத்தப்ஸீரில் இடம்பெற்றுள்ள சில பிழையான சொற்களுக்கு சரியான சொல் அறபுத் தமிழிலேயே தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான சொற்களுக்கு, திருத்தமான சொற்கள் தரப்பட்டுள்ளன. சில வசனங்களை பிழை திருத்தி வாசிக்குமாறு, திருத்திய வசனங்களும் கடைசிப் பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் இறுதியில் பின்வரும் குறிப்புக்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

“இதாகிறது றஜிஸ்தர்” செய்யப்பட்டதாயிருக்கும். மேலே கூறப்பட்ட பேர்களுடைய உத்தரவின்றி அச்சிடக் கூடாது” என்று அக்குறிப்பு காணப்படு கின்றது.

அதன் கீழ் பின்வரும் பெயர் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

“முஹம்மது ஹுஸைன் பின் அப்துர் ரஹ்மான்”. இத்தப்ஸீர் பம்பாயில் ஹுஸைனி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டதாக முன்பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், அவ்வச்சக உரிமையாளரின் பெயராக “முஹம்மது ஹுஸைன்” இருக்கலாம்.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானின் மொழிநடை

“பத்ஹூர் ரஹ்மான்” விரிவுரை நூல், பிரபல தப்ஸீர் நூலான தப்ஸீர் ஜலாலைனை பின்பற்றி, அதன் அமைப்புக்களுக்கேற்பவே அறபுத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், இலங்கை, தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பேச்சு வழக்கிலிருந்த தமிழ் மொழி நடையே பெரும்பாலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம்களின் இப்பேச்சு, எழுத்து, மொழிநடை, இலங்கை, தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கிடையில் காணப்பட்ட நெருக்கமான இலக்கிய, சமய, சமூக உறவுகளின் சான்றுகளாகவே காணப்படுகின்றன. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் முதல் அரை நூற்றாண்டிலும் இலங்கை, தென்னிந்தியாவில் வெளிவந்த அறபுத் தமிழ் நூல்களில் காணப்படக் கூடிய பொதுவான தமிழ் நடையே பத்ஹூர் ரஹ்மானிலும் காணப்படுகின்றது. சில ஆய்வாளர்கள் “முஸ்லிம் தமிழ்” அல்லது “சோனகத் தமிழ்” என்று குறிப்பிடும் முஸ்லிம்களின் தமிழ் நடை என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஏனெனில் “இம்மொழி நடை, தமிழ் இலக்கணத்துக்குட்பட்ட தமிழ் சொற்களாக, சொற்றொடர்களாக இருந்த போதும், சமகாலத்தில் (19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில்) வாழ்ந்த தமிழ் மக்களால் கையாளப்படவில்லை” என்பதை மொழியியல் ரீதியில் ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் காண்பிக்கின்றன. இவ்வாறு முஸ்லிம்களால் மாத்திரம் கையாளப்பட்ட இத்தமிழ் மொழி நடை, கி. பி. 1970 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி வரையிலும் முஸ்லிம்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எழுத்து, பேச்சு வழக்குகளில் தாராளமாக இடம்பெற்றிருந்தன. இக்காலத்திற்குப் பின் இது படிப்படியாக வழக்கிழந்துவிட்டது. முக்கியமாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் அரை நூற்றாண்டு காலத்திலும், அதற்கு முன்னரும் அறபு மதரஸாக்களில் கல்வி கற்ற உலமாக்களால் அல்லது பள்ளிவாயல்களில் கடமையாற்றிய ஆலிம்கள், லெப்பைமார்களால் செய்யப்பட்ட “குத்பா” உரைகளிலும் பொதுப்பிரசங்கங்களிலும் இவ்வாறான மொழிநடை கையாளப்பட்டமை பல முறை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானில் இடம்பெற்றுள்ள மொழி ஆதிக்கம்

பத்ஹூர் ரஹ்மானின் மொழி நடையில் அறபு மொழி இலக்கண ரீதியிலான மொழி பெயர்ப்பின் பாதிப்பு காணப்படுவது போலவே, அறபுச் சொற்களின் செல்வாக்கும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. முஸ்லிம்களின் தமிழ் பேச்சு வழக்கிலும் ; மொழி நடையிலும் அறபுச் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பரவிக்காணப்படுவது போன்றே பத்ஹூர் ரஹ்மானின் மொழி நடையிலும் அதிகமான அறபுச் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் காணப்படுகின்றன. சுமார் 700 சொற்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ள அவரது முன்னுரையில் பதினைந்து வீதம் (சொற்கள் 15%) அறபுச் சொற்களாகவே உள்ளன. இவ்வறபுச் சொற்களில் சில இஸ்லாமிய வழிமுறை, நம்பிக்கை, கடமைகள், மார்க்க நுணுக்க விடயங்கள் சார்ந்த கலைச்சொற்களாக, பல விரிந்த பொருளைத் தருகின்றவைகளாக, அறபியில் கூறப்படுவது ஏற்றமானதாகக் காணப்படுவதால் அவை அறபுச் சொற்களாக இடம்பெற்றிருப்பது சிறந்ததாகும். உதாரணமாக “தௌஹீத்”, “ஈமான்”, “மலக்கு”, “வாஜிபு”, “மு.:மீன்”, “அகாயித்”, “ஆகிறத்து”, “துன்யா”, “றகுல்”, “நபி” போன்ற நூற்றுக்கணக்கான சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். இச்சொற்கள் இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கை, சமய வழிபாடுகளோடு இரண்டறக்கலந்து, மிக ஆழமான கருத்தையும் பெற்றுள்ளதோடு, இஸ்லாத்தின் தோற்ற காலத்தில் இருந்து எல்லாமொழிகளிலும் அதே அறபுச் சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்று உலகின் பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்படும் இஸ்லாம் பற்றிய நூல்களிலும் கூட, இச்சொற்கள் பெரும்பாலும் அறபுச் சொற்களாகவே

பயன்படுத்தப்படுவதுடன் முடிந்தளவு அந்தந்த மொழிகளில் இச்சொற்களுக்கு விளக்கமும் தர முயற்சிக்கப்படுகின்றது. எனினும் அவ்விளக்கம் எதுவும் அச்சொற்களின் ஆழமான கருத்தைத் தரவில்லை. இவ்வாறான சொற்களில் அதிகமானவற்றை பத்ஹூர் ரஹ்மான் ஆசிரியரும் அறபியிலேயே தந்திருப்பது நியாயமானதே.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானின் உள்ளடக்கம்

அல்குர்ஆனின் ஐந்து பாகங்கள் மட்டும் 663 பக்கங்களில் பதிப்பிக்கப்பட்டும், ஏனைய பாகங்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் உள்ள பத்ஹூர் ரஹ்மானின் உள்ளடக்கம் முழுவதும் தப்ஸீர் ஜலாலனின் அமைப்பைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

❖ பத்ஹூர் ரஹ்மானின் கையெழுத்துப் பிரதிகள்

பத்ஹூர் ரஹ்மானின் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஐந்து ஜுஸ்உக்களையும் தவிர ஏனையவை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே இன்னும் உள்ளன. அக்கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பின்வரும் பதினொரு ஜுஸ்உக்களுக்கு முரிய அறபுத் தமிழ் தப்ஸீர்கள் மிக அழகான எழுத்தில் எழுதப் பட்டிருந்தன. அவை பின்வருமாறு,

1. முதலாவது ஜுஸ்உ	183 பக்கங்கள்
2. இரண்டாவது ஜுஸ்உ	212 பக்கங்கள்
3. பதினேழாவது ஜுஸ்உ	128 பக்கங்கள்
4. பதினெட்டாவது ஜுஸ்உ	178 பக்கங்கள்
5. பத்தொன்பதாவது ஜுஸ்உ	141 பக்கங்கள்
6. இருபதாவது ஜுஸ்உ	131 பக்கங்கள்
7. இருபத்தியோராவது ஜுஸ்உ	152 பக்கங்கள்
8. இருபத்தியிரண்டாவது ஜுஸ்உ	156 பக்கங்கள்
9. இருபத்தி மூன்றாவது ஜுஸ்உ	176 பக்கங்கள்
10. இருபத்தி நான்காவது ஜுஸ்உ	133 பக்கங்கள்
11. இருபத்தி ஐந்தாவது ஜுஸ்உ	167 பக்கங்கள்

இவை தவிர மீதாமாகவுள்ள பதினான்கு பாகங்களுக்குமுரிய பத்ஹூர் ரஹ்மானின் தப்ஸீர் கையெழுத்துப் பிரதிகள் வேறொரு இடத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் காணமுடியவில்லை. இக்கையெழுத்துத் தப்ஸீர்கள் ஆறரை

அங்குல அகலத்தையும் எட்டு அங்குல நீளத்தையுமுடைய சாதாரண பாடசாலை அப்பியாசப் பயிற்சிப் புத்தகங்களை (கொப்பிகளை) விட சற்று (அரை அங்குலம்) நீள, அகலம் கூடிய நூல்களாக, மிக அற்புதமான முறையில் வடிவமைக்கப் பட்டிருந்தது. இரண்டு பாகங்கள் (ஐஸ்உகள்) ஒன்றாக, கட்டப் (“பைண்ட்” பண்ணப்) பட்டிருந்தன. இரண்டு பாகங்கள் இரண்டு பிரதிகளாகவும் (கையெழுத்தில்) காணப்பட்டன.

இக்கையெழுத்துத் தப்ஸீர்கள் கோடிடப்படாத தனி வெள்ளைக் காகிதத்திலேயே மிக அழகான முறையில் எழுத்தணிக்கலையுடன் கூடியதாக எழுதப்பட்டிருந்தன. குர்ஆனுக்குரிய தப்ஸீர்கள் சுமார் 4 அங்குல அகலத்திலும், 5 அங்குல நீளத்திலும் சுற்றிவர கோடிடப்பட்டு, உள்ளே எழுதப்பட்டிருந்தன. இதனால் இதன் மூன்று பக்கங்களிலும் முறையே மேல்பக்க இடைவெளி ஒன்றரை அங்குலத்திலும் நேர் இடைவெளி இரண்டு அங்குலத்திலும் வெண்மையாக விடப்பட்டிருக்கின்றது. சில பக்கங்களில் சிறு குறிப்புக்கள் (ஹாஷியா) எழுதப்பட்டிருந்தன. இதன் தப்ஸீர் அமைப்பில் குர்ஆன் வசனங்கள் சிவப்பு எழுத்தில் எழுதப்பட்டு, குறியீடுகள் (ஹர்புகள்) இடப்பட்டு, அடைப்புக் குறிக்குள் - பதிப்பிக்கப்பட்ட பிரதி போன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு நூலாசிரியர் பத்ஹூர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜிமத்தி தப்ஸீரில் குர்ஆன் என்று பெயர் வைத்துள்ளார். இதன் கருத்து “குர்ஆனுக்கான விரிவுரையை, மொழிபெயர்ப்பதில் அருட் கொடையாளனின் (அல்லாஹ்வின்) வெற்றி அல்லது திறவுகோல்” என்பதாகும். இதில் நூலாசிரியர் “குர்ஆனுக்கான மொழிபெயர்ப்பு” என்று குறிப்பிடாமல், “குர்ஆனின் விளக்கவுரைக்கான மொழிபெயர்ப்பு” என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை, “குர்ஆன் எம்மொழியிலும் மொழி பெயர்க்க முடியாது. அதன் விரிவுரையையே மொழிபெயர்க்க முடியும்” என்று பக்தி மிக்க ஓர் அறிஞராக இந்நூலாசிரியர் தன்னை இனங் காட்டியுள்ளார்” என்று கூறலாம்.

ஆனால் பத்ஹூர் ரஹ்மான் நூலாசிரியர் இவ்வாறு பெயர் வைத்ததன் மூலம் மற்றொரு விடயத்தை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம். “பத்ஹூர் ரஹ்மான் விரிவுரை நூல் உண்மையில் இவ்வாசிரியரின் சொந்த முயற்சியினால் விரிவுரை செய்யப்பட்ட நூலல்ல. இது முழுவதும் தப்ஸீர் ஜலாலன் என்ற பிரபல அறபுத் தப்ஸீரில் இருந்து, அறபுத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட நூலாகும்.

குத்பா - இப்னு நுபாதா

இலங்கையின் கரையோர நகர்களிலும், மதுரையிலும், ஏனைய நகர்களிலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அறபு மொழியை விளங்க முடியாத நிலையில் இருந்தனர். எனினும் சமய சட்டங்களையும், ஞானங்களையும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தாகம் அவர்களிடமிருந்தது. சமயக்கலைகளை அறிய வேண்டுமென்ற உணர்வும், அவாவும் அவர்களிடம் காணப்பட்டன. இதனை மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் நன்கு அறிந்திருந்தார். எனவே அறபுத் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கூடாக அவர்களுக்கு உதவ முன்வந்தார்.

இதன் ஒரு வழிமுறையாக ஜும்ஆப் பிரசங்கம் செய்வதற்காக பல குத்பாக்களை எழுதினார். அவற்றுள் ஒன்பது குத்பாக்களைத் தான் வாசித்திருப்பதாக, அவரது பேரன் கலாநிதி. தைக்கா சுஐபு ஆலிம் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் குத்பா ஒன்றின் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் “நூன்” எனும் எழுத்தில் முடிகின்றது. இதனை குத்பா “நூனிய்யா” என்றனர். மற்றொன்று “றா” வில் முடிகின்றது. இதனை “றாஇய்யா” என்றனர்.

இவ்வாறு இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமயத் தேவையை அறிந்து சில குத்பாக்களை எழுதிய மாப்பிள்ளை ஆலிம் அவர்கள், தமக்கு ஒன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய இப்னு நுபாதா (கி.பி. 946-984) என்பாரின் குத்பாக்களை அறபுத் தமிழில் ஏன் மொழி மாற்றம் செய்தார்.

மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் ஓர் அறபுக்கவிஞர்; அறபுத் தமிழிலும் கவி பாடும் வல்லமை உடையவர். எனவே இப்னு நுபாதாவின் குத்பாக்கள் அமைந்திருந்த மொழி நடை அவரைக் கவர்ந்திருக்கலாம். நூனிய்யா, றாஇய்யா போன்ற அமைப்புக்கள் இப்னு நுபாதாவின் குத்பாக்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

மேலும் இப்னு நுபாதாவின் குத்பாக்களின் கருத்துக்கள் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் (ஆலிமுல் அருஸ்) கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. அவர்களின் நூல்களைப் படிப்பவர்கள் இதனை அவதானிக்கலாம்.

இது தவிர, தனக்கு முந்திய ஓர் அறிஞனை கௌரவிக்கும் நோக்கத்துடன் இதனைச் செய்திருப்பதாகவும் கொள்ளலாம். முஸ்லிம் உலகில் பிரசித்தி பெற்றிருந்த இப்னு நுபாதா, நபாத்தியா எனும் பெயரில் குத்பா தொகுப்பொன்றை

வழங்கியவர். அதனை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமிருந்த கதீப்மார் ஜும்ஆ தினங்களிலும், பெருநாட்களிலும் ஓதி வந்தனர். அறபு மொழியில் அழகிய நடையில் ஓசை நயத்துடன் எழுதப்பட்டிருந்த அந்த குத்பாக்களை மக்கள் செவிமடுத்த போதும், அறபு மொழியறிவு இல்லாமையின் காரணமாக அதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தனர்; குத்பாவின் மூலம் பெற வேண்டிய பயனை அடைய முடியாதவர்களாக வாழ்ந்தனர். இதனை தவிர்க்க முகமாக, மாப்பிள்ளை ஆலிம் (1816 - 1898) அந்த குத்பாக்களை அறபுத்தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் செய்தார் என எம். ஐ. எம். அமீன் குறிப்பிடுகிறார்.

மௌலானா அப்துற் றஹ்மான் இப்னு இஸ்மாயில் இப்னு நபாதா மிஸ்ரி எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது குத்பா தொகுப்பில் ஹம்து, ஸலவாத்து மிக விரிவாக இடம் பெறுகின்றது. அல்லாஹ்வைப் புகழும்போது அல்லாஹ்வின் பண்புகளையும் செயல்களையும் விபரிக்கிறார். உதாரணமாக,

“எல்லாப் புகழும், புகழ்ச்சியும் அல்லாஹுத்தஆலாவுக்காயிருக்கும். அவன் எப்பிடிக் கொத்தோனானால் அவனுக்கு மாறு செய்தவர்களை வேதனை செய்கிறவன். அவனை கோபமாக்கிவித்தவர்களை ஹலாக்காக்கிறவன். இன்னும் அவனுடைய கல்குகளை அடக்கியாள்வதில் தனித்தவன். இன்னும் அவன் தன்னுடைய கருமத்தின் சிறப்பைக் கொண்டு ஒருவனானவன். அப்படிக்கொத்த அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வதஆலாவை அவன் கொடுத்த நி.'மத்தைக் கொண்டு விண்ணப்பம் செய்து தான் செய்த பாவத்தைக் குறித்து பிழை பொறுக்கத் தேடினானே அப்படிக் கொத்தவன் புகழுமாப்போல் நான் புகழ்கிறேன்.”

“இன்னும் வணக்கத்துக்குரியவன் யாருமில்லை; அல்லாஹ்வைத் தவிர. அவன் தனியவன்; இணை துணையற்றவனென்று அதில் சந்தாபயில்லாத உண்மையான ஷாஹிதாகவும், காபிர்கள் பொய்யாகச் சொல்லும் கட்டுவார்த்தையை விட்டும் தூரமான கலப்பற்ற சொல்லாகவும் நான் ஷாஹித் சொல்கிறேன்.”

இதே போன்று, நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லும் போதும் அவர்களின் சிறப்புக்களை எடுத்தோதுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, “நம்மள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹுத்தஆலாவுடைய அடியார் என்றும் அவனுடைய திருத்தாதர் என்றும் நான் ஷாஹித் சொல்கிறேன். அவர்கள் கைபான கர்மமாகிய வஹியை எத்திவைக்க மெத்த உண்மையாளரென்று நாயன் அவர்களை நம்பினான். இன்னும் அவர்களை சகல அய்புகளை விட்டும் வடுக்களை

விட்டும் துன்மயாக்கினான். ஆகையால் நம்மள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பேரிலும் அவர்கள் கிளையார் பேரிலும் வரிசையான ஸலவாத்தாகவும், மேன்மையான ஸலவாத்தாகவும் அல்லாஹுதஆலா ஸலவாத்துச் சொல்வானாகவும். இன்னும் சங்கை பொருந்திய தலங்களில் மெத்தவும் மேலான தலத்தில் அவர்களை குடியிருத்தாட்டுவானாகவும்.”

அடுத்து முக்கியமான ஒரு சிறப்பு, ஒவ்வொரு குத்பாவிலும் மரணம் பற்றியும், மறுமை பற்றியும் உருக்கமாக உபதேசிப்பதாகும். ரபீஉல் அவ்வல் மாதத்தின் குத்பாவொன்றில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“மனிதர்களே, உங்களுடைய நாயன் புறத்தால் விதித்த அவனுடைய கழா வெனும் மவ்த்து உங்கள் பேரில் இறங்கு முன் உங்கள் நாயனிடத்தில் பிழை பொறுக்கத் தேடி தவ்பாச் செய்து மீளுங்கள். ஏனானால், அல்லாஹ்விடத்தில் மெத்த சங்கை பெற்றவர்கள் அவனுடைய நபியைக் காண யாருமில்லை. அப்படியிருக்க அந்த நாயகத்துடைய ரசனிக்கும் ரஸுலைக்கானவும் அவனுடைய தெளிவான ஹபீபைக் கானவும் அவனிடத்தில் மிகச் சிறப்புப் பெற்றவர்கள் ஆருமில்லை. அப்படியிருக்க அந்நாயகத்துடைய நாள் தீர்ந்த போது அவர்களைப் பிற்படுத்தவுமில்லை. அவர்களுக்கு மவ்த் ஹாழிராகவே அவர்களுடைய வாணாளை அதிகப்படுத்தவுமில்லை.”

“திடனாக கல்குகளுடைய ரூஹைக் கைப்பற்ற சாட்டப்பட்ட சங்கையான மலக்குகள் இந்த ரபீஉல் அவ்வல் மாதம் போல் கொத்தத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில் வந்தார்கள். வந்து ஆண்டவர்களுடைய துப்பரவான ரூஹை அல்லாஹ்வுடைய றஹ்மத்தளவிலும் பொருத்தத்தளவிலும் அழகான ஹுரூல் ஈன்களளவிலும் பயணப்படுத்திக் கொண்டுபோக மெத்த ஈடு கொடுத்தார்கள்.”

“அப்படி ரூஹைக் கைப்பற்ற மலக்குகள் வரவே நம்மள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுடைய வருத்தமும் முணக்கமும் கடுசாகி அவர்களின் இரக்கமும் கலக்கமும் அதிகப்பட்டது. இன்னும் அந்தத் தயக்கத்தினால் அவர்களுடைய வலது கையும் இடது கையும் நீட்டவும் மடக்கவுமாக சுழன்று விழுந்தது. இன்னும் அவர்களுடைய மவ்த்தின் அமளியினால் சிறப்பான நெற்றியெல்லாம் வேர்த்தது. அப்படியாக அவர்களின் ஹாலைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் அவர்களைக் கண்டு கடுசாக அழுதார்கள். அவர்கள் கிட்ட இருந்தவர்களெல்லாம் அவர்கள் மவ்த்தாகிறார்கள் என்று அழுது சத்தமிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படி சத்தமிட்டதும், திடுக்கப்பட்டதும் நம்மள் நாயகத்தைத் தொட்டும் மவ்த்தைத் தட்டவுமில்லை;

ரூஹைக் கைப்பற்ற வந்த மலக்கு பிள்ளை குட்டிகளைப் பார்த்து இரக்கப்படவுமில்லை. எங்கிலும் அவரை ஏவப்பட்டபடி வழிப்பட்டு லவ்ஹூல் மஹ்பூழ் எனும் பலகையில் எழுதப்பட்டதாக அவர் கண்டதைத் தொடர்ந்து ரூஹைக் கைப்பற்றினார்கள்.”

அடுத்து, றமழான் மாத குத்பா ஒன்றின் உபதேசங்களைப் பார்ப்போம். “மனிதர்களே! மேலான பாக்கியத்தளவில் முந்தும் பந்தியில் நெருங்கிச் செல்லுங்கள். இன்னும் வெண்மை பொருந்திய இந்த மாதத்தில் வழித்துணை வரை சேர்வதை கொள்ளையிடுங்கள். இன்னும் மெத்த சுருக்கமாக இந்த வாணாளில் ஆஹிரத்துக்கு ஸவாதாவை தங்கரியம் பண்ணிக்கொள்ள ஏதுவாகுங்கள். இன்னும் மஹ்ஷருடைய நாளளவில் மீள ஆயத்தப்படுங்கள்.”

“ஏனானால், அல்லாஹு தஆலா உங்களுக்கு றஹ்மத்துச் சொல்வானாகவும். றமழான் மாதத்தில் நின்றும் நிரப்பமான நி.மத்து உங்களை அடைய வளைந்திருக்கின்றது. அதைக் கொண்டு மிகையான ஹுஜ்ஜத்துல்லாஹ்வில் நின்றும் உங்களை அடைய வளைந்திருக்கிறது. இன்னும் அதைக் கொண்டு மிகைப்பான ஹுஜ்ஜத்துல்லாஹ்வில் நின்றும் உங்களைப் பூண்டிருக்கிறது.”

“அறிந்து கொள்ளுங்கள். இதாகிறது இந்த வருஷத்துக்கு விளக்காகவும் மாதங்கள் என்னும் வடத்துக்கு நடு நாயகமாகவும் ஆக்கி, அதைக் நோம்பெனும் ஒளியைக் கொண்டும், வணக்கமெனும் ஒளியைக் கொண்டும், பிரகாசிக்கிற இஸ்லாமுடைய அடித்தளங்களில் மெத்த பிரகாசமுடனாகவுமாக்கி இருக்கிறானே அப்படிக் கொத்த மாதமாயிருக்கும்.”

“இன்னும் அல்லாஹுத்தஆலா இந்த மாதத்தில் அவனுடைய குர்ஆன் எனும் வேதத்தை இறக்கினான். தெளபாச் செய்கிறவர்களுக்கு மாத்தயில் (மாதம்) ஸவாபை விதியாக்கி இருக்கிறான். ஆகையால் ஒரு துஆவாவது இந்த மாத்தயில் கபூல் செய்யப்பட்டேயொழிய யில்லை. ஒரு அமலாவது இந்த மாதத்தயில் அல்லாஹுத்தஆலா அளவில் உயர்த்தப்பட்டே ஒழிய இல்லை. இன்னும் ஒரு நலவாவது இந்த மாத்தயில் நன்மைப்பட்டோலையில் சேகரிக்கப்பட்டே ஒழிய இல்லை. ஒரு இடராவது இந்த மாதத்தில் அதைத் தட்டப்பட்டே யொழிய இல்லை. ஆகையால் பறக்கத்து செய்யப்பட்டு ஜெயம் பெற்றவன் யாரானால், இந்த மாத்தயுடைய வக்துகளை கொள்ளையிட்டுக் கொண்டானே அவனாயிருக்கும். சதிமானம் செய்யப்பட்டு கஷ்டமடைந்தவனாகிறவன் இந்த மாத்தயை பழுதாக்கி அவனுக்கது தப்பிப் போச்சுதே அவனாயிருக்கும்.”

“ஆகையால் ஆகிரத்துக்காக அமல் செய்கிறவனே இந்த நாளாகிறது நீ அமலை அதிகப்படுத்தி பொரோசனம் (பிரயோசனம்) பெறும் நாளாயிருக்கும். அல்லாஹ்வை மறந்தவனே இந்த மாதமாகிறது, நீ முழித்து அமல் செய்து பாவத்தை விட்டும் நீங்குகிற மாதமாயிருக்கும். இந்த மாதமாகிறது ஆயிரம் மாதத்தைக்கான கைராயிருக்குமே அப்படிக்கொத்த லைலதூல் கத்ர் என்னும் ஒரு இரவு அதில் உண்டாயிருக்கிறதுமாயிருக்கும். இந்த இரவில் ஒருவர் அல்லாஹுத் தஆலாவிடத்தில் ஒரு வஸ்துவை கேட்கிறதில்லை. அவனுக்கதை கொடுத்தே யொழிய. இன்னும் அதை அல்லாஹ்வைக் கொண்டு கார்மானம் தேடுகிறவன் கார்மனம் தேடுகிறதேயில்லை. அவனை சிறப்பாக்கி வைத்து காப்பாற்றியே ஒழிய. இன்னுமதில் அல்லாஹு தஆலா அளவில் மீளுகிறவன் மீளுறதில்லை அவன் கபூல் செய்து தெரிந்தொழிய. இன்னும் அதில் அல்லாஹ்வுடைய குடையை (கொடை) தேடுறவன் தேடி குறுக்கிடுகிறதில்லை அவனுக்கு குடை கொடுத்த அதை அவன்பேரில் மிகுதமாக்கியொழிய. இன்னும் அதில் பாவத்தைப் பொறுக்கும் படி அல்லாஹுத்தஆலா விடத்தில் தேடுகிறவன் தேடுகிறதில்லை. அவனுக்குப் பாவத்தைப் பொறுத்தொழிய. இன்னும் இதில் அல்லாஹுத்தஆலா அளவில் ஓதுங்கிறவன் ஓதுங்கிறதில்லை அவனைக் காப்பாற்றி அவனுடைய ஹாலை சீர்படுத்தியே ஒழிய.”

“ஆகையால் ஆகிரத்தளவில் ஆயத்தப்பட்டவர்களை உங்கள் பாத்தையுடைய வக்துகளை நீங்கள் நிற்பூரணமாக்கி அதை வீணாய் செலவாக்கிப் போட அதை நீங்கள் தேடி எத்தாமல் போக முன்னம், அந்த மாதத்தின் இரவுகள் பகலைக்கான ஒளிவானதாகும். இதில்வரும் நாள்கள் உங்களைப் பாவமென்னும் ஊத்தையை விட்டும் துப்புரவாக்கிறதாகவும் இன்னும் மோரியாட்டம் ஆடும் ஜின்கள் அதில் விலங்கிடப்பட்டதாகவும் இன்னும் அதில் அல்லாஹுத்தஆலாவிடத்தில் றஹ்மத்தைத் தேடினவனுக்கு அந்த றஹ்மத் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் இருக்குதே அப்படிக்கொத்த மாதத்தில் நல்லமலைக் கொள்ளை யிட்டுக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் தறிதப்புச் செய்தவர்களே நீங்கள் நற்கருமத்தைப் பத்திப்பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்.”

“மனிதர்களே! உங்களுடைய தவணைகள் நடக்கிற தீபரத்தை கண்ணாற் கண்டீர்களானால் உங்கள் மேலெண்ணத்தின் மருட்டுதலுடைய சதிமானத்தை புரிந்திடுவீர்கள். இன்னும் உங்களுடைய மீளும் தலத்தில் மருட்டுதலுடைய சதிமானத்தை புரிந்திடுவீர்கள். இன்னும் உங்களுடைய மீளும் தலத்தின் உள்ளமையை உங்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்டதானால் உங்களுடைய பராக் கெல்லாம் அந்த மீளும் தலத்துக்கு தங்கரிப்புத் தேடுதலை கொண்டாயிருக்கும்.”

“அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களே! அமலைப் பிற்படுத்துகிறது கொண்டு உங்களுடைய இந்த மாதத்தயின் வக்துகளை வீணாக்கு கிறதைக் குறித்தும் உங்களுடைய அமலினால் நீங்கள் நடத்தளவிலும் இரைச்சலளவிலும் சாய்வதைக் குறித்தும் அல்லாஹுத்தஆலாவை பயந்து கொள்ளுங்கள்.”

“ஏனானால், நீங்கள் அமலைப் பிற்படுத்துவது கொண்டு வக்துகளை வீணாக்கினால் மீளும் தலமான கியாமத்துக்கு தவாதா இல்லாமல் வருவீர்கள். பயிரறுக்கிறதைக் கண்ணால் கண்டவிடத்தில் பயிர் குறைந்ததைக் குறித்து கைசேதப்படுவீர்கள். இன்னும் காபிர்களுக்கு அவர்களின் கண்ணழிவு தேடுதல் புண்ணியம் கொடாத நாளையில் நீங்களும் கண்ணழிவு தேடுவதில் தீங்கான மீட்சி அழிவில் மீள்வீர்கள். காபிர்களுக்கே ல்.னத்தும் தீங்கான வீடும் - அவர்களுக்காயிருக்கும்.”

குத்பாத் இப்னு நுபாத், ஒவ்வொரு மாதத்துக்குமென ஐவந்து குத்பாக்களைத் தருகின்றது. (12x5=60 குத்பாக்கள்) இரண்டு பெருநாள்களுக்கும் தனித்தனி குத்பாக்களும் தரப்பட்டுள்ளன. எல்லா ஜும்ஆவுக்குமான பொதுவான இரண்டாவது குத்பா இறுதியாக அமைந்திருக்கிறது. உலமாக்கள் அரிதாக இருந்த கால கட்டத்தில் - பரம்பரைக் கதீம்மார் பணியாற்றிய போது இந்த குத்பாக்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது.

மீஸான் மாலை

மீஸான் மாலை எனப்படும் அறபுத்தமிழ் கவிதை நூல் செய்கு முஸ்தபா என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகும்.

அன்று இலங்கையில் பிரபலமான ஆலிம்களில் இவரும் ஒருவராவார். முபாறக் மெளலானாவிடம் தீர்ச்சை பெற்ற இவர், தரீகதுந் நபவிய்யாவின் கலீபாவாகவும் பணியாற்றினார். பிக்ஹு, தப்ஸீர், தஸவ்ஷப் துறைகளில் சிறந்து விளங்கிய இவருக்கு கவித்துவமும் இருந்தது. அவரது கவித்துவத்துக்கு மீஸான் மாலை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். ஹி. 1304 இல் ஹஜ்ஜுக்குச் சென்றபோது மக்காவில் வபாத்தாகி (1888) அங்கேயே அடக்கப்பட்டார்.

மீஸான் மாலை ஹி. 1285 (1868) இல் வெளியானது. மொத்தம் 151 கவிதைகளைக் கொண்ட இந்நூலின் முழுப்பெயர், “இழஹாருல் ஹக்கி அனில் பாத்தினி பீ பயான் முராதில் மீஸானில் ஆதிலிஷ் ஷைகு முஸ்தபா இப்னு

பாவா ஆதமுஸ்ஸைலானில் பாழிலி” என்பதாகும். இது முஹம்மதிப்னு அப்துல்லதீப் அஷ்ஷாபி என்பவரின் “பத்ஹூல் வஹ்ஹாப் பீ மஹ்ரிபதில் இதஉ வஸ்ஸவாப் என்ற நூலின் கவிதை வடிவிலான மொழி பெயர்ப்பாகும்.

ஆதி இஸ்மைக் கொண்ட பதிதாஉ
அங்கீகார மீஸான் மாலையை
ஓதிப் புகழ்ந்து நன்னபி மீதில்
உரைத்தேன் ஸலவாத்தும் தஸ்லீமும்
சோதி நபி கிளையார் மீதிலும்
தூய்ய அஸ்ஹாபிமார் மீதுமே
பேதணுகாத தீனோர்களுக்கும்
பெரியோன் ரிழ்வா னுண்டாக ஆமீன்
உலமாக்களில் மிக வலுப்பமுள்ள
உடையோன் பொருந்து மோர் அஹ்லுஸ்ஸுன்னா
அல்ஐமாஉ கூட்டத்தாரில்
அதிக கணம் சேரும் இமாம்களினால்
பலன்கள் மிகுந்தேறும் சொற்கள் கொண்டு
பத்ஹூல் வஹ்ஹாபை உரைப்படுத்தி
நலமாய் தீனெறி நடக்கவென
நாடிக் கவிதையாய் சேர்க்கலுற்றேன்.

என்று ஆரம்பிக்கிறார்.

பெரும்பாலும், ஹதீஸ் ஜிப்ரயீலை மையப்படுத்தி உள்ளடக்கம் அமைந் துள்ளது. ஈமான், இஸ்லாம், இஹ்ஸான் என்பன பற்றிப் பேசுகின்றது. முதற்பகுதி ஈமான் பற்றி நீண்ட விளக்கத்தை தருகின்றது. இரண்டாம் பகுதி இஸ்லாத்தையும் மூன்றாம் பகுதி இஹ்ஸானையும் விளக்குகிறது. பித்ஆ பற்றிய நான்காம் பகுதி விரிவாகச் சொல்கின்றது. கூடவே அன்றைய சமூகத்தின் வாழ்வியல் அடிப்படை களையும், அறபுத்தமிழ் முறைமையையும், தனித்துவமான சொற்பிரயோகங் களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஆலமுல் இன்ஸான் மூன்று பங்கு
அகத்தும் குபுரென்று இஸ்லாமென்பது
ஆலமில்லார் பித்அத் ஒன்று
ஆனால் குப்ர் நான்கு பங்காகுமே

வேலை யறியாதார் குப்ர் ஜஹ்லும்
வேண்டுமை யில்லா குப்ர் நிபாக்கும்
காலம் வீண்போக்கும் குப்ர் ஷிர்க்கும்
கடிந்த குப்ர் ஸிந்தீக்கிந் நான்குமே

இவர் குப்ரை ஜஹ்ல், நிபாக், ஷிர்க், ஸிந்தீக் என நான்காக வகுக்கிறார்.
தொடர்ந்து இவற்றையும் பல உப பிரிவுகளாக வகுத்துக்காட்டுகிறார்.

இஸ்லாம் மூன்று பங்காய்ப் பிரியும்
இஸ்லாமீமான் இஹ்ஸானுமாய்
உஸ்ரோரின் பித்அத் எழுபத்தொரு
கூட்டத்தளவில் பிரியும்
நசிவு மிகுந்ததோர் குப்ரானதை
நாயன் துன்யாவில் ஆகிரத்தில்
அசிலா யொன்றையும் பொறுகாநின்றா
நண்பா யிஸ்லா மிலா ஒழிந்தே

அவர் பித்அத் என்ற சொற்பிரயோகத்தின் மூலம் நாம் இன்று கையாளும்
கருத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. வழிகெட்ட அகீதா பிரிவினர்களான ஜபரிய்யா,
ஷிஆ முதலானவற்றையே சுட்டிக் காட்டுகிறார். இவ்வாறான வழிகெட்ட கூட்டங்கள்
71 இருப்பதாகவும் ழாஹிரிய்யாக்களின் கிளையான பழீலிய்யாவையும்
இணைத்தால் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய 72 பிரிவுகளாகும் என
சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இவரின் கவிதைகளில் நாம் காணும் சிறப்பு அல்குர்ஆன் ஹதீஸ் தொடர்களை
கவிதையில் அப்படியே கையாள்வதாகும். அவ்வாறு கையாளும்போது தமிழ்க்
கவிதை விதிகளை உரிய முறையில் பின்பற்றியிருக்கிறார். பொதுவாக அறபுத்
தமிழ்க் கவிதைகளில் இந்தப்பண்பைக் காணலாம். உதாரணமாக,

கத்தோன் நபி வஹ்புத் ரப்பக
கஅன்னக தரா என்று சொன்ன
சுத்தமாகிய ம.:னா இதை
துய்யோன் சொல் வஹ்புது ரப்பக
ஹத்தா ய.:தியகல் யகீன்
கருத்து ம.:னாவும் இதுவாகுமே

சுத்தாங்க மான நிரப்பங்கொண்டு
 துய்ய ஈமான் என்பதுவுமே - (86)
 வமா ஆத்தாகு முர்ரஸுலு வென்று
 முந்தும் பின்னிதை தொடர்ந்த சொற்கள்
 வமா நஹாக்கும் அன்ஹு பன்தஹு
 வுடையோன் திருவுளமின்மை இதில்
 வமன் தபிஅ ஹுதாயவுடனே
 புறமுமுன் சொற்கொண்டுள ஹதீஸே (40)

இப்போல் கொத்த சொல் நாயனுக்கு
 இணங்கா கலப்பற்ற குப்ராகுமே
 செப்பவரிதான கெடுதி கொண்ட
 வுர்க்காம் இறை திருவுளத்தின்படி
 கப்பத்த நாயன் சொல் வல்லாஹு
 கலககும் வமா த.மலுன் என
 இப்படி இன்னமா யத்துடன்
 இறையோன் நபி ஹதீஸை யறிவோ மென்றே (30)

அகீதாவுடன் தொடர்பான ஒரு கவிதை நூலில் உவமானங்களைக் கையாள்வது மிக நுணுக்கமானது. எனினும் கவிஞர் மிக நுணுக்க மாகவே பல உவமானங்களைக் கையாண்டுள்ளார். உதாரணமாக

உனக்கு விசுவாசம் வந்ததனால்
 உடையோன் புறத்தினால் கிருபையான
 கணக்குமறி வுண்டாய் புத்தியுடன்
 கலக்கும் சந்தேக மடுக்கொல்லாமல்
 தனக்கு தனக்கென்று தின்பது போல்
 தானே அமல்பேரில் துணிந்து கொண்டு
 மனத்தின் கறைநீங்கி ஹக்கின்பேரில்
 மாய்ந்தே அதிகாரம் தேய்ந்திருப்பாய் (87)
 துன்பமுடையோர் இவ்வகை யாறிலே
 துய்யோன் குர்ஆனில் அருளச் செய்தான்
 இன்ஹும் இல்லா கல் அன்ஆம் என்று
 இவரோடு மாதொட்டகை போலென
 (20)

குருட்டகங்கொண்டு கண்டார் வீணை
 குறித்த ஹக்கானதாக விண்ணை
 இருட்டு மௌனியார் பார்த்தார் மீள
 விரண்ட ஒன்றாக நோட்டமிட்டார்
 அருளுளோன் வஹுவ மஅகும்
 அய்னமா குந்தும் எனச் சொன்னதை
 தெரிவு கொண்டு உணராத மனம்
 திறக்கேடின்படி பேதமுற்றே (57)

முஸ்லிம்கள் எப்போதும் நபியவர்களின் வழிமுறையைக் கொண்டு ஒன்றுபட வேண்டுமென்பதை

ஒரு கூட்டமவர் அஹ்லுஸ்ஸன்னா
 வல்ஜமாஅத் கூட்டத்தார்கள்
 தரிபாடாகிய கலப்பற்றதோர்
 சரியாம் விசுவாசத் துடையோரவர்
 அருள்சேர் நபி நைனாரைக் கொண்டு
 அத்பா எனும் தொடர்ந்தோருமவர்
 பெரகு நெறியுள்ள நபி பாதையில்
 பிசுவராதோரு மவராகுமே

என்று குறிப்பிடுவதோடு, ஆலிம்கள் சமூகத்தை நெறிப்படுத்த வேண்டுமென்பதை பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

துய்ய ஆலிமாய் ஸாலிஹுமாய்
 தோத்தும் விசுவாச முள்ளோர்
 மெய்யரானோரை நிறுத்தப்பட்டு
 மேன்மையுள்ளவரவ்வூரிலே
 பையவோருளர் நன் மஹ்ரிபாவில்
 பர இல்மினோர் என்று வந்தால்
 பொய்யரோ அவர் மெய்யரான
 போற்றும் விசுவாச முளரோவென (146)

நாயனிறக்கிய வேதத்துக்கும்
 நபி ஹதீஸுக்கும் மாற்றமில்லா
 தூய நேரானதோ வெனவே
 சோதித்துப் பார்ப்பார் நேராகிலோ
 ஞாயம் தானென அவர் பாதையில்
 நலமாயொத்தாசை கூடிச் செய்வார்
 மாயமாகவே அது ரெண்டிற்கும்
 மாற்றமான தாயுள தாகிலோ (147)

செய்கின் த.:வா சிந்தனையை ஒப்புநோக்குங்கள்

திடனாக உங்கள்பேரில் நாயன்
 தெளிவாம் இஸ்லாமை ஈமானையும்
 நடந்தேறி வரும் இஹ்ஸானையும்
 நாள் தோறு மிறுக்கும் பள்ளாம்
 கடனாக்கி வைத்தான் நாணத்தை
 கண்ட ரெங்களுக் கெத்தி வைத்தேன்
 தொடர்ந்தால் எந்நேர் பாதையை பொருத்தன்
 துய்தாய் பயம் சலிப்பகற்றிருப்பான் (43)

உதாரணத்துக்காக மற்றும் சில கவிதைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறோம்

மேலே நடந்திடும் குப்ர் வகைகள்	வீண்சேர்மட ஸுபியாக்களான
சேல மணுக்கா ஸிந்தீக்குமானோர்	சேர்க்கும் கிதாபுகளானதிலே
பால லீலைபோல் காணப்படும்	படைத்தோனுடன் சேர்கலந்தொன்றாக
மேலாம் மர்தபா கிடைக்குமென்றும்	வீணாரவர் சொற்கள் வீணானதே (60)

வல்லோன் தரத்திலே அப்துலிலே	வண்ணிப்பானதில் யாதொன்றியே
கல்லாரொருவர் வஸ்தையொப்பாக்குதல்	கடினமாகிய ஷிர்க்காகும்
தொல்லையிதை யெல்லாம் விட்டு நாயன்	துய்யோனாய் மேலோனாயிருக்கும்
எல்லாமுடையோன் இன்னல்லாஹ்லா	யக்பிரெண்டதன் ம.:னா இதே (27)

கலிமா ஷஹாதத்தும் ஐந்து நேரம்	கருதித் தொழுவதும் ஸகாத்தீவதும்
வலிய ரமழானில் நோன்பும் ஹஜ்ஜுல்	பைத்தும் உம்றாவுமா யிருக்கும்
மெலிவாயிவைகளில் யாதாமொன்றற	விதியாகாதென விடுவா ரெனில்
நலிவு காபிராவார் எனவே	நவின்றார் உலமாக்க ளடங்கலுமே (75)

அடங்கலும் நானேனென்றால் அலது
இடங்கேடால் அனல்லாஹு வென்றால்
அடங்கலும் வுஜுதின் நிலை நானன்றி
கொடுமையாய் ஸுப்ஹானி என்றால்

அனல் அவ்வலு வல் ஆகி ரென்டால்
இலை வுஜுதெனை யன்றி யென்றால்
அலது அனல் வுஜுதென்று சொன்னால்
கூறுமிவையெல்லாம் ஸன்தக்கத்தே (70)

பலாயின்பேரிலே ஸபூர் செய்வதும்
கழாவின் பேரிலே பொருந்துவதும்
ஹலாலாக்காததை தவிர்த்தலுடன்
தலாக்குப் போல் விட்டுப்பிரிவதால்

வல்லோன் பேரிலே தவக்கலுடன்
கண்டதைக் கொண்டு போதுமாக்க
ஹலாலில் தேவையில்லாதவையும்
தரணியசையும் விட்டொழிந்தே (82)

தலைப்பாத்திஹா

தலைப்பாத்திஹா என்பது மகான் மாப்பிள்ளை ஆலிம் அவர்கள் என்று வழங்கப்பட்ட செய்கு முஹம்மது ஆலிம் அவர்களால் பாடப்பட்ட ஒரு கவிதைத் தொகுப்பாகும். நபி (ஸல்) அவர்களின் மகளார் பாத்திமா (ரழி) அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இது ஒரு பிரார்த்தனை நூலாகவே அமைந்துள்ளது. பாடல்களும் அவற்றுக்கான உரையும் அறபுத் தமிழிலேயே அமைந்துள்ளன.

தலைப்பாத்திஹா என்ற நூலின் முன்பகுதியிலும் பின்பகுதியிலும் அதே ஆசிரியரால் பாடப்பட்ட கஸீதாக்கள் சில காணப்படுகின்றன. முந்திய கஸீதா இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றது.

பீ புத்தி தலைப்பாத்திஹல் முனழ்ழம்
பிஸ்மி அல்ஹம்து ஸலாத்தைச் சொல்வோம்
பாவையர் திலகமான பைங்கிளி
பாத்திமத்தைப் புகழ்ந்தேன் துதிப்போம்
யாக்கூது மர்ஜாணைப் பழித்திடும்
யாஸீனின் முத்தினையாம் புகழ்வோம்
காடு மலை கடல் கானகங்களில்
தேடும் பொருளுமைப் போலே காணோம்
ஆலா அபீக்கி தவாமன் ஸல்லா
அல்லாஹு காலிகுனா வஸல்லம்.

இப்பகுதியில் 23 ஈரடிக் கன்னிகள் காணப்படுகின்றன. அடுத்த பகுதி 21 கன்னிகளைக் கொண்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கின்றது.

அல்லாஹ்வி னாமம் கொண்டும் சொல்லும் ஸலாத்து ஸலாம் மலையுச்சி தீபமொவ்வா தலைப் பாத்திஹா ஓத	அவன்தன் புகழ்ச்சி கொண்டும் சொல்லித் தொடங்குகிறேன் 1 மஹ்மூத் மகள் புகழால் சௌக்காய் தொடங்குகிறேன் 2
தேடாத்திரவியமே கோடான கோடி தவம் சூரியனும் சந்திரனும் வாரியெனும் பஹ்ரதுவும் சொர்க்கத்தின் பாலகரும் பர்கத்து மத்ஹு செய்யும்	தேனின்ப கற்பகமே கொண்டோ ருமதடியில் 7 சொல்லும் அப்லாக்கனைத்தும் வாழ்த்துமெங்கள் பாத்திமத்தே 9 சோபனிக்கும் ஹுருகளும் பைங்கனியே பாத்திமத்தே 11
ஷாம் ரும் இராக்கு யமன் தாம் நின் நிலங்கு மெங்கள்	ஸாரே ஜஹான் அனைத்தும் தாபரமே பாத்திமத்தே 14
ஸைலான் சரன்தீபில் மயலாக ஓதுவதை	சகலரும் நும்புகழை மனங்குளிரும் பாத்திமத்தே 15
காயல்பதி பிறந்தோர் சேயாம் முஹம்மதென்போர்	காமில் அஹ்மது ஆலிம் செய்கின்ற இந்த துஆ 17

தலைப்பாத்திஹாவின் கவிதைகள் அரபியிலும், கவிதைக்கான உரை விரிவாக அறபுத்தமிழிழும் காணப்படுகின்றன.

முதற்பாடல் :-

லகல்ஹம்து மில்அல் கவ்னி ரப்பில் பரிய்யதீ பஸுப்ஹான
கல்லாஹும்ம யாரப்பி இஸ்ஸதீ

என்றவாறு உள்ளது. இதற்கான உரை கீழ்வருமாறு கொடுக்கப்படுகின்றது.

“சொல்வதற்கரிதான சிறப்புடைய நாயனே, உன்னை நாங்கள் தூய்தாக்கி தஸ்பீஹ் செய்கிறோம். பற்பல விதமான படைப்புகள், எறும்பு கடையானை முதல் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் ஜீவ ஜந்துகளையும் அமைத்து அவைகளுக்கு இரணமும் பானமுமுட்டி அன்னை தந்தையினும் அதிக கிருபையால் ஆளும் ஆண்டவா றஹ்மானே! ”

இரண்டாவது அறபுக்கவிதைக்கான உரை:-

எழுவான், பூமி, அர்சு, குர்சு, லவ்ஹு, கலம், சொர்க்கம், நரகம் அகண்ட வெளி அனைத்தும் நிரம்பிய புகழ்ச்சியின் வகையனைத்தும் உனக்கே உரியது. ஆகையால் அவைகளில் நாங்களும் ஒரு வகையாய் நின்று உன்னை நாவினாலும் இதயத்தாலும் செயலாலும் புகழ்கிறோம்.

லீ ஹழ்ரதிகல் உல்யா என்று தொடரும் நான்காவது கவிதைக்கான உரை:-

அபேட்சையோடும், ஆசையோடும், தாழ்மையோடும், பயங்கரத்தோடும் உன்னுடைய தூய்மை பூத்து மேலான சமூகத்தளவில் எங்களுடைய கைகளை ஏந்தி துஆ இரக்கிறோம். ஆகையால், இந்தக் கைகளை சீர்கேடென்னும் துக்கம் பிடித்ததாய் தட்டிவிடாமல் தேடிய தேட்டத்தையும் நாடிய நாட்டத்தையும் நிறைவேற்றி இரட்சித்து காப்பாற்றியருள் சங்கையாளனே.

இவ்வாறு பெயர் குறிப்பிட்ட சுமார் 75 நபர்கள், பெயர் குறிப்பிடப்படாத நபிமார்கள், ஸஹாபாக்கள், தாபிஈன்கள், இமாம்கள், பெரியார்கள் முதலானோர் வஸீலாக நிறுத்தப்பட்டு பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது.

இதைத் தொடர்ந்து தலைப்பாத்திஹா இடம் பெறுகிறது. அதில் ஈரடி கொண்ட 25 கன்னிகள் உள்ளன. சில வருமாறு.

- மாதர் நாயகி மாகதிஜா பெருமானே - எங்கள்
- மாமதியே நிதியே மஹ்மூதருள் தேனே - 2
- அங்கம் குளிர் தரும் ஆயிழையே மடமானே - எங்கள்
- சிங்கப் புலி அலி செவ்வியரே செழும் தேனே - 5
- ஹல் அதா சூரத்தில் கல்லாகுமே புகழ்ந்தானே - அது
- சொல்லத்தகும் உமக்கே சொன்னேன் ஹலிபன் நானே - 11
- மாணிக்கமே பச்சை மரகதமே மயில் அனமே - எங்கள்
- காணிக்கையால் வரும் காரணத்தின் பொருள் முனமே - 17

தக்க சுருத் (ஸலாத்துல் அர்கான் மாலை)

கலிமா விளக்கமும் விரிவான உரையும் கொண்ட “தக்க சுருத்” எனும் ஸலாத்துல் அர்கான் மாலை, ஹாபிஸ் பீ.எ. சாஹுல் ஹமீத் லெப்பை என்பவரால் சீர்திருத்தி விரிவுபடுத்தி மஜீதிய்யா பிரஸில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ள ஓர் அறபுத்தமிழ் கவிதை நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் காயற்பட்டினம் சாம் சிஹாபுத்தீன் நைனார் லெப்பை ஆலிம் என்பவர். இவரால் வேறு பல நூல்களும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

காப்பு : தக்க சுருத்தின் ஸலாத்துல் அர்கானை
மிக்க தமிழ் நூலால் விளக்கவே - ஹக்காகவே
யோதும் புர்கானுரையை யோத வெளியேன் மனத்தி
னீதி யுறவே யருள்வாய் நீ

சிறப்புப் பாயிரம் :-

ஆலம் தனையெலாம் படைத்தாள்கிற
அல்லாஹ் தனக்கெலா புகழ்ச்சியுமாம்
ஆல நபிக்கும் அவர் கிளைக்கும்
அவர்தம் தோழமா ரனைவருக்கும்
ஆல நபி உம்மத் தானவருக்கும்
அல்லாஹ் கிருபை யுண்டாகவுமே
சால நபி தம்மை மிக போற்றிப்பின்
ஸலாத்துல் அர்கானை சாற்றுவனே
அல்லாஹ் ஸுப்ஹான ஹுத்தஆலா
அருளின்படி அன்பாய் தொழும் தொழுகை
எல்லா அமலிலும் ஏற்றமுமாய்
இஸ்லாம் தனக்காணி வேருமாகும்
சொல்லும் தொழுகைதான் வழுவன்றியே
துருஸ்தாகா ரென்றபடியா லிமாம்
வல்ல தொழுகைக்கு முன் தொடக்கின்
வரலா றுரைத் திட்ட வகைகளீர்

என்று ஆரம்பித்து, முழுக்கின் வரலாறு, பர்ளுகள், சர்த்துக்கள், ஸுன்னத்துகள், முழுக்காளர் செய்யலாகாத கருமங்கள், வழுவின் ஷர்த்து, பர்ளு, ஸுன்னத், முப்திலாத், வழுவின்றிச் செய்யக் கூடாதவை, தொழுகையின் ஷர்த்து, பர்ளு,

நிய்யத்தின் ஷர்த்துகள், பாத்திஹா ஷர்த்து, றுகூஉ, ஸுஜுது, தரிப்பு, இடையிருப்பு, சுஜுதின் பிற்பட்ட அத்தஹிய்யாத், ஸலவாத் - ஸலாம், அப்யூளு அலங்கார சுன்னத்துக்கள், மக்றுஹ், முப்திலாத் ஆகிய விடயங்கள் கவிதை வடிவில் தரப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக வழுவின் பர்ளுகள் பற்றிய கவிதையைப் பார்ப்போம்.

நிய்யத்தும் அவ்வல் தக்பீரும்	நிற்கும் நிலையும் பின் பாத்திஹாவும்
மெய்யும் ருகூஉ உடனதன் தரிப்பும்	சேர்ந்த அடியிருப்பதன் தரப்பும்
தொய்யும் பின் சுஜுததன் தரிப்பும்	சொல்லும் பர்ளிது பதினாலாமே
மற்ற பர்ளைந்தும் ஒடுக்கத்தினில்	வரும் அத்தஹிய்யாத் தினிலாகுமே
வுற்ற விருப்பம் அத்தஹ்யாத்தும்	ஓதும் ஸலவாத்தும் ஒரு ஸலாமும்
பற்றி பர்ளெலா மடவடவாய்	பாங்காய் முடித்திட லாகும் பின்னர்
முற்றும் பர்ளு பத்தொன்பதிலும்	மொழியும் ஷர்த் தெடுத்தோதுமே

வழுவின்றிச் செய்யக் கூடாத காரியங்கள் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றன.

செரியும் வழுவிலார் மூன்று செயல்
 செய்ய ஹரா மாகுமென செப்பினான்
 மறையாம் புர்காணை தொடவே தொழ
 மக்கா க.பாவை தவாபு வர
 நெறியாம் முழுக்குடன் வழுவடையும்
 நிகழ்த்தி முடிந்த பின் தொழுகைக்கு முன்
 அறியவிதி பத்து ஷர்த்துண்டென
 அருளினா ரிமாம் அதனைக் கேளீர்.

"அல் - அதபுல் இஸ்லாம்"
(இஸ்லாமிய இலக்கியம்)